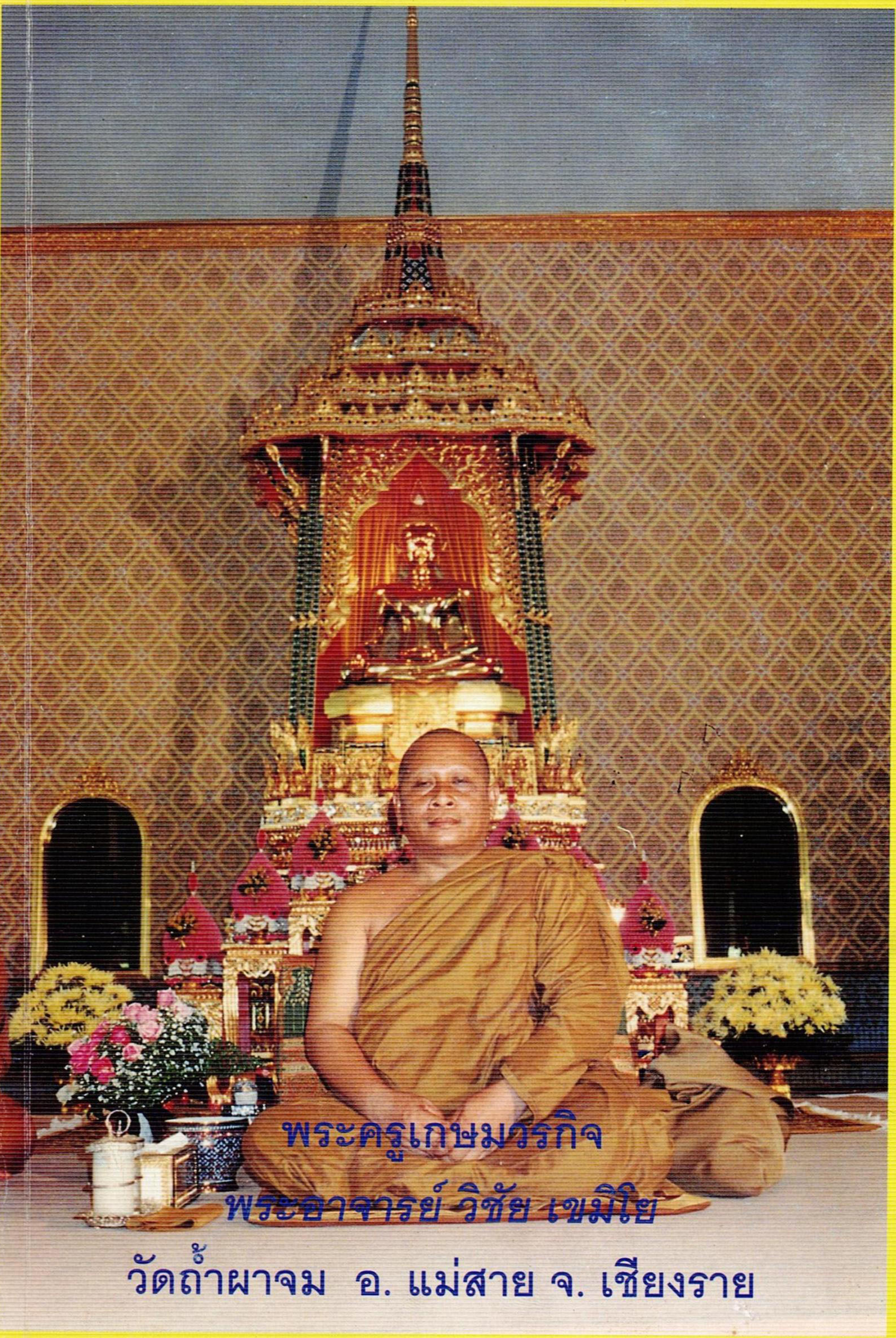

พระครูเกษมวรกิจ

พระอาจารย์ วิชัย เขมิโย

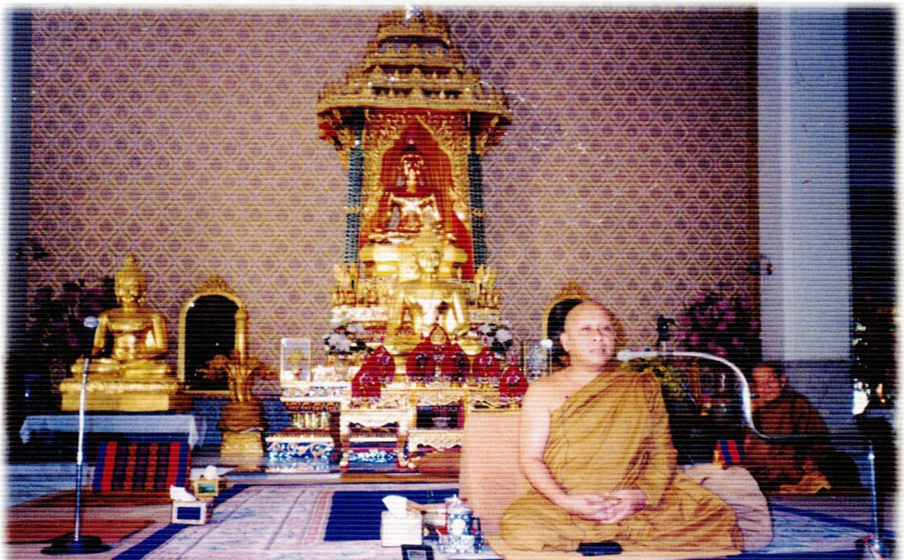
วัดถ้ำผาจม อ. แม่สาย จ. เชียงราย

จิตกังวล เป็น บ้า. จิตกล้า เป็น นักรบ.

จิตฉลาด เป็น บัณฑิต จิตสงบ เป็น นักปราชญ์

จิตไม่ยึด ไม่ติด ไป นิพพาน

คำสอน หลวงพ่อ วิชัย เขมิโย

ที่เหนือสุดยอด แดนสยาม
มีวัดถ้ำผาจม
เป็นดินแดน ศักดิ์สิทธิ์ มหัศจรรย์

หลวงพ่อ วิชัย เขมิโย เจ้าอาวาส

วัดถ้ำผาจม

ต.เวียงพางคำ อ. แม่สาย จ.เชียงราย 57130

โทร 053 -731415. 053 -733129.

หลวงพ่อ อนุโมทนา

ตามที่ท่านทั้งหลาย ได้มีจิตศรัทธา ความเชื่อ ปะสาทะ ความเลื่อมใส เสียสละปัจจัย ช่วยกันพิมพ์ หนังสือ " เหนือสุดยอด แดนสยาม มีวัดถ้ำผาจม " ออกเผยแพร่ แจกญาติโยม ชาวต่างแดน ต่างประเทศย่าน สวิส เยอรมัน รวมทั้งประเทศไทย ในวาระโอกาส เนื่องใน วันทำบุญ ครบรอบวันเกิด 58 ปี ของอาตมา (ในปี 2546)

นับว่าเป็นการ กระทำ ที่น่าสรรเสริญ เป็นอย่างยิ่ง เพราะในเนื้อหา สาระ ในหนังสือนั้น ผู้ที่ได้ศึกษาแล้ว ก็จะสามารถนำมา แก้ไขปัญหา ชีวิตประจำวัน ได้เป็นอย่างดี และเป็นการที่จะทำให้ตัวเราได้เข้าใจปัญหา ในการ ดำเนินชีวิตของเรา ให้เดินทางไปถึง จุดหมายปลายทาง ได้อย่างสมใจหมาย จนถึงจุดสูงสุด ของชีวิตด้วย

การพิมพ์หนังสือ ที่มีประโยชน์คุณค่านั้น นับว่าเป็นสิ่งที่ดีที่สุด ที่คนเราควรใคร่ควร ถึงการเกิดมาในชาติหนึ่ง ที่ได้ทำประโยชน์ ให้เกิดกับเพื่อนมนุษย์ ผู้ร่วมเกิดแก่ เจ็บตาย

บางคนก็ยังไม่ทราบว่า เราจะแก้ปัญหาให้กับตัวเองอย่าง

ไร เมื่อมีเรื่องเกิดขึ้นกับตัวเอง การที่เราได้อ่าน ได้ศึกษามากๆ แล้วนำมาปฏิบัติ จเกิดผลประโยชน์กับตัวเรา และคนอื่นด้วย

อาตมาจึงขอ อนุโมทนาสาธุ และขอขอบใจในเมตตาธรรมของท่าน เจ้าภาพทุกท่าน ไว้ในโอกาสนี้ด้วย ถึงแม้ท่านจะอยู่ไกลถึง ประเทศสวิส เยอรมัน ก็ยังมีจิตใจ เลื่อมใสในเรื่องของธรรมะ การปฏิบัติธรรม และเรื่องของการทำบุญ

ขออำนาจบุญกุศล อันเกิดขึ้น จากการพิมพ์หนังสือให้เป็นธรรมทานในครั้งนี้ จงเป็นผล สะท้อนย้อนกลับมา ดลบันดาลประทาน พระพรชัยให้ท่าน พร้อนท่านครอบครัว ลูกหลาน ญาติ มิตร ทุก ๆคน จงมีแต่ความ สุขกาย สุขใจ เจริญรุ่งเรืองด้วย สติปัญญาญาน อันยิ่งใหญ่ และให้เป็นเหตุ เป็นปัจจัยต่อ พระนิพพาน ในปัจจุบันชาตินี้เทอญ สาธุๆ ๆพุธโธๆๆ

เจริญพรมาด้วยเมตตาธรรม

หลวงพ่อ วิขัย เขมิโย

ที่เหนือสุดยอดแดนสยาม
มีวัดถ้ำผาจม
ดินแดน ศักดิ์สิทธิ์ มหัศจรรย์

วัดถ้ำผาจม

ตั้งอยู่ในสถานที่ มีอาณาเขตติดต่อกับ ประเทศพม่า โดยมีแม่น้ำสาย เป็นเส้นแบ่งเขตแดน ทั้งสองประเทศ นักท่องเที่ยวที่เดินทางไปที่แม่สาย ส่วนใหญ่เมื่อมาถึง ตลาดแม่สาย ก็จะเลยข้ามฝั่งไปประเทศพม่า ที่เรียกกันว่าฝั่งท่าขี้เหล็ก

ไปเที่ยวซื้อของ พื้นเมือง ของที่ระลึกต่าง ๆ อันได้แก่ หินหยก หยกของประเทศพม่า เป็นหยกที่ดีที่สุด เพราะมีความเป็นมันวาว อยู่ในตัวของมัน พวกเครื่องประดับต่าง ๆ เช่น พลอยทับทิม ตัวแหวน สร้อยข้อมือ ซึ่งค่าแรงงานทางฝั่งพม่าไทยใหญ่ ถูกกว่าทางกรุงเทพฯ

และยังมีสินค้า ของประเทศจีน ที่ผ่านเข้ามาจาก คุงหมิง มาทาง เชียงตุง แล้วเข้ามาวางขาย ที่ตลาดท่าขี้เหล็กนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เมื่อมาแล้ว ก็จะถ่ายรูป ตรงป้าย ที่เขียนว่า

“ เหนือสุดยอดสยาม ” เพราะบริเวณเขต ต.เวียงพางคำ อ.แม่สายนั้น เป็นพื้นที่ส่วน ที่สูงที่สุด ของประเทศไทย ฉะนั้น วัดถ้ำผาจม จึงเป็นวัดที่ตั้งอยู่ เหนือสุด ของประเทศไทย

ทางเข้าวัดถ้ำผาจม

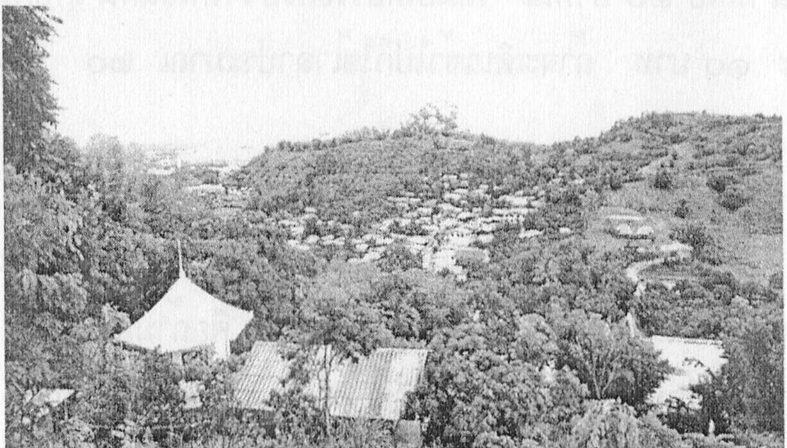
เมื่อมาถึงตรงบริเวณจะข้ามสะพานไปพม่านั้น ทางด้านซ้ายมือจะมีถนนลาดต่ำ มีป้าย วัดถ้ำผาจม ปักให้เห็นชัดอยู่ให้ขับลงไป ตามถนนวิ่งไปเพียง ๒ นาที ก็จะถึงวัดถ้ำผาจม ถ้าจะนั่งสามล้อก็ประมาณ ๑๐ บาท ต่อ ๑ คน ถ้าไป ๒ คน ก็เสีย ๒๐ บาทนะ รถมอเตอร์ไซค์รับจ้างก็เช่นกัน เก็บคนละ ๑๐ บาท ถ้าจะเดินเข้าไปก็ใช้เวลาประมาณ ๒๐ นาที

สถานที่ของวัดถ้ำผาจม

ตั้งอยู่ในบริเวณหุบเขา ซึ่งเป็นเทือกเขายาวไป ถึงพระธาตุดอยตุง เรียกกันว่า เทือกเขานางนอน คือถ้ามองไกลๆ ตรงทางที่จะเข้าถึงตัวเมืองแม่สาย อยู่ระหว่างทางประมาณ ๑๗ กิโลเมตร แล้วสังเกตุดูทางด้านซ้ายมือ จะเห็นภูมเขาเป็นทิวยาว เป็นรูปหญิงนอนอยู่ ชาวบ้านจึงเรียกว่า เขานางนอน

แต่เมื่อยืนอยู่บนเขาของ วัดถ้ำผาจม แล้วมองลงมาข้างล่าง จะเห็นเป็นรูปโค้ง โอบบริเวณวัดและบ้านเรือนแถวนั้น มองดูเป็นรูปมังกร จากคำกล่าวของ หมอซินแสชาวจีน ที่ชำนาญทางด้าน ฮวงจุ้ย เมื่อมาเห็นแล้วชอบใจ และกล่าวว่า

เป็นภูมิประเทศที่ดีมาก ถูกต้องตามตำรา บริเวณนี้จะต้องมี สิ่งศักดิ์สิทธิ์อย่างแน่นอน ต่อไปวัดนี้ จะทำให้คนที่มา ทำสมาธิ ปฏิบัติธรรม ได้สำเร็จเป็นเซียน อย่างมากมาย ส่วนคนที่เคยไปเที่ยว เมืองอินเดีย ได้บอกว่า สถานที่ตั้งของวัดถ้ำผาจม คล้ายกับกรุงราชคฤห์ เมื่อมองลงมาจาก ภูเขาคิชฌกูฏ

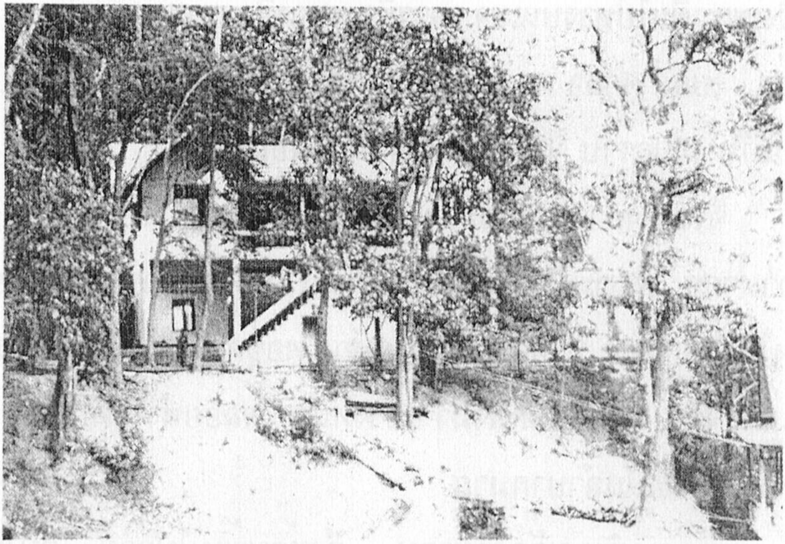
วัดถ้ำผาจม ตั้งอยู่ บนเทือกเขามังกร ตามตำราของ
ซินแส จากเมืองจีน ที่ได้เข้ามาเที่ยวชมวัด

รอบบริเวณอาณาเขตของถ้ำผาจม ส่วนใหญ่ตั้งอยู่บนเชิงเขา ขึ้นไปทางบนเขา การที่จะสร้างสิ่ง ก่อสร้างอันใด ๆ เช่น โบสถ์ ศาลา ต่าง ๆ แล้ว จึงต้องมีการ ขุดเขา เพื่อปรับพื้นที่ให้เสมอราบ เพื่อให้มีพื้นที่กว้างพอเพียง

จึงสร้างความเหนื่อยยาก ให้กับ หลวงพ่อ วิชัย เขมิโย เอามากๆ เพราะเมื่อสมัย ๒๕๑๘ นั้น หลวงพ่อวิชัย เขมิโย ยังไม่มีลูกศิษย์ หรือคนรู้จักมากนัก พอขุดเขาปรับพื้นที่ ยังไม่เสร็จดี ฝนก็ได้ตกลงมา อย่างหนัก พลอยทำให้ดินถล่มลงมา สมัยนั้นลำบากมาก

รอบ ๆ บริเวณวัดถ้ำผาจม จึงห้อมล้อมไปด้วย ต้นไม้นานาพรรณ เป็นธรรมชาติจริง ๆ กุฏิของพระภิกษุ สามเณรจึงอยู่ตาม ป่าเขาร่มรื่น ด้วยพรรณไม้ยืนต้น นานาชนิด ต้นไผ่แต่ละต้น มีขนาดใหญ่เท่าหัวเด็ก

ความสงบเงียบ เพื่อที่จะปฏิบัติธรรม จึงมีอย่างสมบูรณ์ เรียกว่า ธรรมชาติ ช่วยหนุนอย่างเต็มที่ ประกอบด้วยพื้นที่ อยู่ในเขตเหนือ และยังติดกับทาง ชายแดนพม่า ที่ชานเมืองยังไม่เจริญ จึงทำให้อากาศ บริสุทธิ์เย็นสบายๆ ถึงแม้จะเป็น ช่วงฤดูร้อน ก็ไม่ร้อนมากนัก เพราะว่า ลมบนเขา พัดเย็นอยู่ตลอด

กุฏิที่พักของพระภิกษุ ซึ่งสร้างอยู่ตามเชิงเขาด้านบน อยู่อย่างธรรมชาติ ตามป่าเขา อย่างสงบ ซึ่งความสงบนั้น จะสามารถช่วยการ บำเพ็ญภาวนา ได้อย่างดีเยี่ยม

ผู้ที่จะหาความสงบจากธรรมชาติ เพื่อที่จะทำสมาธิกรรมฐานแล้ว วัดถ้ำผาจม จึงสามารถเรียกได้ว่า เป็นสถานที่ดีเยี่ยมอีกแห่งหนึ่ง ได้อย่างเต็มปาก ท่านที่จะมาเที่ยวชม วัดนี้ให้อย่างจุใจ แล้วควรจะใช้เวลา ๒ วัน จะเที่ยวได้อย่างทั่วถึง

คือวันแรกเที่ยว บนเขาก่อน ค่อยๆ ขึ้นไปทีละขั้น อย่าเร็ว เดี๋ยวจะเหนื่อย จะเห็นเจดีย์รูปทรงทาง เชียงแสนเดิม อยู่บนชั้นแรกของเขา ส่วนทางด้านขวามือ จะเห็นเป็น กุฏิเล็กๆเล็กมาก เรียกว่าเข้าไปนอนได้ เพียงองค์เดียว ตั้งเรียงติดพนังเข กุฏิเล็ก ๆ นี้สำหรับฝึกพระที่มาปฏิบัติ ไม่ให้ยึดติดกับสถานที่ ไม่ให้ยึดติดกับ ความสะดวกสบาย

บนเขาชั้นแรกนี้ จะมองเห็นบริเวณส่วนหน้าของ วัดได้หมด เรียกว่ามีความสูงพอสมควร จะเห็นตึกที่พักของญาติโยม ผู้ที่มาทำบุญ ผู้ที่ทอดกฐินผ้าป่า รวมทั้งผู้ที่มาฝึกสมาธิ หรือคนมาเที่ยวผ่านไปมา

และถ้ามองทางด้านเหนือ จะเห็นทิวเขาของ วัดพระธาตุดอยเวา เห็นศาลา เห็นเจดีย์สีทองอร่าม ซึ่งตั้งอยู่บนยอดเขา ที่กล่าวมาข้างต้นว่า เป็นเทือกเขามังกร บนเขาชั้นแรกนี้เมื่อเดินไปทางทิศตะวันตก จะเห็น กุฏิใหญ่น้อย เรียงรายอยู่ตามเชิงเขา โดยมีต้นไม้ให้ความ ร่มรื่น เย็นสบาย แบบธรรมชาติ

บางครั้งจะเห็น พระเณร ออกมาเดินจงกรม หรือออกมาทำงานให้กับวัด และเมื่อเดินไปทาง ทิศตะวันตก จนถึงกุฏิ ตรงแถวต้นไผ่ บริเวณนี้จะมองเห็นดาดฟ้าหลังคาของตึกสูง ๔

ชั้นที่บนตึกของผู้พัก ของฝ่ายฆราวาส ลานดาดฟ้าที่กว้างนั้น หลวงพ่อวิชัย เขมิโย ได้ทำไว้เป็นที่สำหรับ เดินจงกรมของผู้ที่จะมาฝึกสมาธิ บำเพ็ญภาวนาใน ช่วงเย็นและ ช่วงเช้า

เมื่อขึ้นไปอยู่ บนเขา จะสามารถมองเห็นฝั่ง ตลาดแม่สาย และตลาดพม่า ได้อย่างชัดเจน อากาศบนเขานี้ บริสุทธิ์ เย็นสบายยิ่ง

จะมองเห็นผู้ที่มา ปฏิบัติ ทั้งยืนทำสมาธิ ทั้งเดินจงกรม อย่างสงบเป็นภาพที่น่าดูยิ่งนัก ประกอบกับวิวทิวทัศนีย์ภาพ ของ

เนินเขาที่อยู่ด้านหน้า และรอบข้างนั้น ทำให้ภาพบรรยากาศของธรรมชาติ สวยสด เพิ่ม ความสดใส ให้จิตใจสดชื่น มีชีวิตชีวาเพิ่มขึ้น จากธรรมชาตที่บริสุทธิ นี่เอง

และที่บนดาดฟ้านี้ เหมาะอย่างยิ่ง ของผู้ที่ไม่อยากเดินขึ้นเขาของผู้เฒ่าผู้แก ให้ท่านเหล่านั้นขึ้นมาบนดาดฟ้านี้ ขึ้นมาชมทิวทัศน์ ของหุบเขาคุ้มมังกร ดูพระธาตุดอยเวาที่อยู่ฝั่งตรงกันข้าม ดูพระอาทิตย์ในยามเช้า และยามอัศดง หรือจะดูแสงจันทร์ยามราตรี ก็ได้จะพบกับความสงบนิ่ง ของธรรมชาติอย่างแท้จริง

ดาดฟ้าของตึกผู้พักนี้ จึงให้คุณประโยชน์อย่างมาก และเมื่อยืนอยู่บนดาดฟ้านี้แล้ว มองไปด้านหลังทางทิศใต้ จะเห็นกุฏิพระ ตั้งเรียงราย แต่ห่างกัน ระดับความสูงของดาดฟ้า จะเทียบเท่าความสูงของเขาชั้นที่ ๒ ตามที่เล่ากันมา เมื่อมองสูงขึ้นไป จะเห็นกฏิพระชั้นที่ ๓ จะมีที่พักของพระภิกษุที่ชอบความเงียบสันโดษ สร้างเป็นตึก ๒ ชั้น ดังรูปที่นำมาให้ชม

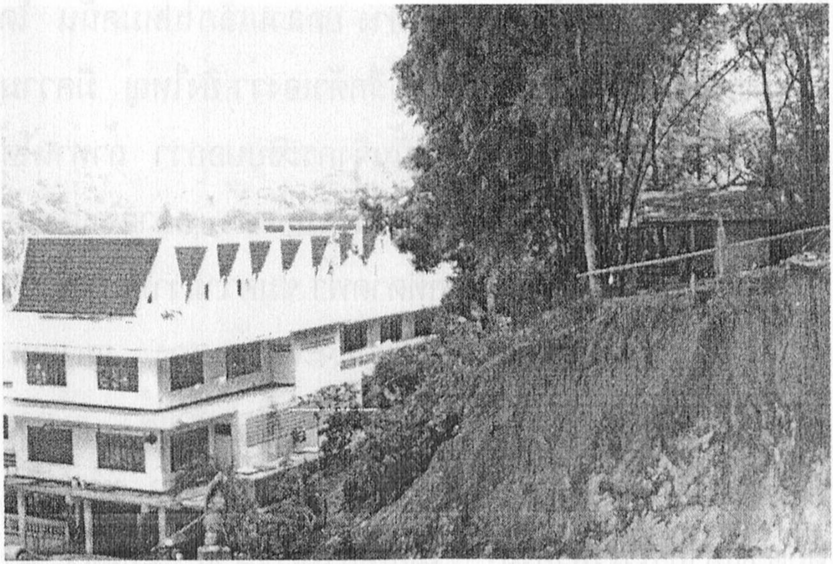
หลาย ๆ ท่านที่มาวัดถ้ำผาจม เช่น มาทำบุญ ทอดกฐินทุกปี อย่างเช่นคณะเพื่อนฝูงของผู้เขียน ที่เคยมา ๔-๕ ครั้งแล้วก็ตาม ยังไม่เคยขึ้นมาชมวิวบนดาดฟ้าเลย ก็มีมาก ซึ่งน่าเสียดายเป็นอย่างยิ่ง

ดาดฟ้าที่พัก ของผู้มาปฏิบัติ ใช้เป็นที่ เดินจงกลม ได้อย่างดี

โดยเฉพาะช่วงที่มี พระจันทร์เต็มดวง หรือคืนเดือนหงาย จะเห็นความงาม ของแสงจันทร์ที่นวลตา ขับความมืดของหุบเขา ให้สว่างไปอีกแบบหนึ่ง คือมองแล้วเย็นสบายตามองเห็นไฟเล็ก ๆ ตามบ้านเรือนร้านค้า ที่อยู่ไกลออกไป

ความเงียบสงัดของธรรมชาติยามราตรี ถูกขับกล่อมด้วยเสียงจักจั่นเรไร ในบางครั้งบวกกับ เสียงกิ่งกังสดานที่อยู่บน

เมื่อได้มาอยู่บนเขาชั้น 2 จะเห็นเรือนพักตึก 4 ชั้นที่มีดาดฟ้า

ตัวโบสถ์ และในยามที่เสียงใบไม้กระทบกัน ยามเมื่อสายลมโบกพัดผ่านเย็นสบาย เสมือนเสียงดนตรีของธรรชาติ

บรรยากาศสภาพตอนนี้ เหมือนกับว่าได้มายืนอยู่อีก โลกหนึ่ง เป็นโลกที่สงบเงียบ อารมณ์จิตใจที่ วุ่นวาย ขุ่นมัว กับภาระหน้าที่ การทำมาหากิน ได้ถูกทอดทิ้งสิ้นไป ไม่เหลือให้มาคิดกังวลเลย

การที่คนเรายืนอยู่ที่สูงๆ แล้วมองทอดสายตา มองลงไปเห็นบ้านเรือน ต้นไม้ ถนนหนทาง ย่อส่วนเล็กไปหมดนั้น ได้บรรยากาศไปอีกแบบหนึ่ง จะรู้สึกตัวเองว่า ยิ่งใหญ่ มีความภาคภูมิใจในตัวเองมากขึ้น ฉะนั้นจึงกระซิบบอกว่า ถ้าท่านได้มีโอกาสได้มา พักค้างคืนที่ วัดถ้ำผาจมนี้แล้ว อย่าเพิ่งเอาแต่นอนอย่างน้อย ๆ ขอให้ขึ้นมาที่ดาดฟ้า ชมความงามยามราตรี

เอากำไรชีวิตไว้ก่อน แล้วท่านจะหายง่วงเอง อยากจะหลับนอนไว้นอนบนรถ เพราะต้องเดินทางไกลอยู่แล้ว ดาดฟ้านี้ จึงมีประโยชน์อย่างใหญ่หลวง สำคัญอยู่ที่ว่า ท่านรู้จักตักตวงเอากำไรไว้หรือไม่? เมื่อเที่ยวเขาชั้น ๒ หมดแล้ว ถ้ายังไม่หายเหนื่อยแล้ว เขาชั้น ๓ ยังรอท่านอยู่

ชั้น ๓ นั้นเป็นทางเดินกว้าง ถ้าไปทางทิศตะวันตก เส้นทางยังไม่ชัน พอที่จะขึ้นไปได้อย่างสบาย ๆ จะพบกันที่พักของพระเณร สร้างเป็นตึก ๒ ชั้น ตรงบริเวณนี้สามารถมองทิวทัศน์ ธรรมชาติได้กว้างขึ้น เพราะอยู่สูงขึ้นไป อีกระดับหนึ่ง

ความสูงของเขาชั้น ๓ เมื่อมองเปรียบเทียบ ไปยังทิวเขาที่ตั้งของ พระธาตุดอยเวา แล้ว จะอยู่ในระดับที่ ใกล้เคียงกัน เห็นเจดีย์สีทองอยู่ลิบๆ แต่ยังชัดเจน และถ้ามองต่ำลงมา ยังที่พัก ของฆราวาสแล้ว จะเห็นลานดาดฟ้าย่อเล็กลงไป ตาม

เส้นทางที่จะเดินไปยัง เขาชั้น 3 เป็นทางเดินที่กว้าง ยังไม่ชัน

ความสูงที่เราได้ขึ้นมา ถึงตอนนี้แล้วจะนั่งพัก ใต้อาคารของพระดูวิวไป หรือขอน้ำ จากพระดื่มดับกระหายก็ได้ เสร็จแล้วเมื่อเดินไปอีกนิดหนึ่งจะเห็น กำแพงวัดถ้ำผาจม กั้นเป็นแนวเขต ให้รู้ว่าเป็นที่ใครเขตใคร เมื่อสุดเขตนี้แล้ว ให้หันกลับจะเห็นทางขึ้นเขา ชั้นบน เป็นชั้นที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ เส้นทางจะโค้ง

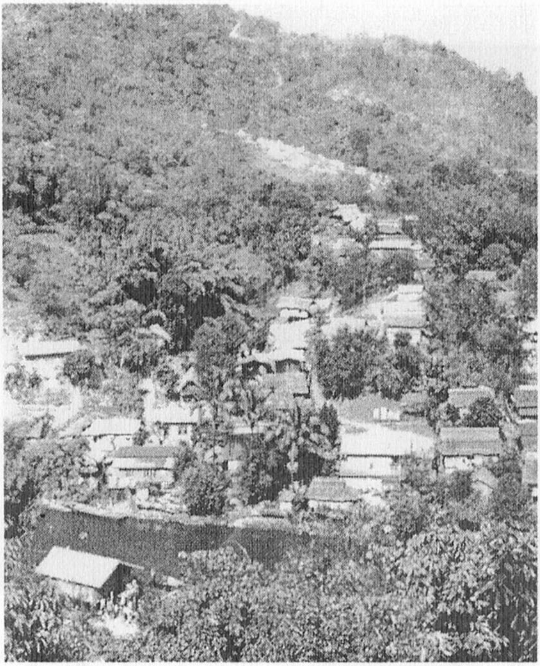
โอบไปตามลักษณะ ของภูเขา ซึ่งส่วนนี้เป็นส่วนที่มี ลักษณะคล้ายกับ หัวมังกร เมื่อเดินผ่านโค้งแรกแล้ว จะเห็นทิวทัศน์ของฝั่งพม่า เห็นสายน้ำแม่สาย ที่เป็นลำน้ำแบ่งเขตแดน เห็นหมู่บ้านชาวพม่า เห็นชาวบ้านที่เดินไปมา เล็กขนาดตัวเท่ามด เป็นภาพที่น่าดูมาก ประกอบกับสายลมที่พัดมา อย่างไม่ขาดสาย ทำให้ไม่เหนื่อย

กุฏิพระ ที่ด้านหลังเป็น กำแพงวัด เป็นที่ดูวิว และพักดื่มน้ำ

เมื่อมองตรงไปที่เขาพม่า จะเห็นวัดและ พระพุทธรูปสูงเด่นเป็นสง่าอยู่บนยอดเขา พระพุทธรูปองค์นี้ จะต้องมีขนาดใหญ่

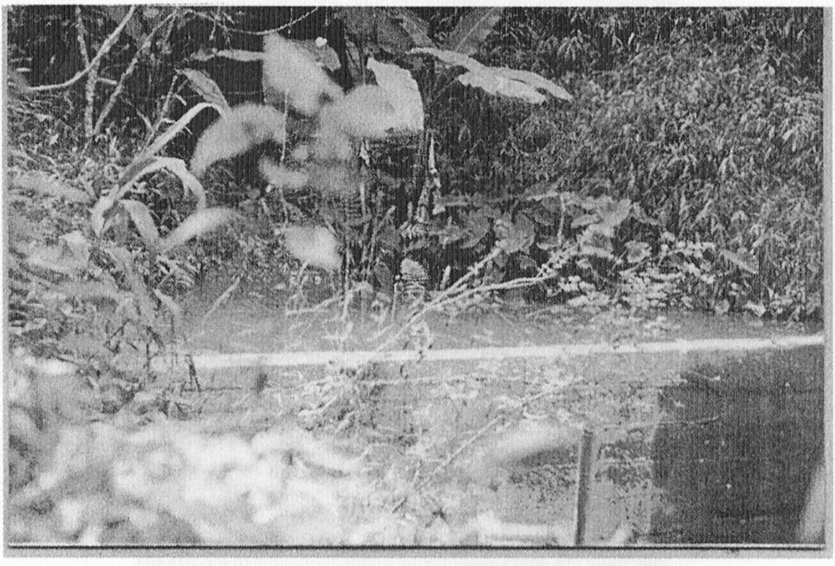
มาก ความห่างไกล ขนาดที่ยืนอยู่ คนละประเทศ ยังมองเห็นได้อย่างชัดเจน จากบริเวณที่ยืนอยู่ บนข้างเขานี้ ยังสามารถมองเห็นตลาดฝั่งไทย ให้เปรียบเทียบความเจริญ ของคนทั้ง 2 ประเทศ เมื่อหายเหนื่อย และดูวิวจนพอใจแล้ว

สายน้ำแม่สาย เป็นที่แบ่งเขตแดน จะเห็นบ้านเรือน ชาวพม่า

ให้เดินขึ้นเขาต่อไป ทางจะสูงชันขึ้นไป แต่เป็นทางใหญ่ราบ

เรียบเพราะ หลวงพ่อวิชัย เขมิโย ท่านได้ปรับทางเตรียมให้รถขึ้นเพื่อขนวัสดุก่อสร้าง สร้างพระพุทธรูปองค์ใหญ่ บนยอดเขาหัวมังกรนี้ ฉะนั้นเส้นทางเดิน จึงสามารถเดินไปได้ อย่างสบาย ไม่ต้องไต่ปีน เพียงแต่ว่า จะชันนิดหน่อยเท่านั้นเอง

ที่กักเก็บน้ำ ยามหน้าฝน มากพอที่จะใช ได้ตลาดปี

ด้านบนยัง มีกุฎิพระ ให้เห็นอยู่เป็นระยะ ๆ และยังใช้เป็นสถานที่กักเก็บน้ำ ไว้ใช้ภายในวัด ที่กักเก็บน้ำมี ๒ แหง ตางระดับกัน บนเขาสูง ที่กำลังขึ้นไปแห่งหนึ่ง อีกที่หนึ่งอยู่ที่เขาชั้น ๒

แต่อยู่ด้านหลังเขา หรือทางทิศใต้ ตามที่ได้ถ่ายรูป มาให้ดูกัน น้ำ ที่วัดถ้ำผาจม จึงได้มีใช้ อย่างไม่ขาดแคลนเท่าไรนัก และ

ถ้าจะเดินขึ้นไป ให้ถึงยอดเขาบนสุดเลย จะใช้เวลาอีกสัก ๓๐ นาทีได้ ถ้าเดินอย่างสบาย ๆ ก็ ๔๐ นาที นับจากเขาชั้น ๒ ตรงบริเวณ ที่เป็นตึกพระ ด้านกำแพง เขตวัดถ้ำผาจม

ทำไมต้อง วัดถ้ำผาจม และ ประวัติวัดถ้ำผาจม

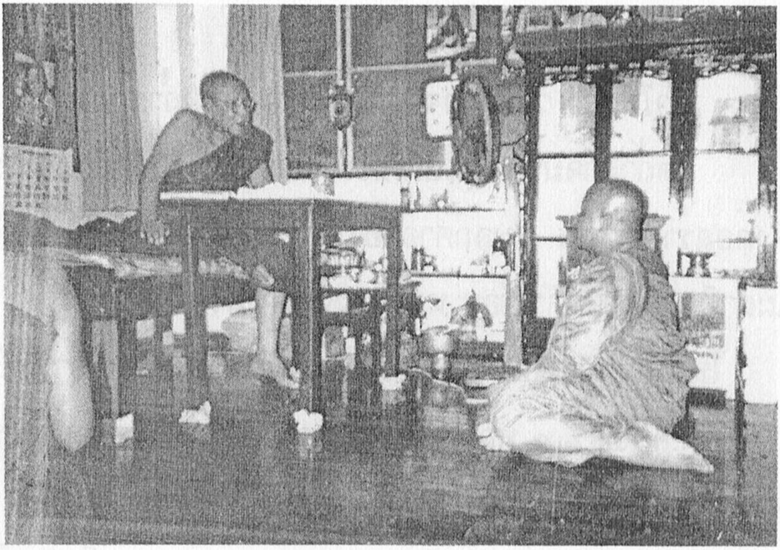
วัดถ้ำผาจมนี้ เดิมเป็นที่พำนักสงฆ์ หรือสำนักสงฆ์ไม่มีสิ่งก่อสร้างที่ถาวร โบสถ์ศาลายังไม่มี กุฏิที่พระจำวัดมีแต่ไม้ไผ่ผ่าซีก ทำเป็นตัวเรือน หลังคามุงแฝก หรือจาก

ในสมัยที่หลวงพ่อวิชัย เขมิโย เดินทางมายัง สถานที่นี้ เป็นปี พ.ศ. ๒๕๑๖ หลวงพ่อวิชัย เขมิโย เล่าให้ฟังว่า ก่อนที่ท่านจะมา วัดถ้ำผาจมนั้น ท่านพัก อยู่ที่วัดชายนา อ.เมือง จ. นครศรีธรรมราช ท่านปฏิบัติธรรม เรียนกรรมฐาน เป็นศิษย์

ท่านพระอาจารย์ ธมฺมธโรภิกขุ ในพรรษานั้น หลวงพ่อท่านฯ ได้เห็นนิมิต บริเวณวัดที่อยู่ในหุบเขา เห็นเทือกเขา ที่คล้ายลักษณะ รูปมังกรโอบล้อม ท่านเล่าว่า เมื่อท่านนั่งกรรมฐานนาน ๓-๔ วัน ก็นิมิตเห็น อย่างนี้อยู่เรื่อย ๆ ถึง ๗-๘ ครั้ง จึงมีความสงสัย อยากไปดู ของจริง ว่าเป็นอย่างไร

มีอะไร ผูกพันกัน หรือ

เมื่อออกจากพรรษาแล้ว จึงธุดงค์มาเรื่อยๆ ทั้งเดินทั้งขึ้นรถ จนมาถึงแม่สาย ในปี ๒๕๑๖ เมื่อถึงบริเวณที่ตั้ง วัดถ้ำผาจม เดิมสำรวจรอบๆ ดูแล้วว่า ปรากฏตรงกับที่ได้นิมิตไว้

พระอาจารย์ ธมมธโรภิกขุ เป็นอาจารย์ ที่สอนกรรมฐานให้กับหลวงพ่อวิชัยฯ ปัจจุบันท่านอยู่ที่ วัดไทรงาม อ.เมือง จ. สุพรรณฯ

แต่ก็ยังไม่สามารถ จะอยู่ที่ สำนักสงฆ์นี้ได้ เพราะถูกกีดกันจากพระที่พำนักอยู่ก่อน ท่านฯ จึงเดินธุดงค์มาที่ เขาจลุย

ซึ่งอยู่ระหว่าง แม่จันกับแม่สาย ปฏิบัติธรรมฝึกกรรมฐานอยู่ตามป่าเขา ตามถ้ำ เพราะท่านบอกว่า ชอบอยู่ในถ้ำมากที่สุด

ปฏิบัติเช่นนี้ จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ใน ๒ ปีนี้ ท่านเล่าว่า ธรรมะท่าน ได้ก้าวหน้าขึ้นมาก เพราะไม่มีใคร ขึ้นมา รบกวน จึงมีเวลา ฝึกจิต ได้มาก ๆ จากนั้นแล้ว จึงย้อนกลับมา

ที่แม่สาย (วัดถ้ำผาจม) และเริ่มก่อสร้าง จากสำนักมาเป็นวัด ต้องเรียกว่า เป็นความสามารถใน ความอดทน มานะของท่านอย่างแท้จริง เพราะในสมัยนั้นหลวงพ่อวิชัย เขมิโย ยังไม่มีลูกศิษย์ ยังไม่มี คนรู้จักมากนัก

ฉนั้นการที่ท่านได้สร้างโบสถ์ สร้างศาลา สร้างที่พักให้แขกที่มาพักมาปฏิบัติธรรม ซึ่งเป็นตึก 4ชั้น ได้ถึงขนาดนี้ นับว่าท่านมีความสามารถ มีความเก่งกาจพอตัวอยู่ เพราะท่านเองนั้น ไม่ใช่เป็นคนในพื้นเพที่นี่ ไม่ใช่เป็นคนใน ภาคเหนือ

แต่เป็นคน อุบลราชธานี ที่เรียกกันว่า เมืองนักปราชญ์

วัดถ้ำผาจมมีอะไรบ้าง

หลวงพ่อวิชัย เขมิโย ได้เริ่มสร้างสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อพระสงฆ์สามเณร เพื่อที่จะสืบทอดศาสนาและเผยแพร่ธรรมะของพระพุทธเจ้า ให้กับประเทศชาติ และผู้คนทั้งหลาย

จึงต้อง สร้างโบสถ์ ศาลาปฏิบัติธรรม สร้างที่พัก สำหรับฆราวาส ที่มาจากแดนไกล โดยเริ่มก่อสร้างตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นต้นมา ส่วนที่พักของ พระภิกษุสามเณร ส่วนใหญ่จะอยู่ตามเนินเขา ตามเขาด้านบน ดังที่ได้บรรยายมา

หลวงพ่อสายรุ้ง

ที่วัดนี้จะมีถ้ำ ซึ่งเกิดจากธรรมชาติเอง ไม่มีใครมาขุดเจาะหรือสร้างไว้ เป็นถ้ำที่มีบริเวณกว้างพอสมควร ระดับของ

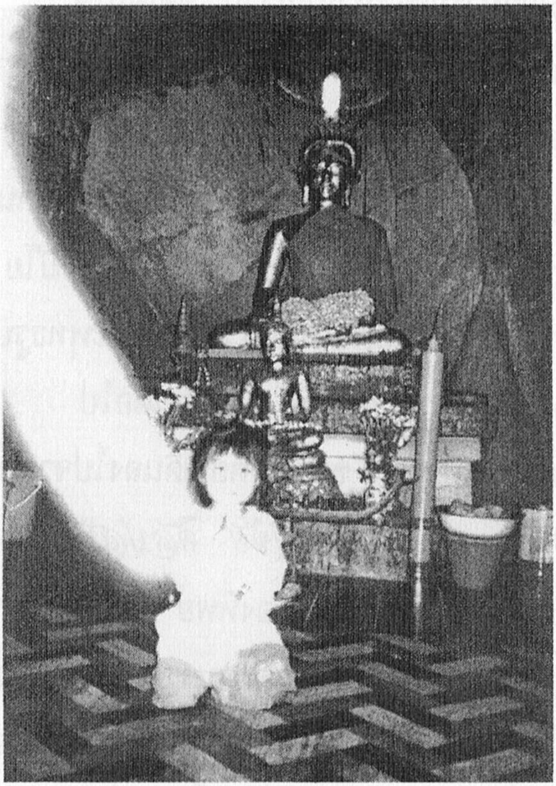
ในถ้ำชั้นที่ ๑ มีพระพุทธรูป ชื่อ หลวงพ่อ สายรุ้ง

ถ้ำ มีด้วยกันทั้งหมด ๓ ชั้น ชั้นแรกหรือชั้นบนสุด เป็นชั้น ที่ประดิษฐาน ของพระพุทธรูปปางสมาธิ สร้างขึ้นเมื่อสมัยใดไม่ปรากฏ ไม่สามารถที่จะหาหลักฐาน ชัดเจนได้

แต่เมื่อพิจารณา ดูจากพุทธลักษณะแล้ว จะคล้ายกับศิลปในสมัยเชียงรุ้ง พระพุทธรูปองค์นี้ ชาวบ้าน เรียกขานกัน ว่า *หลวงพ่อสายรุ่ง* หลวงพ่อสายรุ่ง เข้ามาประดิษฐานตั้งแต่เมื่อไรไม่มีใครทราบได้ สมัยที่เมื่อหลวงพ่อวิชัย เขมิโย เข้ามาอยู่ที่วัดถ้ำผาจมนี้ ก็ได้พบเห็นแล้ว เป็นพระพุทธรูป ที่ศักดิ์สิทธิ์เอามาก ๆ แล้วจะเล่าให้ฟัง ในตอนต่อไป

ส่วนในชั้นที่ ๒ ของถ้ำ ต้องเดินลงไปจากชั้นบน จะพบกับ *พระพุทธรูปปางมารวิชัย ศิลปสมัยสุโขทัย* ชาวบ้านเรียกขานกันว่า หลวงพ่อทองทิพย์ บริเวณของชั้น ๒ นี้ มีความกว้างน้อยกว่าชั้นแรก แต่สามารถเข้ามานั่งสมาธิได้ถึง ๗๐ คน ในสมัยที่หลวงพ่อวิชัย เขมิโย ท่านเข้ามาอยู่ที่วัดถ้ำผาจม ตอนช่วงแรกๆ ทุกวัน ท่านเข้ามา นั่งสมาธิอยู่ด้านหลังของ หลวงพ่อทองทิพย์ ท่านบอกว่ามีความสงบดี ใครๆที่เข้ามา ก็จะมองไม่เห็นท่าน เพราะท่านนั่งประกบอยู่ด้านหลัง ของ

องค์พระเลย และในถ้ำชั้นนี้ ยังเป็นทางลงไปของถ้ำลึก ใต้ดินด้านล่าง ๆ อีกด้วยจะเป็นถ้ำที่กว้าง คล้ายอุโมงค์ใหญ่ทอดยาว

หลวงพ่อทองทิพย์ ศักดิ์สิทธิ์และอัศจรรย์

หลวงพ่อทองทิพย์ เป็นพระพุทธรูปที่ ศักดิ์สิทธ์มาก มี เทพเทวดารักษาอยู่ตลอด ทุกครั้งที่ผู้เขียนไป กราบนมัสการท่านฯ และขออนุญาต ถ่ายรูป จะมี แสงสายรุ้ง อยู่ที่ ภาพ ทุกครั้งเสมอไป ซึ่งเป็นสิ่งอัศจรรย์ แสดงถึงความ ศักดิ์สิทธิ์ มีพุทธานุภาพ ยิ่งนัก*

เชื่อมต่อยาว ไปถึงเขตพม่าโน้นจะกล่าวต่อใน เรื่องของความแปลก พิสดารของสถานที่นี้ แต่ทางลงไป ถ้ำใต้ดินนี้ ได้ถูกปิดไปแล้ว เพราะมีคนที่ลงไปแล้วไม่สามารถขึ้นมาได้

จากชั้นที่ ๒ นี้มีทางเดินลงไป ถ้ำข้างล่าง ซึ่งเป็นชั้นที่ ๓ ชั้นสุดท้ายนี้ ไม่มีอะไร ที่น่าสนใจ เพราะเป็นที่ว่างเปล่า โล่ง

พระตาผู้มีฤทธิแห่งวัดถ้ำผาจม

ถ้ำที่กล่าวมานี้เป็น จุดเด่น ของที่วัดผาจมแห่งนี้ ตามคำบอกเล่า ของพระตา ผู้ที่ดูแลสถานที่นี้ พระตานี้เป็น ฆราวาสมีเชื้อสายเป็นชาวจีนฮ่อ เป็นผู้ถือศิลปฏิบัติธรรมเจริญฎรรมฐานอยู่ในขั้นอภิญญา มีฤทธิเดช ทีเดียว

ท่านฯ เป็นคนตาบอด!! แต่เดินเหินได้อย่างคล่องแคล่ว โดยไม่ต้องใช้ไม้เท้า หรือมีคนนำทางเลย หลวงพ่อฟักที่ปัจจุบัน เป็นเจ้าอาวาส วัดเขาวงพระจันทร์ ที่จ.ลพบุรี

ในสมัยนั้นท่านฯ ยังเคยได้เดินธุดงค์มาถึงแม่สาย และแวะมาที่นี่ได้พบกับพระตา ที่สำนักสงฆ์ถ้ำผาจมแห่งนี้ เมื่อได้พูดคุยกันก็ถูกคอถูกใจกัน พระตาจึงได้พาหลวงพ่อฟัก ไปชมเขารอบๆ บริเวณวัดถ้ำผาจม จนทั่ว แล้วท่านฯ ยังพาเดินไปถึง

ถ้ำปลา ต่อไปถึง พระธาตุดอยตุง ทีเดียว หลวงพ่อฟัก เล่าให้ หลวงพ่อวิชัย เขมิโย ฟังว่ามันเป็นสิ่ง ที่มหัศจรรย์ ที่คนตาบอดพา คนตาดี ไปเที่ยว เที่ยวเกือบทั้งวัน !!

พระตา ผู้มีอภิญญา มีอิทธิฤทธิ ล่วงรู้อดีตชาติ และอนาคต

ต่อมาไม่นาน พระตาก็จากไป การจากไปของท่านนั้น ไม่ใช่ตายจากไป คือมีอยู่วันหนึ่ง ท่านฯได้บอกกับชาวบ้าน คนหนึ่งที่ชื่อว่า โยมสุข ว่าให้บอกกับชาวบ้านนะ ว่าท่านต้องลาไปก่อน

อย่าได้เป็นห่วง เพราะท่านไปดี โยมสุขก็ไม่ยอม แต่จะขอตามไปด้วยท่าเดียว พระตา บอกว่าไปด้วยไม่ได้หรอก บุญของโยมนั้นยังไม่ถึง ไม่มีบารมีพอที่จะตามไปด้วย ไปไม่ได้

เมื่อท่านเดินมาถึง ลำน้ำแม่สายแล้ว ก็มีเตียงทอง ลขึ้นมารับท่าน เมื่อตัวท่านฯ ขึ้นไปอยู่บนเตียงแล้ว เตียงทองก็ค่อย ๆ ลอย ขึ้นไปถึง กลางน้ำแม่สาย แล้วค่อยๆ จมหายไปต่อไปต่อหน้าต่อตา ของโยมสุข

แล้วท่านคิดออกไหมว่า พระตาหายไปไหน ? และเหตุที่ไปนั้นเพราะอะไร อาจเป็นเพราะว่า ชาวบ้านชอบมา รบกวนมาขอหวย ประกอบกับ มีผู้มาสืบทอด ดูแล ถ้ำผาจม แห่งนี้แล้ว หรือหมดวาระหน้าที่ของท่านแล้ว ท่านจึงลงไป เมืองบาดาล เพื่อบำเพ็ญภาวนาต่อ

ในสมัยก่อนที่ปากถ้ำตรงที่ หลวงพ่อทองทิพย์ ยังไม่ปิดนั้น พระตาฯ ได้ลงไปบ่อย ๆ ท่านเล่าให้ฟังว่า

ด้านล่างนั้น เป็นบริเวณกว้างใหญ่ สามารถจุคนได้ประมาณ ๓,๐๐๐ ๔,๐๐๐ คนทีเดียว เป็นถ้ำที่สวยงามมาก ประกายของผนังถ้ำนั้น เป็นแสงระยิบระยับ เมื่อกระทบกับแสงไฟจากไฟฉาย หรือตะเกียงเจ้าพายุ ซึ่งในสมัยก่อนใช้กันประจำ ทุก

ครัวเรือน และอุโมงค์ของถ้ำนี้ ยังสามารถเดินทะลุ ไปถึง ผาปูน ของประเทศพม่า โดยที่อุโมงค์ถ้ำ อยู่ต่ำกว่า แม่น้ำแม่สาย ความยาวอุโมงค์นี้ ยังลึกยาวไปจรด เขตชายแดนของประเทศ จีน ที่หนองกระแส เมืองคุงหมิง

ชาวบ้านที่คุงหมิง บอกว่าบึงใหญ่ที่หนองกระแสนี้ เป็นที่อยู่ของมังกร และตามคำบอกเล่า ของพระตา นั้นจะตรงกับ หลวงพ่อ อุตตะมะฯ ที่กาญจนบุรี

หลวงพ่อ อุตตะมะฯ ท่านเองก็ยังเล่าให้ลูกศิษย์ฟังเช่นกัน และยังเสริมขึ้นว่า วัดถ้ำผมจมแห่งนี้ เป็นดินแดน ที่ศักดิ์สิทธิ์ มหัศจรรย์มาก ถ้ำข้างล่างนั้น เป็นเมืองบาดาล เป็นที่อยู่ของพระนาคา หรือพญานาค

ส่วนผู้ที่ปฏิบัติธรรม จนสามารถ ส่งจิต ไปท่องเที่ยว ที่ต่างๆ นั้น ต่างก็ได้ เห็นภาพนิมิต ตามที่พระตา และหลวงพ่อ อุตตามะได้กล่าวไว้ และเป็นสิ่งที่ท้าทาย ของผู้ที่ฝึกสมาธิเป็นอย่างมาก เป็นการกระตุ้นให้จิตใจมีความฮึกเหิม ให้มีกำลังใจในการที่ พวกเรา จะฝึกสมาธ ให้มากยิ่งขึ้น

เมืองบาดาล เมืองพญานาค และอุโมงค์สายยาวของวัดถ้ำผาจมนี้ ได้รอให้ท่านทั้งหลายที่มีความตั้งใจ จะพิสูจน์ค้น

หา ความมหัศจรรย์ ความลี้ลับต่าง ๆ นานา เป็นสิ่งที่ทดสอบสมาธิของท่าน ท่านเป็นอีกผู้หนึ่ง ที่สามารถจะ ลองดูได้

เมื่อท่านมาถึงวัด และเก็บสัมภาระกระเป๋าเดินทาง เรียบร้อยแล้ว ก่อนอื่นใด ให้ท่านมาที่ถ้ำหลวงพ่อสายรุ้งก่อน เพื่อที่จะกราบไหว้ จุดธูปเทียนบูชา เพื่อเป็นศิริมงคลแก่ตัวเอง จะอธิษฐานอะไรก็ได้ แล้วแต่ท่าน เสร็จแล้วก็ให้ลงมากราบไหว้หลวงพ่อทองทิพย์ ที่ถ้ำชั้นล่าง ช่วงนี้ถ้าใครอยากนั่งสมาธิก็รีบปฏิบัติเลย จะได้พลังจาก สิ่งศักดิ์สิทธิ์ ที่บันดาลให้!?

ชั้น ๒ ของศาลาปฏิบัติธรรมเป็นที่พักอาศัย ของพระสงฆ์

ประวัติย่อ วัดถ้ำผาจม

จากคำบอกเล่าของ หลวงพ่อวิชัย เขมิโย

วัดถ้ำผาจม ตั้งอยู่ติดชายแดนระหว่างไทย พม่า มีแม่น้ำแม่สายเป็นเขตแดนกั้น ห่างจากสะพานข้ามไปประเทศพม่าประมาณ ๘๐๐ เมตร จะเดินไปก็ไม่ไกล จะนั่งรถสามล้อก็ราคา๑๐ บาทเท่านั้น

ลักษณะ วัดถ้ำผาจม

วัดถ้ำผาจมนั้น ตั้งอยู่ในหุบเขา และอยู่ในแนวเขานางนอน เทือกเขาลูกนี้เป็นรูปผู้หญิงนอนหงาย สยายผมไปทางประเทศพม่า ฉะนั้นวัดถ้ำผาจมจึงอยู่ปลายผม เมื่อมองไปทางทิศตะวันออก จะเห็นพระธาตุดอยเวา ซึ่งอยู่ห่างออกไปประมาณหนึ่งกิโลเมตร และจะเห็นเทือกเขาเป็น คุ้งมังกรสวยงามมาก สถานที่ที่วัดถ้ำผาจมตั้งอยู่นั้น เป็นช่วงปากของมังกร มีธรรมชาติรอบบริเวณวัดสวยงาม สงบ ข้าพเจ้าผู้เรียบเรียง ได้เคยไปประเทศอินเดีย เมื่อขึ้นไปบนภูเขาคิชฌกูฏ มองลงมายังกรุงราชคฤห์เก่า จะเห็นเป็นแอ่ง ซึ่งมีภูเขาห้าลูกล้อมรอบ สวยงามมาก วัดถ้ำผาจม ก็มีลักษณะคล้ายๆ กัน

ผู้ที่เคยบูรณะ วัดถ้ำผาจม สมัยที่ผ่านมา

ข้าพเจ้าได้ถามญาติโยมคนเฒ่าคนแก่ ท่านได้เล่าให้ฟังว่า องค์พระเจดีย์ในถ้ำนั้น พ่อนายบุญยืน ศรีสมุทร์ เป็นผู้นำคณะศรัทธาญาติโยมมาก่อสร้างไว้เป็นเวลาปี พ.ศ.ไหนนั้น ข้าพเจ้าก็จำไม่ได้ ในถ้ำมีพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ซึ่ง ประชาชนมาเคารพบูชามากมาย ได้แก่พระยืนสององค์ พระไสยาสน์หนึ่งองค์ และ

พระหลวงพ่อสายรุ้ง อีกองค์หนึ่ง เป็นพระที่สวยงามมาก เป็นที่พึ่งทางใจของประชาชน ซึ่งเข้าไปกราบไหว้สักการบูชาตลอดเวลา ถ้ำข้างในเข้าไปอีก มีหลวงพ่อทองทิพย์ ชื่อของหลวงพ่อ ในถ้ำนี้เป็นชื่อ ที่คนถิ่นนั้น เรียกกัน มานานแล้ว

ในถ้ำบรรจุคนได้ประมาณ ๒๐๐ กว่าคน แต่ทางด้านข้างของ หลวงพ่อทองทิพย์นั้น มีถ้ำลึกลงไป เป็นถ้ำที่กว้างใหญ่มาก สามารถบรรจุคนได้ ถึงสามพันหรือสี่พันคนทีเดียว ถ้ำนี้อยู่ลึกจากปากถ้ำลงไป ประมาณ ๑๐๐ กว่าเมตร ยาวไปทางประเทศพม่า ลอดใต้แม่น้ำสายไปทะลุขึ้นถ้ำผาปูน ทางฝั่งพม่าซึ่งห่างจาก ถ้ำผาจมไป ประมาณ ๑,๕๐๐ เมตร ทั้งนี้จากคำบอกเล่าของพระตา (ผู้เป็นผ้าขาว) เป็นชาวจีนฮ่อ และเคยได้

มาทำความเจริญ ให้แก่วัดถ้ำผาจม พอสมควร ได้ลงไปในถ้ำ และไปโผล่ขึ้นที่ ถ้ำผาปูน ดังกล่าว

มีญาติโยมที่เคยได้ไปกราบนมันการ หลวงพ่ออุตตะมะ ซึ่งอยู่ที่อำเภอสังขละ จังหวัดกาญจนบุรีเล่าว่า หลวงพ่อได้ปรารภให้ญาติโยมฟังว่า ถ้ำผาจมที่อยู่ที่อำเภอแม่สายนั้น เป็นถ้ำที่มหัศจรรย์มาก คือ ถ้ำนี้จะลึกเข้าไป ถึงเมืองหงสาวดี ในประเทศพม่า นี่เป็นคำพูดที่ญาติโยมได้ยินจาก หลวงพ่ออุตตมะ

สำหรับข้าพเจ้า นั้นได้ฟังจาก โยมเที่ยง เสกกระโทก ว่าโยมเคยได้มาช่วยกัน ปิดถ้ำนี้ไว้ สาเหตุที่ทำให้ต้องปิดไว้นั้นเพราะเคยมี หนุ่มสาวสองคู่ ลงไปในถ้ำ เสร็จแล้วหายไปเลย ไม่กลับขึ้นมาอีก มีผู้ที่เคยนั่งสมาธิเห็นว่า

ใต้ถ้ำนั้น เป็นสระใหญ่ สวยงามมาก และยังเห็น หนุ่มสาวสองคู่นั้น ยืนอยู่ริมของสระ ด้านละคู่ **!?**

สมัยที่ข้าพเจ้ามาอยู่วัดนี้ ในวันพระจะได้ยินเสียงสวดมนต์ในช่วงเวลา ตั้งแต่ ๑.๐๐ น. เป็นต้นไป สำหรับในระยะ เข้าพรรษานั้น แม้แต่กลางวัน ก็จะได้ยินเสียงสวดมนต์เสมอ และถ้ำแห่งนี้ กล่าวกันว่า เป็นที่อยู่ ของพญานาค ๒ ตัวด้วย

ความสำคัญของวัดถ้ำผาจม

ถ้ำผาจมเป็นปูชนียสถานเก่าแก่ ไม่สามารถประมาณได้ว่า มีตั้งแต่เมื่อไร เป็นสถานที่ที่สงบ เงียบสงัด มีต้นไม้ร่มรื่นสวยงามมาก เป็นสถานที่สัปปายะ เหมาะสำหรับการบำเพ็ญภาวนา หรือการปฏิบัติสมถกรรมฐาน วิปัสสนากรรมฐานเป็นอย่างดีเยี่ยม จึงมีครูอาจารย์ ฝ่ายวิปัสสนากรรมฐาน จาริกธุดงค์ ไปพักเป็นประจำ

เหตุที่ชาวบ้านเรียกว่า "ถ้ำผาจม"

การที่ถ้ำนี้ถูกเรียกว่า "ถ้ำผาจม" นั้น เพราะถ้ำแห่งนี้จมลึกลงไป และอยู่ใต้แม่น้ำสายเป็นบางส่วน คนทั้งหลายจึงได้เรียกว่า "ถ้ำผาจม"

จาก สำนักสงฆ์ มาเป็น วัดถ้ำผาจม

ข้าพเจ้าได้มาประจำอยู่ที่นี่ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งในขณะนั้น สถานที่นี้ยังไม่เป็นวัด เป็นเพียงที่พักพระสงฆ์ที่จาริกมาอยู่ชั่วคราว นายสังเวียน แจ่มจรัส ได้ถวาย ที่ดิน เพื่อให้สร้างเป็นวัดขึ้น ดังนั้น ในปี พ.ศ.๒๕๒๐ จึงได้เริ่มมาก่อสร้างคือ สร้างโบสถ์ ศาลาอเนกประสงค์ และได้ดำเนินการก่อสร้าง

เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน ได้รับอนุญาตจากทางการ ให้สร้างเป็นวัดเมื่อ วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๒๖ และได้รับพระราชทานวิสุคามสีมา โดยพระราชกฤษฎีกา ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๖ ปัจจุบันนี้ มีพระอธิการวิชัย เขมิโย เป็นเจ้าอาวาส และเป็นผู้บริหารงานบูรณปฏิสังขรณ์ ได้สร้างกุฏิ ศาลาปริยัติธรรม ศาลาอเนกประสงค์ ศาลาการเปรียญ ที่พักพระอาคันตุกะ หอสมุด หอระฆัง เจดีย์ และได้สร้างเขื่อนกั้นน้ำ สำหรับน้ำมาใช้ที่ วัดถ้ำผาจม และพระธาตุดอยเวาด้วย

กิจวัตรของวัด

๐๓.๐๐ น. ตื่นมา สวดมนต์ทำวัตรเช้าแปลที่ศาลา เสร็จแล้วผลัดกันอ่านพรไตรปิฎก ผู้ที่ไม่อ่านนั่งสมาธิจนถึงเวลา ๖ น.

๐๖.๐๐ น. ออกบิณฑบาต กลับมาถึงวัดผลัดกันอ่านพระวินัยก่อนฉันภัตตาหาร

๐๘.๓๐ น. ฉันภัตตาหารพร้อมกัน

๑๖.๐๐ น. ช่วยกันทำความสะอาดรอบบริเวณวัด

๑๘.๐๐ น. ตีระฆัง พระภิกษุ สามเณร อุบาสก อุบาสิกา มารวมกัน ที่ศาลาปฏิบัติธรรม

๑๘.๓๐ น. สวดมนต์ทำวัตรเย็นแปล แผ่เมตตา ให้เปลี่ยนอิริยาบถยืนทำสมาธิ เดินจงกรม นั่งสมาธิ จนถึงเวลา ๒๑.๐๐ น. มีการบรรยายธรรมะ อบรมสมถวิปัสสนาเป็นประจำทุกวัน

นี่คือกิจวัตร ซึ่งผู้อยู่ที่นี่ ต้องปฏิบัติตาม

ประวัติย่อของ หลวงพ่อวิชัย เขมิโย

ปฏิปทา การดำเนินชีวิตของท่าน พระอาจารย์วิชัย เขมิโย ครั้งนี้เป็น บันทึกประวัติชีวิตของท่าน พระอาจารย์วิชัยโดยตรง ชีวิตการธุดงค์กรรมฐานของท่าน ที่ละเอียดมีแง่มุมอันมีเนื้อหาสาระหลากหลาย เป็นประสบการณ์ในชีวิตของพระป่า ที่มีอุดมคติอุดมการณ์ ความมุ่งหมายเป็นสัจจะ แน่วแน่ตรงตามที่ พระพุทธองค์ทรงปรารถนา ให้สาวกและพุทธศาสนิกชนปฏิบัติ นั่นคือ มรรค ผล นิพพาน!

ปฏิปทาการดำเนินของท่าน พระอาจารย์วิชัยนี้ เต็มไปด้วยความซื่อสัตย์ มั่นคงในพระศาสนาโดยแท้ มิได้อาลัยแก่ร่างกายและชีวิต เปี่ยมไปด้วยพละอินทรีย์ บารมีอันมุ่งมั่น ควรเป็นที่นับถือ ไหว้นพ เคารพสักการบูชา

ชีวประวัติปฏิทานี้เขียนโดยลายมือของท่านพระอาจารย์วิชัยเอง

เริ่มต้นด้วยชาติกำเนิดปฐมวัยของท่านดังต่อไปนี้

ชื่อเดิม วิชัย คล่องแคล่ว

เกิดวันจันทร์ ขึ้น ๗ ค่ำ เดือน ๗ ปีระกา ตรงกับ วันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๘๘ (สองพันสี่ร้อยแปดสิบแปด) ณ ที่บ้านหินลาด ตำบลกุดชมภู อำเภอพิบุลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี เป็นบุตรคนที่ ๓ ของ นายบัว นางกอง คล่องแคล่ว (สำหรับคุณแม่บวช เป็นแม่ชีอยู่ด้วยขณะนี้) พ่อนั้นตายเสียตั้งแต่ข้าพเจ้าอายุได้ ๑ ขวบกว่าๆ อาชีพเดิมของบิดามารดา คือการทำนา ตามบรรพบุรุษหลายชั่วคน

เมื่อตอนเล็ก ๆ ข้าพเจ้าชอบอยู่กับยาย คือแม่เอาข้าพเจ้าไปฝากยายไว้ ซึ่งอยู่คนละบ้าน เพราะแม่ของข้าพเจ้าท่านได้ไปแต่งงานใหม่ ทำให้ข้าพเจ้ากับน้องได้ไปอยู่กับยาย

นี่คือปฐมบทของชีวิตของเด็กน้อย ที่ได้เริ่มรู้จักกับความว้าเหว่ อ้างว้างของลูก ที่กำพร้าพ่อ และพลัดพรากจากแม่

เมื่อข้าพเจ้าอายุได้ ๗ ขวบ ยายก็ให้เข้าเรียนหนังสือที่โรงเรียนบ้านแกงเจริญ

ข้าพเจ้าทำงานหนัก ที่พอจะทำได้มาตั้งแต่เด็กๆ จะเรียกว่าเป็นชีวิตทั้งกำพร้าพ่อแม่ก็ว่าได้ เพราะไม่ค่อยจะได้อยู่กับแม่

ข้าพเจ้าได้ช่วยยายและ พวกน้าผู้หญิงผู้ชายทำงาน กล่าวคือ เมื่อตื่นขึ้นมาก็ต้องไปตักน้ำ ใส่ตุ่มน้ำกินน้ำใช้ เพราะหมู่บ้านที่อยู่นั้น บ่อน้ำอยู่ห่างไกลออกไปประมาณ๑ กม. และเมื่อตักน้ำ

กินมาไว้เต็มตุ่มแล้ว ข้าพเจ้าก็ต้องลงไปตักน้ำ ในแม่น้ำมูลมาใช้ และรดห้างพลูกินหมากให้ยาย นี่เป็นงานประจำตอนเด็ก

นอกจากนั้น ยังต้องช่วยน้าผู้หญิง ตำข้าวด้วย เพราะสมัยนั้น หมู่บ้านแถบนี้ยังไม่มี โรงสีข้าว

ชีวิตข้าพเจ้าจึงตกระกำลำบาก เด็กเพื่อนฝูงรุ่นเดียวกันเขาสบายกันมาก ส่วนข้าพเจ้าเวลากินก็แสนจะลำบาก แม้แต่เวลานอนก็ลำบาก ถึงฤดูทำนาต้องไปนอนที่กระท่อมนา กับน้าผู้ชาย ตื่นเช้ามาต้องนึ่งข้าวเหนียว หุงข้าวให้น้า

เพราะน้าตื่นขึ้นมา ก็รีบไปไถนาเมื่อหุงข้าวเสร็จ ก็ต้องหามฟืน กลับบ้าน ซึ่งห่างจากทุ่งนา ประมาณ ๔ กม. พอถึงบ้าน ก็ต้องรีบกินข้าว ไปโรงเรียน ระยะทางจากหมู่บ้าน ไปถึงโรงเรียน ๓ กม.

สมัยนั้น ยังไม่พัฒนา ทางการให้ ๓-๔ หมู่บ้านไปเรียนหนังสือรวมกัน ที่โรงเรียนแห่งเดียว ทำให้เด็กนักเรียน แต่ละหมู่บ้าน ต้องเดินไปเรียนกัน ทางไกลหน่อย

พอเลิกเรียนในตอนบ่าย ก็เดินกลับบ้าน รีบกินข้าว ซึ่งส่วนมากเป็นข้าวเหนียว ในกล่องข้าวหรือกระติบ เย็นชืดกับปลาร้าและพริก แทบทุกวัน อร่อยมากเพราะหิว คนเราเมื่อหิว กินอะไรก็อร่อยทั้งนั้น จากนั้นก็เอากระบุง ใส่ปุ๋ยคอกหาบไปทุ่ง

นา วันละหาบ เฉพาะตอนเย็น การไปนา และกลับมาบ้านนั้น บ่าของข้าพเจ้า จะไม่ว่างจาก ไม้คาน เลย เพื่อนฝูงที่เขา มีนา อยู่ใกล้กัน ๔-๕ คน เขาเดินไปตัวเปล่า เดินมาตัวเปล่า หยอดล้อกันบ้าง วิ่งไล่จับกันสนุกสนาน ส่วนข้าพเจ้าทำไม่ได้ เพราะบ่า ต้องหาบคอน ใส่ของ หนังอึ้ง หมดสนุกสนาน มีแต่ความเศร้าสร้อย

น้าผู้ชาย ท่านรักข้าพเจ้ามาก รักเสมือนลูก ของท่านจริง ๆ ส่วนน้าผู้หญิงนั้น แกไม่รักข้าพเจ้าเลย ชอบข่มเหงรังแกตลอดเวลา บางครั้งทำอะไรไม่ทันใจ แกก็จะจิกหัวหรือเฆี่ยนเอา แต่ถ้าน้าผู้ชายเห็นแล้ว จะห้าม ไม่ให้ทำ

ชีวิตของข้าพเจ้า หากไม่มีน้าผู้ชาย ช่วยปกป้องแล้ว จะลำบากแสนเข็ญมาก

แม้แต่เวลาเข้าเรียนหนังสือ เพื่อนเขาได้กระดานใหม่ ๆ คือกระดานชนวน ได้กางเกงใหม่ เสื้อใหม่ ดินสอใหม่ ส่วนข้าพเจ้าไม่เคย ได้เขียนกระดานใหม่ ไม่เคยได้ดินสอใหม่ แท่งยาวๆ เหมือนเขาเลย

ยายแกเป็นคนตระหนี่ประหยัด จึงให้ใช้กระดานแตกๆ แต่พอเขียนได้ ดินสอก็สั้นๆ กุดๆ แม้แต่กางเกงของข้าพเจ้าก็ขาดกะรุ่งกะริ่ง เพื่อนชอบล้อเล่นอยู่เรื่อยว่า “ลุงก็มาโรงเรียนเหรอ?”

หนังสือเรียน ก็เก็บเอาของเก่าเขามาให้อ่าน ขาดไปก็มี แต่ก็ยังเป็นบุญบารมีของข้าพเจ้า ที่เรียนหนังสือได้เก่ง พอสมควร ได้เป็นหัวหน้าชั้นบ่อยที่สุด

พูดถึงของใช้แล้ว น้อยนักน้อยหนาที่จะได้ใช้ของใหม่ ๆ ดี ๆ ถ้าเป็นผ้านุ่งผ้าห่ม ก็รับเอาของเก่าพี่ชายบ้าง ยายเอาของคนอื่นมาให้บ้าง พอถึงหน้าหนาว ผ้าห่มก็แสนจะขาด ปะแล้วปะอีก กางเกงและเสื้อก็ปะแล้วปะอีก ชีวิตของลูกกำพร้าที่ต้องอยู่อาศัยยาย และน้านั้น แสนจะลำบากเหลือเกิน

ชีวิตเอ๋ยช่างอาภัพ อับโชคกระไรหนออย่างนี้ มองดูชีวิตเพื่อนรุ่นเดียวกัน เขาช่างมีความสุขมาก

ครั้นพออายุได้ ๘ ขวบ เรียนอยู่ประถม ๒ พี่ชายลูกคนละพ่อเขาไปบวชเป็นสามเณร จิตใจของข้าพเจ้าอยากจะตามไปบวชด้วยเหลือเกิน ได้เห็นพี่ชายห่มผ้าจีวรเหลืองอร่าม เหมือนทองดอกบวบ งามจับใจ ทำให้ใจไม่อยากจะอยู่บ้านเลย

เพราะอยู่บ้านกับยาย กับน้าผู้หญิง มีแต่ความทุกข์กายทุกข์ใจ แสนจะยาก ลำบากกับการ งานหนัก เกินวัยเด็ก

เวลาเช้าฤดูแล้ง ยายให้ไปส่งข้าวเณรพี่ชาย ที่วัดทุกเช้า ข้าพเจ้าบอกเณรพี่ชาย ให้หาหนังสือพระเณร ที่เกี่ยวกับการบอกวิธีบวชเรียน และสวดมนต์มาให้ พี่เณรก็เอาหนังสือเจ็ดตำ

นานมาให้อ่าน และได้บอกคำขอบวชให้ด้วย ข้าพเจ้าเอามาอ่านมาท่องทุกวัน ท่องคล่องปาก เพราะเคยได้ยินพระสงฆ์ท่านฯ สวดมนต์อยู่เสมอ วันไหนว่างก็แอบไปวัด เพราะวัดคือสถานที่เล่นเย็นใจ หรือสนุกสนาน ของเด็กๆ บ้านนอก

เมื่อไปวัดก็ท่องคำขอบวชเณร ให้ขึ้นและได้ขอร้องให้พี่เณรมาช่วยพูดกับยาย ขอร้องให้ยาย อนุญาติให้ข้าพเจ้าบวชเณรบ้าง พี่เณรก็บอกว่า เรียนหนังสือยังไม่ทันจบ ป.๔ บวชเณรไม่ได้หรอก แต่ข้าพเจ้าก็ไม่ฟัง ได้รับเร้าอยู่เรื่อยๆ จนพี่เณรทนไม่ไหว ต้องมาบอกยาย เลยโดนยายตวาดเอา

แต่ถึงอย่างไรข้าพเจ้า ก็ไม่ลดละความพยายาย จะบวชให้ได้ ปีต่อมาข้าพเจ้าพยายาม หาวิธีบวชให้ได้ วันไหนว่างแอบไปฟัง ท่านอาจารย์ที่วัดเทศน์ และสนทนากับท่านฯ บ้างท่านก็ชวนบวช ทำให้ศรัทธาของข้าพเจ้า ยิ่งมีมากขึ้น บางวันไถนาปลูกข้าวอยู่ แต่ร่างกาย ส่วนจิตใจ มาอยู่วัดตลอดเวลา

วันหนึ่งปลูกข้าวอยู่กับแม่เป็นวัน ๗ ค่ำ ซึ่งทางภาคอีสาน พอถึงวัน ๗ ค่ำ ๘ ค่ำ พระเณรที่วัดต้องตีกลอง ให้สัญญาณบอกวันโกนวันพระ เขาเรียกว่าตีกลองแลง (แลงแปลว่า ตอนเย็น)

แม้แต่ตี๔ ตอนกลางคืนก็ตีกลองอีก ตีสลับกับฆ้องเรียกว่าตีกลองดึกเสียงวังเวง ฝูงหมาจะเห่าหอนกันเกรียวที่เดียว

วันนั้นพอได้ยินพระท่านตีกลองแลง จิตใจของข้าพเจ้าหวิวๆ อย่างไรบอกไม่ถูก บอกแม่ว่าเก็บเกี่ยวข้าวเสร็จแล้วผมต้องบวชให้ได้ แม่ก็บอกว่า แม่จะบวชให้ลูกทุกๆคนนั่นแหละ

ข้าพเจ้าดีใจแสนจะดีใจบอกไม่ถูก ถึงวันพระ ข้าพเจ้าชอบทำบุญตักบาตร แม้แต่ไปเที่ยววัดไหนยามมีงานวัด ก็ต้องทำบุญก่อนเที่ยว เรื่องทำบุญนี้ ทำเองด้วยใจรัก ไม่มีใครบอกเป็นฉันทะ ความพอใจความเลื่อมใส จากส่วนลึกของหัวใจ

แม่เอาเงินให้ไปเที่ยวดูดโน่นดูนี่ แต่ข้าพเจ้ากลับเอาเงินไปทำบุญหมดก็มี จิตใจมีแต่เมตตาความรักความเอ็นดูสงสารต่อคนอื่นเสมอ แม้แต่สัตว์ เป็นต้นว่าไก่ก็ไม่เคยฆ่า สุนัขแมววัว ควาย ไม่เคยฆ่า มีเมตตา สงสารสัตว์เหล่านี้เสมอ

เห็นใครเขาเชือดคอเป็ดคอไก่แล้ว ต้องรีบเดินหนีด้วยความสงสาร เห็นคนขับเกวียน บรรทุกฟืนเพียบแปล้ เอาดุ้นฟืน ขนาดเท่าแขน ตีวัวเทียมเกวียน บังคับขู่เข็ญ ให้วัวลากเกวียนไป แต่วัวหมดแรงลากไม่ไหว ถูกตีจนล้มฟุตขี้แตกออกมา ข้าพเจ้าเห็นแล้วถึงกับร้องไห้ ด้วยความสงสาร

โอหนอ ทำไมคนเราใจคอโหดร้ายใช้สัตว์ทำงานทารุณถึงปานนั้น ช่างไม่คิดเวทนาสงสาร วัวลากเกวียนเอาเสียเลย หรือว่าชาติปางก่อน วัวตัวนั้น เคยเป็นคน ทำบาปชั่ว มามาก ชาตินี้เลยมาเกิดเป็นวัว ให้คนเขาทุบตี ใช้งานหนักเช่นนี้ เป็นการใช้กรรมเวร?

เพื่อนฝูงรุ่นเดียวกันชอบล้อว่า พ่อใจบุญๆ ทำให้ข้าพเจ้าปลื้มใจเสมอ

เข้าสู่ร่มกาสาวภัทร์

เริ่มบวชเป็นสามเณร อายุ ๑๗ ปี พ.ศ. ๒๕๐๖ ณ วัดเวฬุวันบ้านหนองไผ่ ตำบลดอนจิก อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลธานี โดยมีท่านพระครูสุนทรธรรมวิบูลย์ เป็นพระอุปัชฌาย์ บวชในช่วง ๑๐.๐๐ น.

ตกกลางคืนมา ก็เริ่มปฏิบัติสมาธิเป็นแล้ว เพราะเคยฝึกมาก่อนบวช การนำจิตเข้าสู่สมาธิ จึงทำได้พอสมควร ปฏิบัติมาตลอดทุก ๆ วัน ในพรรษาแรก จิตก็เข้าสมาธิ ได้สม่ำเสมอ

แล้วพรรษาที่สอง สอบนักธรรมตรีได้ และการปฏิบัติเข้มข้น ขึ้นเรื่อย ๆ ตามลำดับ

ในกลางพรรษาที่สอง พระพุทธองค์ทรงเสด็จมา ประทับอยู่ที่หิ้งพระ แย้มพระโอษฐ์อยู่นาน พอสมควร จึงเสด็จไป

พ.ศ.๒๕๐๘ ย้ายมาอยู่วัดสว่างอารมณ์บ้านเสียม ตำบลหัวดอน อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี เรียนนักธรรมชั้นโท แต่ก็สอบไม่ผ่าน ออกพรรษา หมดเขตกฐิน *ก็ได้บวชเป็นพระภิกษุ วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๐๘ เวลา๖.๐๐ น.*

บวชไม่กี่วัน ก็ได้เดินธุดงค์ไปประเทศลาว กับหลวงปู่ไพไป พบหลวงพ่อมหาผ่อง เมืองโพนทอง ไปภูมะโรง พบอาจารย์บุญมาก ข้ามยนต์ไปที่จังหวัดปากเซ แล้วก็เดินธุดงค์ไปเรื่อยๆ จนถึงบ้านยิก เลยไปถึงอัตบามือ ใกล้เมืองสาละวัน ติดต่อเขตแดนลาว เวียดนาม ย้อนกลับมาทาง จังหวัดจำปาสัก เดินธุดงค์อยู่ทาง ประเทศลาว นานพอสมควร จึงได้กลับเข้ามาประเทศไทย

ปี ๒๕๐๙ จำพรรษาอยู่ วัดบ้านหัวดูน ตำบลชีทวน อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี ปฏิบัติไปด้วยศึกษาธรรมไปด้วย ก็สอบนักธรรมชั้นโทได้ กลับมาอยู่ วัดสว่างอารมณ์บ้านเสียม อีกครั้งหนึ่ง ศึกษานักธรรมชั้นเอกต่อ

ปี พ.ศ. ๒๕๑๒ ได้ออกจากวัดสว่างอารมณ์ มุ่งหน้าต่อไปทางอุดธานี เดินธุดงค์อยู่ตามภูเก้า อำเภอหนองบัวลำภู ขณะนี้เป็นจังหวัดไปแล้ว และเดินอยู่หลายอำเภอ เพราะแถบนั้นมีป่าเขามาก ในปีนั้นก็ได้เดินกลับมา จำพรรษาอยู่วัดบ้าน

กุดจิก ตำบลห้อยเกิ้ง อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานีออกพรรษาเดินทางไปเวียงจันทร์ ซึ่งเป็นเมืองหลวง ของประเทศลาว นานพอสมควรก็ได้ข้ามมาประเทศไทย

ปี พ.ศ. ๒๕๑๓ จำพรรษา อยู่บ้านกุดจิกต่อ ออกพรรษา ก็ได้เดินทางกลับไป เวียงจันทน์อีก

ปี ๒๕๑๔ เดินทางไปอบรม พระพัฒนาการทางจิต ที่จิตภาวันวิทยาลัย อำเภอบางละมุง ได้ปฏิบัติ อย่างเต็มที่ เสร็จจากการอบรมณ์ เป็นเวลาสามเดือน ก็เดินทางกลับอุดรอีกครั้งหนึ่ง ได้ลาญาติโยม เดินธุดงค์ลงภาคใต้ ได้ไปจำพรรษา อยู่วัดท้าวโครต ขณะนี้เปลี่ยนเป็น วัดชายนา ตำบลนา อ. เมือง จ. นครศรีธรรมราช ปฏิบัติที่นี่เป็นเวลา ๒ ปี

ในช่วงอยู่วัดชายนานี้ ได้มีโอกาสทำ ความเพียรอย่างอุกฤษ มอบกายถวายชีวิต ค้นคว้าหา สัจธรรม โดยไม่คำนึงถึงความตาย ความอยู่ หมายถึง เอากายเป็นเดิมพัน ตายเป็นตาย อยู่เป็นอยู่ ต่อสู้กับกิเลสตัณหา ตลอดเวลา

ไม่คำนึงว่าจะเป็นกลางวัน หรือกลางคืน เดือนปี ไม่มีใจดวงจิต มุ่งหน้าตั้งตาเอาชนะจิตของตัวเอง และเอาชนะทุกสิ่งทุกอย่างในโลกนี้ ในช่วงฤดูแล้ง บางโอกาส ก็ออกแสวงหาวิเวก โดยการ เดินธุดงค์ไป ตามสถานที่ สงัดๆ บางครั้งก็ไป

สามเดือนสี่เดือน ก็ย้อนกลับมารับโอวาทจาก หลวงพ่อใหญ่ธมฺมธโร ออกพรรษา ก็เดินธุดงค์ไปตามสถานที่ต่าง ๆ ไปแทบทุกจังหวัด และทุกภาคด้วย

มีอยู่ช่วงหนึ่ง ร่างกายสังขาร ซูบผอมมาก เดินก้าวขาแทบจะไม่ออก จึงได้แวะเข้าไปพัก ปฏิบัติอยู่ ที่สวนโมกข์ อ. ไชยา จ. สุราษฎร์ฯ นานพอสมควร

จวนจะเข้าพรรษ ปี ๒๕๑๕ จึงได้กราบลา หลวงพ่อพุทธทาส เดินทางไปเกาะสมุย แล้วเข้าจังหวัดนครศรีธรรมราช จำพรรษาที่ วัดชายนาอีกครั้งหนึ่ง ออกพรรษา ก็ได้เดินธุดงค์กลับทางภาคอีสาน และก็ย้อนกลับลงไปภาคใต้อีก

เพื่อจะไปกราบลา หลวงพ่อธมฺมธโร เดินทางไปประเทศพม่า ตามความตั้งใจไว้ จึงได้ออกมาองค์เดียวเดินขึ้นมาเรื่อยๆ ขึ้นมาถึงกรุงเทพแล้ว ก็แวะไปภาคตะวันออก แถวจังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด ขึ้นมาทางปราจีนบุรี นครนายก สระบุรี มาป่วยเป็นไข้หวัดใหญ่ ไม่สามารถจะเดินทางต่อได้ และเข้าไปพักอยู่ วัดเขาเทพพนมยงค์ สระบุรี

ในช่วงนั้น หลวงปู่ไว ยังไม่ได้ไปอยู่ ขณะป่วยอยู่นั้น ยาข้าวก็ไม่ได้กิน หลวงพ่อแกๆ ท่านจัดให้อยู่กุฏิหลังเก่า ๆ โทรมแล้ว โดยไม่มีใคร มาถามข่าวคราวอะไรทั้งสิ้น นั่ง นอน กำ

หนดจิต ต่อเนื่องกันอยู่ตลอดเวลา นึกว่าเป็นไข้อย่างอื่น เข้ามาแทรกเสียแล้ว เพราะมีความร้อนผิดปกติมาก ก็ได้เอาแต่น้ำเย็น ลูบตัวของตัวเอง แก้ไข้ทางกาย เราถือว่าไม่ยาก

แต่การแก้ไข้ทางจิตใจนั้น ยุ่งยากกว่า ก็เลยไม่ได้ห่วงมากเท่าไหร่นัก แต่เรื่องจิตใจนั้น จะต้องเอาใจใส่เป็นพิเศษ จิตใจป่วยร้ายกว่ากายป่วย กายป่วยไม่นานก็หาย แต่จิตใจป่วยนั้นหลายร้อย หลายพัน หลายหมื่นชาติ ที่ต้องคอยรักษาจิตใจอยู่ตลอดเวลานั้น ก็เพื่อจะให้เป็น ผู้หายป่วยใจเสียที จะได้เป็นอิสระ ไม่ตกเป็นทาส ของโรคชั่วร้าย ทั้งหลาย

พออาการป่วยทุเลาลงแล้ว ก็เดินทางต่อมุ่งสู่ภาคเหนือ มีจังหวัด เชียงใหม่ เป็นจุดแรก ได้ยินกิตติศัพย์ของ ครูบาอินทจักร วัดน้ำบ่อหลวง จิตมีความตั้งใจจะไปศึกษาธรรมกับท่านก็ได้ไปถึงเชียงใหม่ ตามความตั้งใจ

ครั้งแรกไปพักอยู่ที่วัดอุโมงค์ ย้ายไปพักอยู่ วัดเมืองบาง จากนั้นจึงได้เดินไป วัดน้ำบ่อหลวง อำเภอสันป่าตอง บำเพ็ญเพียรปฏิบัติอยู่ที่นี่ นานพอสมควร และได้มาตั้งใจ ท่องปาฏิโมกข์ จนจบอยู่ที่วัดนี้ ท่องอยู่ ๒๔ วัน พอดี

ความคิดที่จะเดินทางไปจำพรรษา ที่ประเทศพม่า ยังสะกิดใจ อยู่ตลอด จึงได้กราบลาครูบาอินทจักร์ เดินทางต่อ

ไป จากเชียงใหม่เข้าจังหวัดลำพูน มาพักศึกษาธรรมกับครูบาเจ้าพรหมจักร์ วัดพระพุทธบาทตากผ้า ก็เป็นเวลานานพอสมควร มีอยู่วันหนึ่งเกิดท้องเสีย ท้องเดิน ถ่ายอยู่หลายครั้ง และวันนั้นตอนเย็น ก็จะเดินไปเข้าห้องน้ำอีก ขณะที่เดินผ่านลานวัด ได้เห็น ท่านครูบาพรหมจักร์ กวาดลานวัดอยู่ ก็หยุดเดินนั่งลง กราบท่าน ขณะนั้นท้องไส้ก็ปั่นป่วน แต่อดทนฝืนเอา

ท่านครูบาพรหมจักร์ ก็หยุดกวาด และเริ่มสอนธรรมให้เป็นเวลานาน ร่วมชั่วโมง อาตมาก็ฟังอย่างใจจรดใจจ่อ และเรื่อง ปวดท้อง นั้นก็ไม่ทราบว่าได้หายไปตั้งแต่เมื่อไร และได้หายขาดไปเลย มันเป็นเรื่องที่แปลก และก่อนจากท่านไปนั้น

ท่านได้เตือนสติว่า รักษาการเป็นพระ ให้ดี

พระจริง พระดีนั้น มีน้อย

วันรุ่งขึ้น ก็เดินทางต่อ ขึ้นไปทางจังหวัดลำปาง เลยไปถึงเชียงราย ต่อถึงอำเภอแม่สาย ข้ามไปประเทศพม่าจะเดินทางต่อไป เชียงตุง กะว่าจะจำพรรษาที่จังหวัดเชียงตุง บังเอิญเจ้าหน้าที่พม่า ไม่ยอมให้ไป

จึงได้เดินวนไปมา ในแถวเชียงรายหลายอำเภอ ที่สุดจวนจะเข้าพรรษา จึงได้มาพักจำพรรษา อยู่ที่ถ้ำผาจม ซึ่งขณะนั้นยังเป็น ป่าเขาอยู่มาก และเงียบสงบ เหมาะสมกับ ผู้แสวงหา

ความวิเวกดี ในพรรษานั้นจึง ได้ตั้งใจปฏิบัติเต็มที่

ปี พ.ศ. ๒๕๑๖ จำพรรษาอยู่ถ้ำผาจม ออกพรรษาเดินธุดงค์อยู่ในบริเวณ จังหวัดเชียงราย--เชียงใหม่

ปี พ.ศ. ๒๕๑๗ จำพรรษาอยู่ ถ้ำผาจลุย บ้านป่าแงะ ตำบลป่าแงะ อำเภอป่าแดด จังหวัดเชียงราย พักปฏิบัติอยู่ที่นี่ ๑๔ เดือน และสถานที่นี้ ได้ปฏิบัติธรรมได้ดีมากๆ

ปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ก็ได้ย้อนกลับมา จำพรรษาอยู่วัดถ้ำผาจมอีกครั้งหนึ่ง จนถึงในปัจจุบันนี้ แต่ละปีนั้น จะออกแสวงหาวิเวก ตามสถานที่ต่างๆ เป็นประจำทุกปี

จบประวัติโดยย่อ ของหลวงพ่อวิชัย เขมิโย

เมื่อได้มาอยู่ที่วัด ถ้ำผาจมแล้ว การก่อสร้างต่างๆ ก็เริ่มขึ้นในปี ๒๕๑๘ เรื่อยมา จวบจนทุกวันนี้

อันดับที่ ๑ เริ่มตั้งแต่ศาลาปฏิบัติธรรม เพื่อใช้เป็นประโยชน์ได้หลาย ๆ อย่าง (ปัจจุบันได้รื้อทิ้งไปแล้ว)

อันดับที่ ๒ สร้างตึก ๔ ชั้น สำหรับญาติโยมที่มาพัก มาทำบุญ ในเทศกาลต่างๆ ซึ่งสร้างต่อกันมาเรื่อย ๆ ใช้เวลาหลายปี คือได้เงินทำบุญมา ก็นำมาสร้างเป็นชั้น ๆ ไปจนเสร็จสมบูรณ์

อันดับที่ ๓ ก็คือ อุโบสถหรือโบสถ์ ที่ตั้งอยู่ด้านหน้าของวัด

อันดับที่ ๔ คือ พระนอนที่สวยงาม และใหญ่ที่ใหญ่ที่สุดของภาคเหนือ ซึ่งอยู่ด้านหน้าของวัดเช่นกัน

อันดับที่ ๕ คือ ศาลาปฏิบัติธรรม ๔ ชั้น สูงสง่าใหญ่โตระโหฐาน โดยเริ่มสร้างตั้งแต่ปี ๒๕๓๗ และได้เสร็จสมบูรณ์ในปี ๒๕๔๓ สิ้นค่าก่อสร้างประมาณ ๔๐ กว่าล้านบาท

อันดับที ๖ กำลังจะสร้างพระอุโบสถ หรือโบสถ์หลังใหม่โดย จะเริ่มสร้างเมื่อต้นปี ๒๕๔๖

ส่วนที่บ้านเกิดของหลวงพ่อวิชัย เขมิโย ในจังหวัด อุบลฯ นั้น ท่านได้เมตตา สร้างให้ชาวจังหวัด อุบลฯ ดังนี้

๑. สถานีอนามัย บ้านหินลาด ต.กุดชมภู อ.พิบูลมังสาหาร จ.อุบลราชธานี ๑ หลังในปี ๒๕๓๙

๒. สถานีอนามัย สิริธรณ์ อ.สิริธรณ์ จ.อุบลราชธานี ๑ หลัง ในปี ๒๕๔๐

๓. โรงเรียน บ้านหินลาด ต.กุดชมภู อ.พิบูลมังสาหาร จ.อุบลราชธานี ๑ หลังในปี ๒๕๔๒

๔. ศาลาอเนกประสงค์ วัด บ้านหินลาด ในปี ๒๕๓๘

๕ สร้างอาคาร ที่พัก ๓ ชั้น ให้วัดแกงศิลา

และขณะนี้ ตุลาคม ๒๕๔๕ หลวงพ่อวิชัย เขมิโยกำลังสร้างศูนย์ปฏิบัติธรรม ให้กับบ้านเกิด โยมบิดา ของท่านเองและ

และสถานที่แห่งนี้ หลวงพ่อวิชัยฯ ก็ได้อยู่อาศัยมา ตั้งแต่เกิด เช่นกัน ท่านฯ ได้ตั้งชื่อ สถานที่นี้ว่า

ศูนย์วิปัสสนากัมมัฏฐาน วัดป่าวิมุตติธรรมาราม

ท่านผู้ใดที่จะสร้างโรงเรียนและสถานีอนามัย ตามที่กันดารใน จังหวัดอุบลฯ แล้ว กรุณาติดต่อ ทำบุญได้ที่

หลวงพ่อวิชัย เขมิโย 053 -731415. 053- 733129.

ชั้นล่างของ ศาลาปฏิบัติธรรม หลังใหม่
มีพระพุทธรูปปาง ประทานพร สวยงามสง่ามาก

เรื่องลึกลับ ตื่นเต้น มหัศจรรย์ ที่เกิดขึ้นที่ วัดถ้ำผาจม

ขอเชิญท่านไป ทดสอบพิสูจน์ ด้วยตนเอง !?

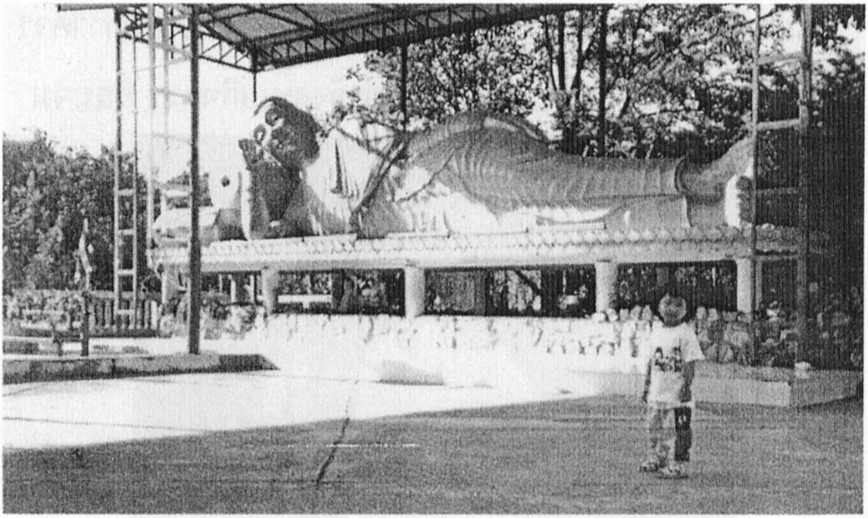
มีอะไรดีที่วัดถ้ำผาจม
พระนอนที่ให้พรอยู่เย็นเป็นสุข

นอกจากหลวงพ่อสายรุ้ง และหลวงพอทองทิพย์แล้ว ซึ่ง เป็นพระพุทธรูปที่ ศักดิ์สิทธิ์มาก ๆ แล้ว หลวงพ่อวิชัย เขมิโย ได้สร้างพระพุทธรูป ปางไสยยาส องค์ใหญ่โต สง่าสวยงาม ให้ผู้คนมากราบไหว้ อธิษฐานขอพร

ให้อยู่เย็นเป็นสุข ปราศจากโรคภัย มาเบียดเบียน และคนส่วนใหญ่ ที่ป่วยนาน ป่วยแบบ ยืดเยื้อ ก็จะหายได้เร็ววันหายได้ อย่างอัศจรรย์ เป็นที่เลื่องลือ ไปทั่วประเทศไทย ทั้งพม่าและเมืองลาว !! โดยเฉพราะ คณะกฐินที่กรุงเทพจะรู้กันดี

เมื่อท่านขึ้นมา ที่บนวัดแล้ว จะเห็นได้ชัด เพราะพระนอน อยู่ที่หน้า ศาลาหลังใหม่ ๆ

ใครที่อยากมี สุขภาพแข็งแรง อย่าลืมมาขอพรจากท่านฯ

พระนอน ที่สวยที่สุด ในภาคเหนือ และศักดิ์มาก
ในเรื่องให้พร แก่ผู้เจ็บป่วย ให้หายดี โดยเร็ววัน

พระโพธิสัตว์ กวนอิม

หลวงพ่อวิชัย เขมิโย ได้สร้างไว้ ๒ องค์ องค์หนึ่งยืนองค์หนึ่งนั่ง องค์ที่นั่งนั้น เป็นองค์ที่เจ้าของร้าน ที่ตลาดแม่สาย เป็นผู้สร้างถวาย ให้กับ หลวงพ่อวิชัย เขมิโย เรื่องมีอยู่ว่าหญิง

เป็นผู้สร้างถวาย ให้กับ หลวงพ่อวิชัย เขมิโย เรื่องมีอยู่ว่าหญิงเจ้าของร้านนี้ ได้ทำการค้า ขาดทุน ลูก ๆ ของตนเอง ก็อายุยังน้อย ตนจึงเข้ามาหา หลวงพ่อวิชัย เขมิโย มาปรึกษาว่าควรจะทำ อย่างไรดี ? เพราะครอบครัว กำลังจะแย่กิจการ ก็ล่มจม

พระโพธิสัตว์ กวนอิม มีเมตตามาก และชอบช่วยเหลือผู้คน

หลวงพ่อวิชัย เขมิโย ท่านก็นิ่งอยู่สักครู่ แล้วก็บอกกับเจ้าของร้านท่านนี้ว่า ให้สร้างเจ้าแม่กวนอิมเนี้ย แล้วทุก ๆ อย่างก็จะคลี่คลาย หญิงเจ้าของร้าน ที่ประสบกับชะตากรรม จึงนำเงิน

ก้อนสุดท้าย ที่ตนมีอยู่นั้นมาถวายแก่ หลวงพ่อวิชัย เขมิโยให้ท่าน ช่วยจัดแจง ทำการสร้าง องค์พระโพธิสัตว์กวนอิม

หลวงพ่อวิชัย เขมิโย จึงเกณฑ์พระเณรที่วัดมาช่วยกันสร้างจนเสร็จ ไม่นานก็มี พระธาตุเสด็จมา เป็นลำแสงสว่างลอยเข้ามาที่พระอุระ แล้วจมหายไป พออีกหนึ่งเดือน กิจการของหญิงเจ้าของร้าน ก็เริ่มดีขึ้นเรื่อยๆ จนลูกๆ โต ก็มีร้านค้าขายของเป็นของตนเอง ปัจจุบันก็ยังมาที่วัด มาทำบุญ มาเคารพกราบไหว้หลวงพ่อวิชัย เขมิโย อย่างต่อเนื่อง

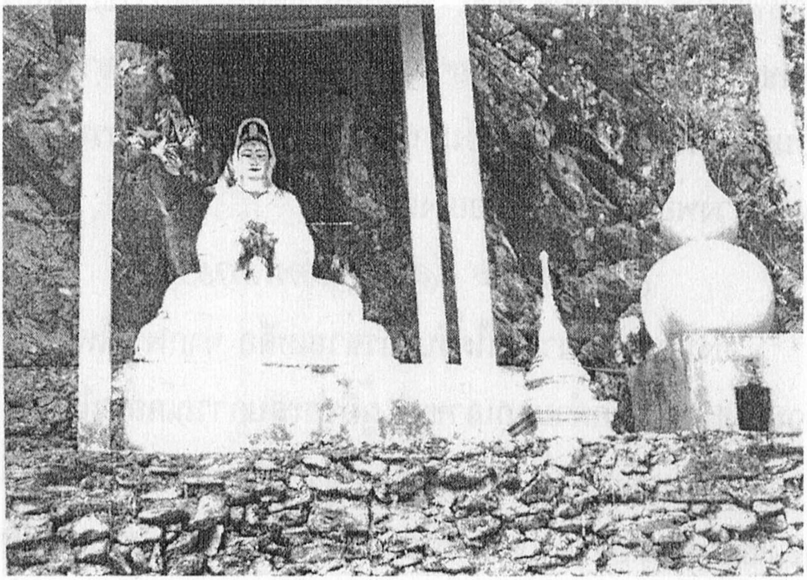
สอนธรรมะ และ ช่วยคนตกยาก

ยังมีอีกมากมาย ที่ได้รับการช่วยเหลือ จากพระโพธิสัตว์กวนอิมเนี้ย จากคำบอกเล่าของ ผู้มีประสบการณ์กล่าวไว้ดังนี้

หญิงม่ายผู้หนึ่ง ที่พักอาศัย อยู่แถวตลาด แม่สาย สามีของเธอ เพิ่งเสียชีวิตไป ทำให้สภาวะการเงิน ของครอบครัวฝืดเคือง จนปัญหาที่จะหาเงินให้เพียงพอ มีอยู่วันหนึ่งเธอฝันไปว่า

กวนอิมเนี้ย มาบอกว่า จะไปทุกข์อยู่ทำไม จะมาเที่ยวขอให้สิ่งศักดิ์สิทธิช่วย แต่แค่เดินผ่าน ต่อหน้าต่อตา แม้ธูปสักดอกก็ไม่เคยจุดไหว้สักการะ แล้วผีสางที่ไหนจะมาช่วย อย่าว่าแต่พระเจ้าเลย

เมื่อหล่อนฝันแบบนี้ก็ตกใจตื่น มานึกขึ้นได้ว่า องค์กวนอิมเนี้ย ที่ฝันลักษณะคล้ายกับ องค์ที่อยู่ วัดถ้ำผาจม มาก ๆ เมื่อเวลาเช้ามาถึง เธอรีบไป ที่วัดถ้ำผาจม เพื่อที่จะดูให้แน่ชัดว่าเป็นองค์เดียวกันหรือไม่ เมื่อไปถึง วัดถ้ำผาจม แล้ว

พระโพธิสัตว์กวนอิม ที่ทางวัดได้สร้าง แล้วมี พระธาตุ ลอยเข้ามา

ก็ตรงไปที่รูปปั้น กวนอิมเนี้ย พอเห็นเข้าก็ตกใจ ตื่นเต้นว่าเป็น ภาพที่เธอฝันนั่นเอง และมันก็ใช่ ที่เธอได้เดินผ่านไปมาอยู่เสมอ แต่ว่าไม่เคยเลย ที่จะจุดธูปกราบไหว้ท่าน เมื่อหาย

ตื่นเต้นแล้ว จึงไปซื้อดอกไม้ธูปเทียน มากราบบูชาท่าน พร้อมทั้งกล่าวขอโทษท่าน

วันรุ่งขึ้น หญิงม่ายคนนี้มาที่วัดอีก เที่ยวนี้เอาผลไม้มาด้วยทั้ง ส้ม สาลี่แอปเปิ้น เต็มถาดเลย แล้วเธอได้กล่าวว่า วันนี้ได้นำผลไม้และดอกไม้ มาถวายมาบูชา และขอให้กวนอิมเนี้ยช่วยลูกด้วย ช่วยให้พ้นความยุ่งยากในช่วงนี้ด้วย จะช่วยแบบไหนก็แล้วแต่ กวนอิมเนี้ย จะเมตตาลูก....เมื่ออธิษฐานเสร็จแล้วก็เดินไปบ้าน ด้วยจิตใจที่เบิกบานแจ่มใส ระหว่างทางที่จะเข้าบ้านนั้น เกิดเก็บเงินได้ สิบบาท

ห้าวันผ่านไป ยังไม่มีอะไรเกิดขึ้นที่จะ ฝันแปลก ๆ ดีดี ก็ยังไม่มี แต่ทุกวันหญิงม่ายนี้จะสวดมนต์ทั้งเช้า และก่อนนอนโดยเฉพาะจะท่อง พระคาถาของพระโพธิสัตวกวนอิม หลาย ๆ จบ

วันหนึ่งจึงไปปรับทุกข์กับเพื่อน ที่สนิท และเล่าให้ฟังถึงเรื่องกวนอิมเนี้ย เพื่อนจึงปลอบใจว่า เองก็โง่ไปได้ กวนอิมเนี้ย ท่านมา ให้โชคเอง แล้ว เองไม่รู้หรือ ก็แบงค์สิบ ที่เองเก็บได้ไง เอาเลข ในแบงค์นั่นแหละ ไปแทงหวยซะ

พรุ่งนี้หวยออกด้วย มาขอดูซิ ว่าเลขอะไร จะไปเล่นด้วย หญิงม่ายคนนี้ จึงได้เงินจากการถูกหวย และถูกอยู่ถึง 3 ครั้ง!! และทั้ง 3ครั้ง เป็นการได้เลขจาก แบงค์ ที่เก็บได้ !!??

นี่เป็นเรื่องที่แปลก มหัศจรรย์ ที่เกิดขึ้นแล้ว

ยังมีอีกมากมายที่ได้ รับการช่วยเหลือจาก องค์กวนอิมเนี้ย

พระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต

ผู้ที่ปฏิบัติธรรมทุกท่าน จะต้องรู้จัก หรือเคยได้ยินได้ฟังมาว่า พระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต ท่านเป็นผู้ที่สร้าง ผู้ที่อบรมสั่งสอน เหล่าพระภิกษุสามเณร ต่างๆ เพื่อที่จะให้เป็นผู้ที่สืบทอดพระพุทธศาสนาของ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าต่อไป ปัจจุบันคำสั่งสอนของพระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต ก็ยังกึกก้องอยู่ในความทรงจำของศิษยานุศิษย์ทั้งหลาย และได้ลงเป็นลายลักษณ์อักษรก็มีมากหลายเล่ม *โดยเฉพาะที่ หลวงตา มหาบัว ท่านได้เขียนไว้อย่าง วิจิตร มหัศจรรย์ยิ่ง*

วัดถ้ำผาจม เป็นสถานที่ปฏิบัติธรรม ที่มีรูปเหมือนของท่านตั้งอยู่ และถึงแม้ว่าท่าน พระอาจารญ์มั่น ภูริทัตโต จะได้จากพวกเราไปนานแล้วก็ตาม พระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต ก็ยังส่งจิตมาดูมาช่วย ผู้ปฏิบัติธรรมอยู่เสมอ และที่วัดถ้ำผาจมแห่งนี้ พระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต ก็มาปรากฏให้เห็น อยู่เสมอ ในขณะที่ ปฏิบัติธรรม อยู่บ่อย ๆ

หลวงพ่อวิชัย เขมิโย ท่านจึงสร้างรูปจำลองของท่านขึ้นมา โดยให้พระเณร ที่วัดช่วยกันสร้าง ขณะที่เริ่มสร้างผูกเป็นโครงเหล็กอยู่นั้น ทำท้องฟ้าที่มีแดดร้อนจัด ก็เริ่มสลัวขึ้นจากที่สดใส ก็เริ่มมีเมฆฝนปกคลุม ไม่นานนักฝนก็ตกลงมา เป็นละอองเล็กๆ เท่านั้น ไม่หนักมากแบบปอย ๆ พอเป็นพิธีเหมือนว่า ฟ้าดินเป็นใจ ละอองฝนได้โปรยปรายลงมา จนพิธีนี้เสร็จสิ้น จึงหยุด แสงแดดเริ่มจ้าขึ้นเรื่อยๆ

เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์เป็นอย่างยิ่ง เกี่ยวกับรูปเหมือนของพระอาจารย์ มั่น ภูริทัตโต หลวงพ่อวิชัย เขมิโย ท่านเล่าอีกว่า เมื่อรูปหล่อท่านเสร็จได้ไม่นาน นักพระธาตุก็เสด็จมา ในคืนเดือนหงาย วันนั้นเป็นวันที่มีแสงจันทร์เจิดจ้า พระธาตุนี้ได้ลอยมาจากทางทิศด้านเหนือ ลักษณะเหมือนลูกปิงปองที่มีแสงสว่างแบบ ไฟนีออน พอเข้าเขตวัดถ้ำผาจม พระธาตุนั้นก็ลอยช้า ๆ ลง และพุ่งหายเข้าไป ในรูปเหมือนของ พระอาจารย์ มั่น

อนึ่งหลวงพ่อวิชัย เขมิโย ก็ได้นำเอา พระธาตุ ของอาจารย์ มั่น ภูริทัตโต ส่วนที่เป็น ข้อมือ ของท่าน ซึ่งได้มาจากหลวงพ่อ สว่าง คัมภิโร เป็นผู้ที่มอบให้ มาบรรจุเข้าไปในรูปเหมือนนี้ด้วย

ในคืนนั้นรูปเหมือนของ พระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต ที่เพิ่งจะสร้างเสร็จ ก็ได้แสดงปาฎิหาริย์ มีแสงสว่างจ้าขึ้นที่รอบบริเวณองค์พระ ชาวบ้านละแวกนั้น และพระเณรต่างๆ พากันดีใจถ้วนหน้า ทำให้ทุกคนที่ได้พบเห็น ปลื้มใจ ที่รูปเหมือนของอาจารย์ใหญ่นั้น ศักดิ์สิทธิ์ยิ่ง เสมือนหนึ่งประกาศว่า พระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต ยังอยู่ช่วยเป็นกำลังใจให้แก่ ผู้ที่มา ปฏิบัติธรรม

รูปเหมือนพระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต เมื่อสร้างเสร็จแล้ว
ได้มีพระธาตุเสด็จมา เข้าไปบริเวณหหน้าอกท่าน

สำหรับประสบการณ์ ที่ได้รับฟังมานั้น ส่วนใหญ่จะได้ยินจากผู้ปฏิบัติธรรมมากที่สุด มากกว่าพวกชาวบ้าน ที่มาขอโชค ขอลาภผลต่าง ๆ ตามความนิยมที่เห็น สิ่งศักดิ์สิทธิ เป็นต้องขอไว้ก่อน พระเณรลูกวัด ที่วัดถ้ำผาจมนี้ เมื่อปฏิบัติกรรมฐานแล้ว เกิดติดขัดมาก ๆ แล้ว พระอาจารย์มั่น ภูริทัตโตจะมาสอน มาแก้ไข อารมณ์กรรมฐานให้

แม้แต่แม่ชี หรือผู้ที่มาถือศีล มาปฏิบัติธรรมตามเทศกาลก็ตาม ก็จะมาปรากฏให้เห็นกันบ่อยๆ ผู้ที่เห็นจึงเกิดปีติขึ้น มีกำลังใจ ในการที่จะปฏิบัติธรรมที่ วัดถ้ำผาจมนี้ต่อไป ท่านที่มาเยือนที่ วัดถ้ำผาจม ก็ควรจะจุดธูปเทียน บูชาสักการะรูปเหมือน พระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต เสียก่อน เพื่อเป็นสิริมงคล และระลึกถึง ครูบาอาจารย์

หลวงพ่อสายรุ้ง

ผู้คนที่ได้มายังวัดถ้ำผาจม แล้วต้องอย่าพลาดที่จะเข้าไปกราบไหว้สักการะบูชา พระพุทธรูป ที่อยู่ภายในถ้ำเป็นพระพุทธรูป ที่ศักดิ์สิทธิ์ มากๆ ชาวบ้านแถวนั้น เรียกท่านว่า *หลวงพ่อสายรุ้ง* ผู้ใดที่มีเรื่องเดือดร้อน ไม่ว่าจะเป็นอะไร มีฐานะเช่นใด

ท่านก็ช่วยทั้งนั้น ขึ้นอยู่กับท่านว่า จะเชื่อมั่น หลวงพ่อสายรุ้ง มากน้อยแค่ไหน ถ้ามีศรัทธามาก ก็จะเป็นผลสำเร็จ

หลวงพ่อสายรุ้ง เป็นพระพุทธรูป ศิลปเชียงแสน
ชาวแม่สาย ต่างเข้ามา บูชาขอลาภ ขอหวยอยู่เสมอ

แต่ว่าเมื่อได้ สมปรารถนาแล้ว ก็อย่าลืมที่จะมากราบสักการะท่านอีก บางครั้งพ่อค้าแม่ค้า ที่ขายของในตลาดแม่สาย ถ้า

ขายของไม่ดี ก็จะรีบมาที่ถ้ำผาจม เพื่อที่จะขอให้ หลวงพ่อสาย รุ้ง ช่วยให้ขายของให้หมด เมื่อกลับมาขายสักพัก ก็ขายของจนหมด นี่ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่แปลก มหัศจรรย์ จนชาวบ้านที่พักอาศัย ในตลาดแม่สายนั้น เขารู้กัน ทั่วตลาด

จิตนิ่งดิ่งจนสงบ

แต่สำหรับผู้ปฏิบัติธรรมแล้ว ได้พบกับความอัศจรรย์อีกอย่างหนึ่งก็คือ ผู้ที่ชอบนั่งสมาธิ เมื่อเข้ามาปฏิบัติธรรมในถ้ำจะใช้เวลาไม่นานนัก จิตก็จะรวมเป็นหนึ่ง ภายในเวลาอันรวดเร็ว ซึ่งจะแตกต่างอย่างมากมาย กับการที่ไปนั่งสมาธิในสถานที่อื่นๆ ซึ่งแม้แต่คนที่ยังไม่เคยนั่งสมาธิก็ตาม

ก็สามารถที่จะสัมผัส กับสิ่งอัศจรรย์อย่างนี้ได้ อย่างง่ายดาย มีหลายท่านที่มีเวลาน้อย ที่จะมาฝึกสมาธิ บางท่านก็จะใช้เวลาช่วงกลางคืน ช่วงเช้าสำหรับท่านที่มา ได้เพียงปีละครั้ง

ในช่วงเทศกาล สงกรานต์ หรือช่วง ทอดกฐิน หรือช่วงปาริวาสกรรม ก็ตาม ท่านเหล่านั้นก็สามารถ ใช้เวลาที่มีน้อยนิดนี้ อย่างมีคุ้มค่า อากาศภายในถ้ำนั้น ก็ยังเย็นสบาย เงียบสงบ แม้จะเป็นช่วงของฤดูร้อนก็ตาม

การเพิ่มระดับขั้นกรรมฐาน

สำหรับผู้ที่ปฏิบัติธรรมมาได้มากแล้ว หรือคนที่ปฏิบัติสมาธิอย่างสม่ำเสมอ เมื่อมานั่งสมาธิที่วัดถ้ำผาจม โดยเฉพาะที่ถ้ำนี้ จะมีความรู้สึก ว่ามีความก้าวหน้าขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่ขอบอก

บริเวณปากทางที่จะเข้าถ้ำ เพื่อไปมนัสการ หลวงพ่อสายรุ้ง และหลวงพ่อทองทิพย์ จะเห็นว่ามี ปู่ฤาษี และพญานาค อยู่ปากถ้ำ

ก่อนว่า ท่านผู้นั้นจะต้องมีความตั้งใจ อย่างจริงจัง มีจิตที่เข้มแข็ง เพราะบางครั้งจะมีเสียง กระซิบ มาสอนการทำ กรรมฐาน

แก่ท่านผู้ที่ฝึกสมาธิยังไม่เก่ง มาช่วยแนะนำแนวทางต่างๆ ให้ผู้ที่ฝึกสมาธินั้น ก้าวหน้าไปในทางที่ถูกต้อง

เรื่องราวต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นคำบอกกล่าว ของผู้ที่ปฏิบัติสมาธิกรรมฐาน ในถ้ำของ หลวงพ่อสายรุ้ง

๗ วัน ก็พ้นทุกข์

วิถีชีวิตของคนเรานั้น บางครั้งบางปี ก็พบกับความสับสนวุ่นวาย จนไม่อยากที่จะมีชีวิตสืบต่อไป อยากตายก็มี บางคนครอบครัว แตกแยก ถูกสามีทอดทิ้ง บางคนธุรกิจขาดทุนล้มละลาย ทำให้ตัวเองติดคุก เรื่องความผิดหวัง ท้อแท้ต่อชะตาชีวิต ซึ่งกระผมเอง ก็ได้ยินได้ฟังมามากต่อมาก เรียกว่าเป็นพันเป็นหมื่นรายเลยทีเดียว

เพราะว่าผู้เขียนเองเป็น อาจารย์ จึงมี ลูกศิษย์ มากมาย จึงต้องพบปะกับ ผู้คนที่มาก ด้วยปัญหาต่างๆ สำหรับรายที่มีความทุกข์มาก ๆ ดังที่กล่าวมาข้างต้นผู้เขียน จะชี้ทางแก้ไขเพื่อให้ปัญหาต่างๆ นั้นจะเบาบางลงจนสามารถ หลีกเหลี่ยงให้ผ่านพ้นไปได้ ด้วยการไปถือศีลทำสมาธิกรรมฐานที่แม่สาย วัดถ้ำผาจมแล้ว ขอพรกับหลวงพ่อสายรุ้ง ทำสมาธิให้ครบ ๗ วัน

แล้วเรื่องต่าง ๆ ก็จะดีขึ้นเอง *แต่บุคคลนั้นก็จะต้องปฏิบัติติดต่อกัน เป็นเวลา ๗ วัน ตั้งแต่เช้าไปจนค่ำ แบบที่เรียกกันว่า ยืนเดิน นั่งนอน ก็ต้องก็ต้องเป็น สมาธิ*

ท่านสามารถที่จะพักอาศัยได้ที่วัด ซึ่งทางวัดเองจะมีที่พักให้เป็นส่วนตัว ส่วนใหญ่แล้ว ทุกรายที่แนะนำให้ไปปฏิบัติ นั้นก็จะได้รับผลดี หรือมีชะตาชีวิต ที่ดีขึ้น ทันที คนที่จะติดคุก ก็สามารถรอดพ้นมาได้ คนที่มีครอบครัวแตกแยก ก็ดีขึ้น สำหรับผู้ที่กำลังตกอยู่ในห้วงแห่ง ความทุกข์ทรมาน จิตใจก็จะแจ่มใสเบิกบานขึ้น สำคัญอยู่ที่ว่า ขอให้บุคคลนั้นได้ไปปฏิบัติธรรม ที่นั่นเถิด จะเกิดผลดีเอง *สิ่ง ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ที่วัดถ้ำผาจม จะมาช่วยผลักดันท่าน ให้พ้นจาก ห้วงแห่ง ความทุกข์ได้*

พญานาคที่ถ้ำผาจม

เรื่องต่อไปนี้ เป็นเรื่องที่ตื่นเต้น เหมาะสำหรับคนที่ชอบ เรื่องแปลกๆ พิสูจน์ความมหัศจรรย์ ลึกลับ สถานที่ของวัดถ้ำผาจมนี้ ถ้าไม่เอ่ยถึง เรื่องพญานาคแล้ว จะไม่สมบูรณ์แน่ จะขาดความขลัง ขาดรสชาติไปเลย เรื่องราวของพญานาคนั้นได้มีมาแต่อดีตกาลแล้ว เราเอาแค่สมัยพุทธกาลก็พอในตอนที่พระพุทธ

เจ้าได้บำเพ็ญเพียร แล้วก็ฝนตกจนน้ำท่วม ก็ได้มีพญานาคตนหนึ่งขึ้นมา ปกป้องชูเศียรทั้ง ๗ เพื่อกันฝนละออง ไม่ให้มาถูกต้องพระวรกาย ของพระพุทธะเจ้า

อิทธิฤทธิ์ของพญานาคนั้นมีมากมาย เก่งกล้าอยู่ สามารถแปลงกายให้เป็นคนได้ แต่เราห้ามไปถูกตัวเขา เพราะจะร้อนมีพิษ สามารถลวกมือได้ ในตอนที่พญานาค แปลงร่าง ให้เป็นมนุษย์นั้น จะสังเกตได้ที่หัว จะเอาผ้าสีแดงคาดหัวไว้เหมือนกับมงคลที่นักมวยสวมบนศีรษะ ในช่วงที่ไหว้ครูนั่นแหละ

และถ้าเปลี่ยนร่างเป็นงู งูตัวนั้นจะเป็นสีทองเหลืองอร่ามดูงดงามมาก สามารถเลื้อยหายจม เข้าไปตามหินผา ตามเขาได้อย่างน่าอัศจรรย์ นี่เป็นฤทธิเดชของพญานาค สำหรับที่ถ้ำผาจมนั้น พระที่วัดเล่ากันว่า มีพญานาคอยู่ ๑ คู่

เวลาที่จะออกมาจากถ้ำหลวงพ่อทองทิพย์ จะปล่อยลูกแก้วออกมาก่อนเป็นแสงสีเขียว สว่างไสวเห็นได้แต่ไกล แล้วไม่นานนัก พญานาคก็ขึ้นมาจากถ้ำ เหาะลอยแหวกว่าย อยู่กลางอากาศรอบๆเขา 3 รอบ4 รอบ จะขึ้นมาช่องเวลาสองยาม ถึงตี 2 บางคนเห็น ลอยอยู่บนเขา พระธาตุลอยเวา อย่างที่บอกตอนแรกว่า เขาลูกนี้เป็น เทือกเขามังกร มังกรกับพญานาคก็คล้ายกัน คนจีนเรียกว่า มังกร ส่วนคนไทยเรียกว่า พญานาค

แต่มีท่านผู้รู้ บอกว่า มังกร มีศักดิ์สูงกว่า พญานาค

พญานาคาหรือพญานาค ที่วัดถ้ำผาจม ท่านมีฤทธิ์เดช มากมาย ช่วยดูแลรักษา วัดถ้ำผาจม และพระเณร ตลอดผู้มาปฏิบัติธรรมอยู่เสมอ และปัจจุบันนี้ ท่านฯ ก็ยังเมตตา ดูแลอยู่

พญานาคสวดมนต์

สมัยที่หลวงพ่อวิชัย เขมิโยมาอยู่วัดถ้ำผาจม ต้องตกใจตื่น เพราะเสียงสวดมนต์ ตกใจว่าวันนี้ ทำไมจึงตื่นสาย ตื่นไม่

ทันทำวัตรเช้า รีบลงไปที่ศาลา ปรากฏว่าไม่เห็น พระชีสักองค์ พอดูนาฬิกา จึงรู้ว่ายังไม่ทันตี ๓ เลย ท่านจึงแปลกใจว่าแล้วเสียงสวดมนต์ที่ได้ยินนั้น มันเสียงของใครเล่า เสียงนั้นก็กก้องอยู่ เมื่อเดินกลับไปถ้ำ ที่พักผ่อน เสียงสวดมนต์ ก็เริ่มดังขึ้นอีกทีละน้อย ๆ จนกระหึ่มก้อง

คำสวดมนต์ ก็เป็นแบบเดียวกัน กับที่พระใช้ทำวัตรเหมือนกันเลย หลวงพ่อท่าน จึงเข้าสมาธิ กำหนดจิต ถามดู สักครู่ก็ปรากฏภาพเป็นนิมิต เห็นเป็นพญานาคเต็มไปหมด กำลังสวดมนต์อยู่ วันต่อไป เมื่อได้ยินเสียงสวดมนต์ ได้ยินโดยหูธรรมชาติ หลวงพ่อท่านก็จะกำหนดจิตดู เป็นเช่นนี้อยู่หลายครั้งจนรู้อย่างแน่ชัดว่า

พระนาคา พญานาคนั้น ก็มีการ ทำวัตรสวดมนต์ เช่นกัน

พญานาคสวดมนต์นั้น หลายคนได้ยินมามาก และเล่าขานกันต่อไป เพื่อให้คนที่อยากรู้อยากฟังบ้าง เดินทางไปพิสูจน์เอา

มีคณะพยาบาล ของโรงพยาบาลรามาฯ เป็นลูกศิษย์ของหลวงพ่อวิชัย วันหนึ่งได้มาปฏิบัติธรรมที่วัดถ้ำผาจม ก่อนจะกลับก็พอพรต่อ สิ่งศักดิ์สิทธิ์คุณพระศรีรัตนตรัย ช่วยคุ้มครองให้เดินทางปลอดภัย สะดวกจนถึงกรุงเทพฯ ด้วย พอออกจากตัวเมืองแม่สาย ความ มหัศจรรย์ ก็เกิดขึ้นทันที

ทุกคนในรถได้ยินเสียงสวดมนต์กัน เสียงสวดมนต์นั้นไพเราะ ได้จังหวะพร้อมเพรียงกัน เป็นเสียงสวดมนต์ กลุ่มใหญ่ เรียกว่าต้องเป็นร้อย ๆ คนขึ้นไป แต่ฟังแล้ว ไม่หนวกหู หรือรำคาญ กลับเป็นสิ่งที่เยือกเย็นสบาย ดุจมีพลัง มนต์ขลังอยู่ในตัว คณะของกลุ่มพยาบาลนักปฏิบัติธรรมนี้ เขาได้ยินเสียงนี้ไปจนถึงเข้าเขต เมืองพเยาว์ จึงเงียบหายไป

ทุก ๆ คนปลื้มปิติ เพราะรู้ว่าท่านปู่นาค หรือพญานาคนั้น ได้มาส่งและอวยพรคุ้มกันภัยให้ เมื่อคณะพยาบาลได้มาพบกับ หลวงพ่อวิชัยฯ ที่กรุงเทพฯ ต่างเล่าให้ฟังถึงเหตุการณ์ที่ประสบมา แสดงถึงความมหัศจรรย์ และความเมตตาของพญานาค ที่อยู่ วัดถ้ำผาจม

เศียรพญานาค ใหญ่เท่าตึก

คุณกุศล ชมสุทธา (ทำงานที่แบงค์ชาติ) ได้ไปร่วมทอดกฐิน ที่วัดวัดถ้ำผาจมด้วย กันกับผู้เขียน พอถึงเวลาพลบค่ำ ได้ไปนั่งสมาธิ ในถ้ำหลวงพ่อสายรุ้ง ด้วยความอยากรู้อยากเห็นว่า พญานาคนั้นมีจริงหรือ แล้วจะมีหน้าตาเป็นอย่างไรกันแน่ จึงตั้งจิตอธิษฐาน ขอให้ข้าพเจ้าได้เห็น แล้วก็เริ่มนั่งสมาธิไปสักครู่ใหญ่ ปรากฏนิมิต เห็นเป็นพญานาคขึ้นมา เห็นเฉพาะส่วน

หัว มีขนาดใหญ่มากเท่าตึก ๒ ชั้นได้ อ้าปาก เห็นลิ้นแดงกร่ำ ตัวเองก็นั่งอยู่ใกล้ๆ เมื่อเทียบแล้ว ตัวของเขานั้น เล็กนิดเดียว

เมื่อเห็นแบบนั้น ก็ตกใจ สมาธิเลยถอน ภาพที่เห็นนั้นก็จางหายไป เมื่อตื่นขึ้นมาก็ตื่นเต้น และปลื้มใจ ที่ว่า อธิษฐานแล้ว ก็ได้เห็นจริง ตามคำบอกเล่า ว่าพญานาคที่วัดนี้ มีจริง ๆ

เสียงหายใจ ของพญานาค

เรื่องเสียงหายใจของพญานาคนั้น ได้ยินกันมาก หลายท่านเมื่อเข้าไปทำสมาธิ ในถ้ำหลวงพ่อสายรุ้งแล้ว จะได้ยินเสียงคล้ายคนหายใจ ซึ่งเสียงนี้จะดัง เหมือนกับคนหลายสิบคน หายใจพร้อมๆ กัน ดังจนสมาธินั้นคลายออก หยุดทำ ต่อลืมตาดูว่ามีอะไรเกิดขึ้นกันแน่ ?? บางคนเลิกทำเลยก็มี เพราะเกิดความกลัว แล้วก็ไปเอะอะโวยวาย ว่ามีเสียงอะไรไม่รู้ดังอยู่ข้างในถ้ำ

แต่คนที่รู้แล้วก็เฉย ๆ กลับดีใจเสียอีกว่า พญานาคท่านรู้การมาทำบุญครั้งนี้ บางท่านก็ได้ยิน เสียงกรนก็มี เสียงกรนนี้จะดังมาก ส่วนท่านใดที่ยังไม่เคยได้ยิน หรือได้เห็น และต้องการได้ยินได้เห็น เหมือนผู้อื่น ก็เชิญมาได้ ที่วัดถ้ำผาจม

แม่ชี กลายเป็นงู

เวลาที่วัดถ้ำผาจมมีงานสำคัญ ๆ พญานาคจะขึ้นมาร่วมงานด้วยเสมอ ๆ การปรากฏตัวของ พญานาค บางครั้งจะเป็นร่างของ พญานาค แหวกว่าย อากาศรอบ ๆ บริเวณเทือกเขามังกร แต่ผู้ที่จะเห็นนั้น ต้องเป็นผู้ที่ได้ญาณแล้ว พระลูกวัดจะเห็นอยู่บ่อย ๆ เพราะหลาย ๆ องค์ ต่างปฏิบัติธรรม ได้ญาณกันแล้ว และบ่อยครั้ง ที่พญานาคจะมาเข้าร่างของ แม่ชี

ที่เห็นกันมากๆคือ คณะที่ไปงาน ตัดลูกนิมิต ที่ผ่านมา พญานาค เข้าร่างของ แม่ชี สาวคนหนึ่ง ผลปรากฏว่า แม่ชีได้ เลื้อย เป็นงู จากทางด้านโรงครัว เลื้อยไปอย่าง รวดเร็ว เข้าไป ตรงบริเวณพิธีด้านล่าง ตรงข้างโบสถ์ ที่มีลูกนิมิตตั้งไว้ ให้คน ปิดทองกัน การเลื้อยนั้น ถ้าคนธรรมดา มาทดลองทำดู

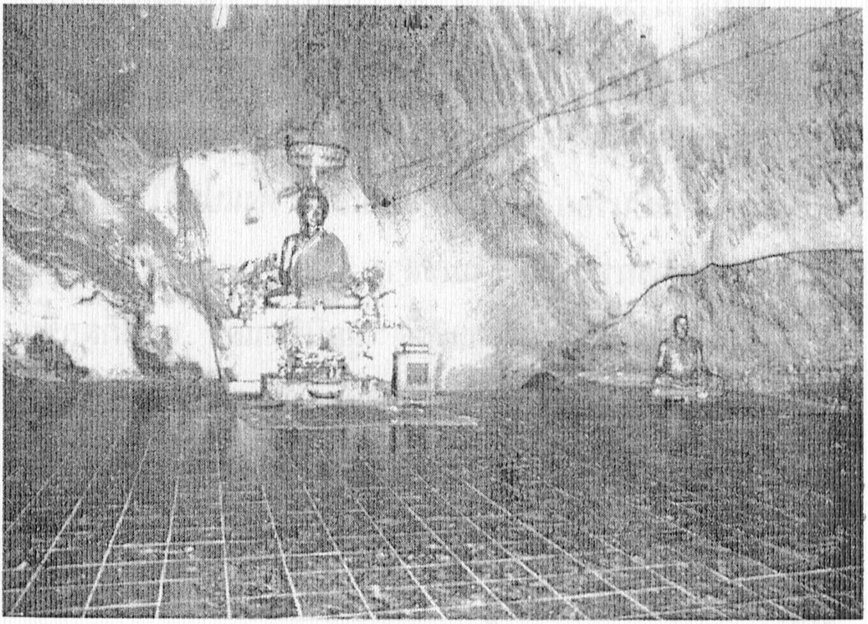
ก็ไม่สามารถ จะเลื้อยได้รวดเร็วเช่นนั้น และต้องเลื้อยลง บันไดด้วยซึ่งใคร ๆ ที่ได้ไปวัดนั้นจะต้องจำได้ว่า บันไดของวัด นั้น แต่ละขั้นสูงจนเมื่อยขา คนแก่ชราเวลาจะขึ้น ต้องจับราว บันไดเลย คนเป็นร้อย ๆ จึงมุงดูแม่ชีเลื้อย ทั้งแปลกใจ และน่า ตื่นเต้น ในการกระทำของ แม่ชีสาว

เมื่อถึงลานพิธี บริเวณที่ตั้ง ลูกนิมิตแล้ว แม่ชีก็ลุกขึ้น มารำ รำแบบรำไทย หรือรำวง สวยงามอ่อนช้อยมาก ได้รำ วนรอบ อยู่ที่ลูกนิมิตอยู่ 3-4รอบ แล้วก็ล้มพับนอนนิ่งไป สัก ครู่เพื่อนๆ ที่เป็นแม่ชีด้วยกัน จึงช่วยกันปลุกให้ตื่น เมื่อตื่น ขึ้นมา ต่างซักถามกันใหญ่

แต่แม่ชีบอกว่า ไม่รู้เรื่อง ไม่รู้สึกตัว และเมื่อตรวจดูตาม แขน ตามข้อศอกและมือเท้าแล้ว กลับไม่มีรอยถลอกหรือบาด แผลเลย ซึ่งก็เป็นเรื่องที่แปลกมาก เพราะตามธรรมดา คนที่หก

ล้มลื่นไถล แถวข้อศอกหรือเข่า ก็จะได้แผล ได้เลือด อย่าว่าแต่ต้อง เลื้อยคลาน เป็นระยะทาง ร้อย ๆ เมตรเลย!!

แต่ผู้รู้ท่านฯ พูดว่า พญานาค ท่านมาร่วมงาน ตัดลูกนิมิตด้วย

ถ้ำที่มี หลวงพ่อทองทิพย์อยู่ ด้านล่าง ที่ลึกลงไปนั้น พระท่านฯ เคยเล่าให้ฟังว่า เป็นที่อยู่ของ พญานาค ๑ คู่

บทต่อไปนี้เป็น ความรู้ ที่ผู้เขียนได้ยินจาก คำสอน คำบอกเล่าของ ครูบาอาจารย์ต่าง ๆ เห็นว่ามีประโยชน์ และได้ผลมาก ต่อการดำเนินชีวิต ของผู้คนทั้งหลาย จึงนำมาให้อ่านกัน จะได้ บอกเล่ากัน ต่อ ๆ ไป

เคล็ดลับ การดำเนินชีวิต

ตื่นเช้าขึ้นมา ต้องตื่นขึ้นมา ด้วยจิตใจที่แจ่มใส สดชื่น ถ้ายังขุ่นมัว จะด้วยสาเหตุประการใดก็ตาม เช่นนอนไม่พอ อารมณ์ยังเสีย ยังค้างอยู่ ต้องรีบฝืนใจให้แจ่มใส เมื่อล้างหน้าตาขณะที่กำลังล้าง หรือท่านที่ ใช้ขันน้ำล้างหน้า ให้ท่อง

พระคาถา มงกุฎพระเจ้า ดังนี้

อิติปิโส วิเสเสอิ อิเสเส พุทธะนาเมอิ
อิเมนา พุทธะตังโสอิ อิโสตัง พุทธะปิติอิ

ให้ท่อง พระคาถานี้ ๓ จบ

จะเพิ่มความสง่าราศีให้กับตัวเอง และเมื่อจะออกจาก

บ้านไปทำงาน ไปทำธุระกิจ ให้กราบไหว้พระพุทธรูป ขอความสวัสดีมีชัย (ถ้าไม่มีเวลาสวดมนต์จุดธูปบูชา) และถ้าไม่มีใครอยู่ดูแลบ้าน ให้บอกกล่าวฝากบ้าน *ต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์โดยเฉพาะแม่พระธรณี* ด้วยการกราบพื้นบ้าน และกล่าวคำฝาก ให้ท่านช่วยดูแลรักษาให้ด้วย

เมื่อจะขับรถออกจากบ้าน ขณะที่อุ่นเครื่องยนต์อยู่นั้น ให้ระลึกถึง คุณพระศรีรัตนตรัย สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย หลวงพ่อหลวงปู่ที่เคย เคารพนับถืออยู่เสมอ แล้วกล่าว

พระพุทธังรักษา พระธรรมมังรักษา พระสังฆังรักษา พุทธังปลอดภัย ธัมมังปลอดภัย สังฆังปลอดภัย ข้าพเจ้าปลอดภัย รถปลอดภัย คนในรถปลอดภัยแล้ว จึงค่อยขับรถออกไป

สำหรับรถที่ขับนั้น สมควรอย่างยิ่ง ต้องมีพระเครื่องหรือวัตถุมงคล แขวนบูชาไว้ในรถเพื่อเป็น สิริมงคล และยังช่วยคุ้มรักษา ผู้ขับรถและ คนในรถได้ ยิ่งเป็นรถที่ซื้อมาจากผู้อื่นหรือรถเก่าแล้ว ยิ่งต้องมีการนิมนต์ หลวงพ่อที่ทรงญาณ ทำพิธีเจิมรถให้ เพราะหากท่านได้รถ ที่เจ้าของ เสียชีวิต ด้วยแล้ว จะมีปัญหามาก เรื่องนี้สำคัญ อย่าทำเป็นเล่นไป

เมื่อถึงที่ทำงาน

ให้ท่านแผ่เมตตา อุทิศส่วนกุศลให้แก่ เทพเทวดา พระภูมิเจ้าที่ สิ่งศักดิ์สิทธิ์สถานที่นั้น ก่อนจะเข้าไปทำงาน และถ้าเป็นบ้าน ที่เราใช้ ทำมาค้าขายแล้ว ต้องจุดธูปเทียนบูชา สวดมนต์ไหว้พระก่อนทุกครั้ง จึงค่อยเริ่มทำงาน

สำหรับท่านที่ทำงานราชการ หรือเป็นพนักงานห้างร้านบริษัทเมื่อเข้าไปนั่งที่โต๊ะแล้ว ให้ทำการแผ่เมตตา อุทิศส่วนกุศลให้กับเพื่อนร่วมงาน เจ้านาย เจ้าของกิจการ ทุกครั้งทุกวัน โดยกล่าวว่า ขอท่านทั้งหลายจงมีแต่ความเจริญ จงมีแต่ความสุขยิ่ง ๆ ขึ้น สิ่งใดที่เคยล่วงเกินกันมาแต่อดีต และปัจจุบันก็ขอให้ อโหสิ ซึ่งกันและกัน อย่าได้จองเวรต่อกันเลย

โดยเฉพาะคนที่กลั่นแกล้ง หาเรื่องเราอยู่เสมอนั้น ยิ่งต้องให้เขามาก ๆ ทำบุญอะไรมาก็ตาม รีบอุทิศ ให้เขาทุกครั้ง เขาจะได้เลิกอาฆาตพยาบาทเรา เขาจะได้เลิกคิดกีดกัน หาเรื่องเราแล้วทั้งคู่ จะค่อย ๆ หมดเวรกัน

การหลบหลีก จากศัตรู คู่อาฆาต

ปัญหาในวงงานนั้น ยังมีอีกมากนัก บางคนถูกบีบ ถูกกลั่นแกล้ง ปัดแข้งปัดขากันสารพัด ทำนองพวกใครพวกมัน บางคนอดกลั้นไม่ได้ ฆ่ากันตายก็มีมากราย ยิ่งเป็นพวกพ่อค้า ร้านค้า ที่ขายของแข่งกัน พวกเจ้าพ่อ มีอิทธิพลต่าง ๆ ไล่ฆ่ากันอยู่เสมอ ถ้ารู้ตัวเองว่า อยู่ในสภาพถูกบีบคั้นแล้ว

อย่าได้ตอบโต้เลย รีบสวดมนต์ไหว้พระ ทำบุญอุทิศ ให้ทุกวัน ๆ แต่ถ้ารู้ว่าจะมีภัยถึงตัวแล้ว ให้เราเอาตัวรอดไว้ก่อนเข้าทำนอง รู้รักษาตัวรอด เป็นยอดดี ปลอดภัยไว้ก่อน

ไม่ใช่ว่า ก่อนที่มันจะเล่นเรา เราต้องทำมันก่อน แบบนี้เป็นการ สร้างกรรมใหม่ จะถูกพันกัน ไม่รู้จบ แต่ถ้าถามว่า ก็เราอยู่ดี ๆ มันมา ทำเราก่อนทำไม เรื่องนี้ตอบได้เลยว่า

ชาติก่อนเราได้ ทำไม่ดีกับเขามาก่อน ชาตินี้จึงต้องรับกรรม

และไม่ต้องสงสัยว่า ชาติก่อน ชาติหน้า มันมีจริงหรือ

เรื่องนี้เป็น เรื่องจริง แน่นอน

ถูกกลั่นแกล้ง จนออกจากงาน

ให้คิดปลงตกเสียว่า ได้หมดกรรม จากสถานที่นี้แล้ว อย่าจองเวรอาฆาตต่อไป หรือท่านที่มี กิจการค้าขาย ใหญ่โต ทำแล้วธุรกิจเสียหาย ถูกโกง จนเจ๊งล้มละลาย ก็ให้คิดเสียว่า ได้ชดใช้ กรรมเวร ต่อเขาแล้ว อโหสิกรรมกันเสียเถอะ

แล้วจะสบายใจ มิฉะนั้น จะคิดกลุ้มทุกข์ใจ ทรมานตัวเองเปล่า ๆ เพราะทุกข์ไปแล้ว ก็ไม่ได้คืนย้อนกลับมาหรอก ยิ่งคิด ก็เหมือน กินยาพิษ ทำร้ายตัวเอง

เมื่อกลับมา ถึงบ้านแล้ว

อาบน้ำทานข้าว พักผ่อน พอสมควรแล้ว ให้เตรียมตัวสวดมนต์ไหว้พระ เปิดเทปหลวงพ่อฟัง การแสดงธรรม นั่งฝึกสมาธิกรรมฐาน

การฝึกสมาธิกรรมฐาน จะนั่งแบบไหนก็ได้ และจะใช้คำภาวนา แบบไหนก็ได้ทั้งนั้นข้อสำคัญ คือการทำจิตให้นิ่ง ปล่อยวางทุกสิ่ง อย่างยึดทุกอย่าง ความสำคัญมีแค่นี้ ทำให้มาก ๆ นาน ๆ แรกเริ่มเลย จะนั่งสมาธิสัก ๓๐ นาที พอมันคุ้นชิน

ต่อไปจะนั่งได้เป็นชั่วโมง และต่อไปจะได้ตลอดคืนยังรุ่ง บางคนสงสัยว่า ทำจนไม่ได้นอนเลย จะไม่ง่วงไม่เหนื่อยหรือ มิต้องหลับที่ทำงานหรือ ขอตอบว่ายิ่งสบาย ยิ่งสดชื่น แจ่มใส เสียอีก สติปัญญากลับมีมากขึ้น อย่าห่วงข้อนี้ ทดลองทำดู ก่อน แต่ไม่ใช่นั่งฟุ้งซ่าน คิดเรื่องนี้ เรื่องนั้น อยู่ทั้งคืน ถ้านั่ง ฟุ้งซ่าน พรุ่งนี้หลับแน่ ทำดูแล้วจะรู้เอง

สถานที่ เราจะเลือกให้ห้องพระ หรือห้องนอนก็ได้ แล้ว แต่ความสะดวกของคนนั้น จะเข้าห้องน้ำ ห้องส้วม ก็ยังทำ ได้เลย นี่คือกิจวัตรประจำวัน ของท่าน ที่หวังความเจริญ

การทำบุญนั้น ต้องเลือกวัน ด้วยหรือ

หลายท่านสงสัยว่า จะตักบาตรทำบุญต่าง ๆ ต้องเลือก วัน ต้องทำให้ตรงกับ วันเกิดของตัวเอง ต้องทำวันพระ หรือเกิด วันอังคาร ต้องทำแต่วันอังคาร เรื่องการเลือกวัน เพื่อจะทำบุญ ทำกุศลนั้น ไม่ต้องเลือก สะดวกวันไหน เอาเลย จะเป็นเวลาเช้า หรือเย็นได้ทั้งนั้น เดือนมืดหรือแรม ๑๕ ค่ำก็ได้ ทำได้ทุกวันยิ่ง ดี เพราะการทำความดีนั้น ไม่ต้องมีฤกษ์ยาม

โลกนี้ ทำไมจึงมีทั้ง เศรษฐี และยาจก

ชะตาชีวิตของคนเรา ทุกวันนี้แตกต่างกันออกไปหลายรูปแบบ มีทั้งลำบาก ยากแค้น ไปจนถึงสุขสบายเป็น เศรษฐี ทำไมจึงแตกต่างกันเช่นนี้ มันเป็นเพราะอะไรหรือ เรื่องนี้เป็นเรื่องของ บุญญาวาสนา ของแต่ละคน ที่ได้สร้างสมกันมาตั้งแต่อดีตชาติแล้ว คนที่ชอบทำบุญให้ทาน เคยทำนุบำรุงศาสนา วัดวาอาราม ไปจนถึงถวายสังฆทาน เลี้ยงพระเณรนั้น

เป็นสาเหตุที่มาของ พวกเศรษฐีมีเงิน ส่วนคนที่ยากจน หาเช้ากินค่ำ เป็นเพราะว่า ทำบุญน้อย แต่ยังโชคดีที่ได้เกิดมา เป็นมนุษย์ ปัญหาอยู่ที่ว่า คนยากจนนี้ จะทำอย่างไร ?? จึงจะมีเงินทองใช้ในภพชาตินี้ จะแก้ไขได้ทันหรือไม่

คนที่อยากร่ำรวยในชาตินี้ ต้องเริ่มลงมือสร้างบุญกุศลทันที จะรอช้าไม่ได้แล้ว และต้องรีบมา ทางลัด จึงจะแก้ไขได้ทัน โดยปฏิบัติดังนี้

ให้ไหว้พระสวดมนต์ทำวัตร จะเป็นเวลาไหน แล้วแต่ความสะดวกจะเป็นเช้ารุ่ง หรือตอนกลางคืน ไม่มีปัญหาขอให้จิตตั้งมั่นมีสติ และศรัทธาสวดมนต์แล้ว ต่อด้วยการทำสมาธิเพราะขณะนั้นจิตใจเริ่มจะสงบนิ่ง การทำสมาธิกรรมฐาน ให้หาเทป

ธรรมของหลวงพ่อต่างๆ หรือพระอาจารย์กรรมฐาน มาเปิดฟัง เพื่อทำตาม ให้กำหนดจิตอารมณ์ ไปตามเสียงที่ท่านสอน จะทำให้รู้เรื่อง จิตจะสงบมากขึ้น ให้ทำทุกวัน

และทำบุญตักบาตรทุกวัน เมื่อจะทำบุญ ต้องตั้งใจให้ดี ดังคนยากจน ในพุทธกาลที่ถวาย เพียงเข็มถักผ้าเล่มเดียว ก็เสทือนทั้งแผ่นดิน ถึงแม้จะเป็นแค่เข็มเล่มเดียว แต่เขาทำด้วยความตั้งใจ จึงได้อนิสงส์อย่างมากมาย มหาศาล

และทุกครั้งที่ทำบุญแล้ว หรือสวดมนต์ไหว้พระเสร็จแล้ว ให้อธิษฐานทุกครั้ง อธิษฐานในเรื่องที่กำลังต้องการอยู่ แล้วจะสำเร็จ ได้ผล เร็วกว่าผู้ที่ไม่ได้อธิฐาน ในสิ่งที่ต้องการ เรื่องนี้สำคัญ ต้องอย่าลืม เพราะถ้าไม่เจาะจงเรื่องที่ต้องการแล้ว บุญกุศลนั้น ก็จะไม่มี จุดหมาย ที่จะไป บุญนั้นก็จะไป สมทบรวมยอด ในตอนแก่เฒ่า ถึงตอนโน้นแล้ว ก็ไม่รู้จะต้องการอะไรอีก เพราะมันแก่ชราแล้ว

ส่วนคนยากจน ที่จะต้องลำบาก ยากแค้นไป

ถึงชาติหน้านั้น คือคนที่ขาดการบำบุญ ให้ทาน

ในชาตินี้ จึงต้องยากจน ข้ามภพข้ามชาติ !! ระวัง

กรรมที่ผูกพันกันอย่างแนบแน่น

เรื่องของบุญกรรมนั้น เป็นเรื่องที่ ละเอียดอ่อน ลึกล้ำแต่ไม่สับสน และมีความยุติธรรมในตัวของมันเอง ไม่โอนเอียงเข้าข้างใคร ใครทำดีได้ดี ทำชั่วทำบาปต้องได้รับกรรมสนอง จะช้าเร็ว เท่านั้นเอง เช่นเดียวกับการที่คนเรา เกิดมา เป็นครอบครัวเดียวกัน มีพ่อแม่และพี่น้อง มีสมาชิกในครอบครัว ต่างได้เคยทำบุญ สร้างสมกันมา แต่อดีตแล้ว จึงได้มาเกี่ยวข้องพบปะกัน มาอยู่ด้วยกัน

คนที่เคยเป็นพ่อ เป็นแม่ ในชาติก่อน ต่างก็ได้เคยเป็นลูกมาแล้ว หรือคนที่เป็น ลูก อยู่ในชาตินี้ ชาติก่อนต้องเป็น แม่หรือเป็นพ่อเรามาแล้ว เรียกว่าผลัดกันเป็น คนเลี้ยงดู จึงเรียกว่า เป็นบุญกรรม ที่ผูกพันชนิดที่สนิท แน่นมาก จึงขอให้ท่านที่เป็นพ่อ เป็นแม่ ในภพชาตินี้ ขอให้ทำหน้าที่ ให้ถูกต้อง และดีที่สุด ถ้าเราตีลูก ลูกก็จะต้องตีเราคืน อย่าถืออำนาจบาตรใหญ่ว่า ตัวเรานั้นเป็นพ่อแม่ ทำไมจะตบตี ด่าลูกไม่ได้ ว่าลูกไม่ได้

การสั่งสอนมีหลายวิธี ก็ให้เลือกใช้วิธีที่ดีที่สุด และการเกื้อกูลส่งเสีย ให้เล่าเรียนจนอยู่ในระดับสูง ต่อไปเมื่อเราเป็นลูกบ้าง ก็จะไม่มีอุปสรรคในการเรียน

การทำแท้ง บาปหรือไม่

เรื่องของการทำแท้ง ไม่ว่าบุคคลนั้น จะมีความจำเป็นมากน้อยแค่ไหน จะมีอุปสรรค หนักหนาประการใดก็ตาม ในเรื่องของ ความไม่พร้อมที่จะมีบุตร จะท้องได้ ๒ เดือน ๓เดือน ๔ เดือน ก็ตาม แล้วไปทำแท้งถือว่าผิดศีล ทำบาปสร้างกรรมแล้ว และเป็นกรรมที่หนักมาก ๆ ด้วย

เพราะอะไรหรือ คนเราเมื่อได้ ตั้งครรภ์ แสดงว่า สิ่งมีชีวิตได้เกิดขึ้นแล้ว ถึงแม้ยังไม่เป็นรูปเป็นร่างดี ยังพูดคุยไม่ได้ ก็ตาม แต่จิตวิญญาณได้มา สิงสถิตย์แล้ว ความผูกพันได้ก่อเกิดขึ้นแล้ว ความสัมพันธ์ ของการเป็นแม่ลูกได้เริ่มขึ้น ถึงแม้ทางโลก จะมองเห็นว่าเป็นแค่ ก้อนเนื้อ น้อยนิดและยังอยู่ในมดลูกในท้องคน จิตวิญญาณจะเข้าไปได้อย่างไร เรื่องนี้ไม่ต้องสงสัย โลกของจิตวิญญาณ ไม่มีอะไรขวางกั้นได้ เป็นอีก มิติ หนึ่งมิฉะนั้น สวรรค์นรก ก็ไม่มี

จึงขอให้ท่านช่วย บอกบุญต่อ เพื่อเอาบุญว่าการทำแท้งเท่ากับ ฆ่าลูกตัวเอง เป็นบาปเป็นกรรม ดวงวิญญาณของคนนั้นจะต้อง เร่รอน รอคอย เพื่อจะมาเกิดใหม่อีก

ผิดพลาดแล้ว จะทำอย่างไร ใครก็ตามเมื่อได้ ทำแท้งไป

แล้ว จึงต้องรีบ ทำบุญใหญ่ อุทิศขอขมาแก่ ดวงวิญญาณ ดวงนั้น การทำบุญใหญ่ทำอย่างไร ให้ดูบทเรื่องการทำบุญ

แล้วถ้าไม่ทำบุญจะเป็นอย่างไร? ความซวยความตกต่ำก็จะทับทมกันมา ชะตาชีวิตของคนนั้น จะตกอยู่ถึง 7 ปี!!

เรื่องของศาลพระภูมิ

ภพภูมิของ เทพเทวดา ที่อยู่ในโลกมนุษย์นี้ จะอาศัยสถิตย์อยู่ในสถานที่ ต่างกัน ตามภูมิตามชั้น หรือขึ้นอยู่กับบุญวาสนาของแต่ละองค์ เทพเทวดาจึงมี หลายระดับ ด้วยกันดังนี้

๑ จาตุมะหาราชิกา เทวา ๒ ตาวะติงสา เทวา

๓ ยามา เทวา ๔ ตุสิตา เทวา

๕ นิมมานะระตี เทวา ๖ ประระนิมมิตะวะสะวัตตี เทวา

เทพเทวดา ที่จะมาอาศัยอยู่ที่ ศาลพระภูมิ ศาลพระพรหมนั้น จะมีเฉพาะเทวดาชั้น จาตุมะหาราชิกา เท่านั้น ส่วนที่อยู่ชั้น ตาวะติงสา ขึ้นไปแล้ว ท่านจะมี วิมาร ที่อยู่ของท่านเอง จะไม่มาอยู่ใกล้ มนุษย์โลก คือท่านจะ อยู่สูงขึ้นไป นั่นเองเรียกว่าอยู่บน สวรรค์ ซึ่งมีถึง ๖ ชั้น ตามที่กล่าวมา

การตั้ง ศาลพระภูมิหรือพระพรหม ความสำคัญอยู่ที่คนที่จะมาทำ พิธีอัญเชิญฯ ต้องตั้งจิตอธิฐานให้ดี จึงจะได้เทพเทวดา มาอาศัยอยู่ด้วย ถ้าตั้งจิต ตั้งใจไม่ดีแล้ว จะเป็นพวกสัมภเวสี เข้ามาอาศัยอยู่ สัมภเวสี ก็คือพวกผี ที่ตายไปแล้วนั่นเอง เป็นผีที่เที่ยว เร่ร่อนไปเรื่อย รอเวลาที่จะไปเกิดใหม่

ฉนั้นการที่จะ ทำพิธีอัญเชิญ เทพเทวดา ให้มาอยู่ที่ศาลฯ นั้น จะให้แน่นอนแล้ว ควรนิมนต์ หลวงปู่หลวงพ่อที่ทรงฌาณได้ญาน มีตาทิพย์ มาทำพิธีจะดีที่สุด

เพราะท่าน จะมีพลังจิตที่จะเรียก เชิญเหล่าเทวดาได้ จึงไม่มีการผิดพลาด ให้พวกผีเปรต เข้ามาอยู่อาศัย

และเมื่อตั้งเสร็จแล้ว ต้องมั่นเอาใจใส่ ดูแลให้สอาดเรียบร้อย บูชาดอกไม้ธูปเทียน อยู่เสมอ

อนึ่งตัวศาลฯ นั้น ต้องตั้งอยู่ในที่ที่ ไม่ถูกเงาบ้านเงาตึกบังทับ เพราะจะทำให้ คนในบ้านร้อนใจ ทะเลาะกัน

ส่วนผู้ที่มีศาลอยู่แล้ว แต่ไม่รู้ว่า มีสิ่งไรมาอาศัยอยู่ จะเป็นผี หรือเทวดา ถ้าใครอยากรู้ ก็ต้องนิมนต์ พระผู้ทรงฌาน ที่มีตาทิพย์ จึงจะรู้ได้

แต่ผู้ที่ยัง ไม่มีศาลฯ จะให้ดีที่สุด คือไม่ต้องไปตั้ง ให้ยุ่งยาก

ต้องแผ่เมตตา ให้ตัวเอง ทุกวัน

เมื่อสวดมนต์ไหว้พระเสร็จแล้ว ทุกครั้งต้องแผ่เมตตาให้กับตัวเองก่อน จะทำให้มีความเป็นอยู่ดีขึ้น เจริญขึ้น ดังนี้ :

ขอให้ข้าพเจ้า จงมีความสุข ขอให้ข้าพเจ้าจงปราศจากทุกข์ทั้งปวง ขอให้ข้าพเจ้าจงอย่าได้ มีเวรมีภัยแก่ใครและใครเลย ขอให้ข้าพเจ้า อย่าได้เบียดเบียน ข่มเหงแขนงร้าย ป้ายสีแก่ใครและใครเลย ขอให้ข้าพเจ้า อย่าได้ ทุกข์กายและใจเลย ขอให้ข้าพเจ้า จงรักษาตนของตน ให้พ้นจากทุกข์ภัยอันตรายทั้งสิ้นเทอญ

"เมื่อจบแล้ว จึงค่อยแผ่เมตตาให้ผู้อื่นต่อไป"

วิธีแก้อุปสรรคในการงานและการทำมาหากิน

วิถีชีวิตของคนเรานั้น แตกต่างกันออกไป หลายรูปแบบทั้งฐานะการเงิน หน้าที่การงาน ความสามารถ บางท่านมีความสามารถดี แต่การดำเนินงานมีอุปสรรค อยู่ตลอด มีปัญหากับเจ้านายอยู่เสมอ บางคนจึงทำงานได้ไม่นาน ต้องลาออกย้ายที่ใหม่บุคคลใดก็ตาม ถ้าประสบกับ อุปสรรค ในการทำงานจะ

เป็นในรูปแบบไหน ลักษณะใดก็ดี ให้แก้ไขดังนี้

สิ่งแรกเมื่อไปถึงสถานที่ทำงานแล้ว ให้แผ่เมตตาด้วยการอุทิศส่วนกุศล ให้แก่พระภูมิเจ้าที่ เทพเทวาที่รักษาสถานที่นั้น กล่าวจบแล้วก็ขอบารมีท่าน ให้ช่วยคุ้มครองปกป้อง อย่าให้มีอุปสรรคในการดำเนินงาน ให้เป็นที่รักใคร่เมตตา ของเจ้านาย เจ้าของ และผู้ร่วมงานทั้งหลาย

เมื่อถึงห้องทำงานแล้ว ก็แผ่เมตตาให้แก่เจ้านาย เจ้าของและเพื่อนร่วมงาน ถ้ารู้ว่าถูกใครเกลียดชัง กลั่นแกล้งอยู่เสมอ ต้องรีบให้บุคคลนั้นมาก ๆ จะได้ลดความรุนแรงและอุปสรรคต่างๆ ทั้งหลายได้อย่างฉับพลัน

ให้ปฏิบัติทุกวันอย่างต่อเนื่อง แล้วอุปสรรคต่างๆ จะไม่มี

เมื่อ ครอบครัว มีปัญหา

คนเรานั้นเกิดมาแล้ว เมื่อถึงวัยอันสมควร ต่างก็ต้องมีความรักกันทุกคน แล้วการมีครอบครัวก็เกิดขึ้น เป็นธรรมดาของธรรมชาติ แต่การอยู่กินครองรัก ใช้ชีวิตร่วมกัน ไม่ใช่ง่าย

ครอบครัวบางท่านมีปัญหา ขัดแย้ง ทะเลาะวิวาทจนต้องอย่าร้างเลิกกันไป บางคู่ที่ดีก็อยู่กันจนแก่เฒ่าก็มี *แตกต่างกัน*

ออกไป ตามบุญกรรมที่ ได้สร้าง ร่วมกันมา บางคู่ทางพระเรียกว่าคู่ทุกข์คู่ยาก คู่เวรคู่กรรม คู่บุญบารมี คู่ล้างผลาญ คู่กาลี แต่ทุกครอบครัว ต่างก็เคยสร้างบุญและสร้างกรรม ร่วมกันมาก่อนทั้งสิ้น จะเป็นกรรมดีหรือไม่ น้อยหรือมากเท่านั้นเอง

ชาตินี้จึงต้องเกิดมา เป็นคู่ครองสามีภรรยากัน เพื่อมาชดใช้กัน ใครสร้างกรรมนั้นดี ก็ได้คู่ที่ดี มาเกื้อกูลกัน เรียกว่า คู่บุญคู่บารมี และคู่ที่สร้างกรรมไม่ดี ในชาติที่แล้ว ก็จะได้คู่เก่าคนเดิม ที่ไม่ดี มาอยู่ร่วมกัน เพื่อจะมาชดใช้กรรมกัน

ท่านที่มีปัญหาครอบครัว จึงต้องรีบสร้างบุญกุศล ชดใช้ให้กับคู่ครอง ยอมรับสภาพที่เป็นทุกข์อยู่นั้น หมดกรรมเมื่อไรเขาก็จะดีขึ้นเอง เช่นคู่ที่แตกแยก จนหย่าร้าง แสดงว่าคู่นั้นได้ หมดกรรม ต่อกันแล้ว จึงได้เลิกกัน

ส่วนคู่ที่ ต้องทนทุกข์ ทั้งกายและจิตใจ ถูกบีบคั้นแสดงถึงคู่นี้ กำลังเสวยกรรมอยู่ ให้รีบปฏิบัติ ตามหัวข้อเรื่อง "เมื่อตกทุกข์ได้ยากฯ" ปฏิบัติตามนั้นแล้ว รีบแผ่ส่วนกุศลให้ทุกวัน โดยกล่าวคำอุทิศว่า

"บุญกุศลที่ข้าพเจ้าได้เคยสร้างมาในอดีตชาติ จะเป็นกี่ชาติกี่ภพก็ตาม และบุญกุศลที่ข้าพเจ้า ได้สร้างมาในชาติปัจจุบันนี้ ขออุทิศส่วนกุศลทั้งหลายนี้ ให้กับเจ้ากรรมนายเวร ที่เคย

เป็นคู่ครองกันมา ในอดีตชาติ โดยเฉพาะคู่ครอง ในชาติปัจจุบันนี้ ที่เคยล่วงเกินมา จะตั้งใจหรือไม่ได้ตั้งใจทำก็ดี ขอให้มารับบุญกุศลนี้ รับแล้ว ขอให้อโหสิซึ่งกันและกัน อย่าได้มาเบียดเบียนกันอีกเลย ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป”

ให้พูดทุกวันทุกครั้ง ที่สวดมนต์บูชาพระเสร็จแล้ว

หรือเมื่อได้ทำบุญทำทาน ถวายสังฆทานแล้ว

จะทำอย่างไร เมื่อตกทุกข์ได้ยาก ชะตาชีวิตตกต่ำ

ชีวิตของคนเรานั้น ผันแปร เปลี่ยนไปได้ไม่สิ้นสุด ขึ้นอยู่กับ บุญกรรม ที่ได้ทำไว้ทั้งอดีตและปัจจุบัน เมื่ออยู่ดีกินดี จึงต้องไม่ประมาท หมั่นทำแต่ความดีตลอดไป บุญกุศลจะได้เกื้อกูล ให้พบแต่ ความเจริญ ยิ่งขึ้นไป

ส่วนบุคคลที่กำลัง ผจญกับ ชะตากรรม อย่างตก ระกำลำบาก ยากแค้น แสนสาหัสแล้ว ต้องรับปฏิบัติดังนี้

๑. ให้รักษาศีล ๕ ข้อ อย่างบริสุทธิ์ ตลอดไป

๒. ให้ไหว้พระ สวดมนต์บูชาพระทุกวัน

๓. ให้นำผ้าขาว กว้างอย่างน้อย ๕๐ ซม. ยาวอย่างต่ำ ๑ เมตร นำไปไว้ หน้าหิ้งพระพุทธรูป หรือโต๊ะหมู่บูชาห่างประ

มาณสัก ๑/๒ - ๑ เมตร พร้อมหมอนสำหรับกราบไหว้ ๑ อัน น้ำบูชา ๑ แก้ว ทุกวันก่อน ๒๓.๐๐ น. จัดให้เสร็จ จะมีเทพเทวดา มากราบไหว้ พระพุทธรูปของเรา ทุกคืน แล้วท่านจะให้พร แก่เจ้าของบ้าน ๆนั้น ก็จะดีขึ้นเรื่อยๆ . และต้องเก็บผ้าให้เรียบร้อย ในตอนเช้า แล้วห้ามนำ ผ้า หมอน ไปใช้อย่างอื่น

๔. ให้ทำสมาธิทุกวัน จะได้นานแค่ไหนก็ได้ แต่ยิ่งนานยิ่งดี มีผลมาก จะทำให้จิตใจสงบ เกิดพลังจิต เมื่อจะเลิกก็ให้แผ่เมตตาแก่ตัวเอง และผู้อื่น

๕. ถวายเครื่องสังฆทาน แก่พระสงฆ์ ถ้าขณะนั้นมีปัญหาอุปสรรคมาก ต้องถวายให้ครบ ๗ ครั้ง จะถวายพร้อมกันในวันเดียว ๗ ครั้ง ก็ได้ ถ้าไม่ติดขัดในเรื่องการเงิน แต่ถ้าคนที่ไม่มีเงิน จะค่อยๆทำทีละครั้ง หรือเดือนละครั้ง ก็ได้

ถ้าบุคคลนั้นทำดังนี้แล้ว กุศลผลบุญจะช่วยลดปัญหาที่มีอยู่ ให้คลี่คลายลงได้อย่างรวดเร็ว แต่ต้องอย่าลืม อุทิศส่วนกุศลที่ทำมานั้น ให้กับเจ้ากรรมนายเวร ที่เป็นต้นเหตุ ที่ทำให้มีปัญหาอยู่ ในขณะนี้ ด้วยบทต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาแล้ว

เรียกว่าต้องอุทิศบุญ ให้ถูกเรื่อง ให้ถูกคน จึงจะได้ผลเร็ว

สังฆทาน ที่สมบูรณ์มีอะไรบ้าง

สังฆทานที่จะถวายแด่พระสงฆ์นั้น มีดังนี้

๑. พระพุทธรูป จะเป็นปางอะไรก็ได้ แล้วแต่จะชอบ ส่วนขนาดนั้น อย่างน้อยต้องมีหน้าตัก ๕ นิ้วขึ้นไป หรือยิ่งใหญ่ยิ่งดี

๒. ผ้าไตรจีวร ๑ ไตร หรือ ๑ ชุด

๓. เครื่องใช้ประจำวัน ของพระภิกษุ

ส่วนของฉัน อาหาร แล้วแต่เวลาและโอกาส

การขอบารมี พระภูมิเจ้าที่

ทุกบ้านเรือนจะต้องมีเทพเทวดา หรือพระภูมิเจ้าที่รักษาอยู่ การเข้าอยู่อาศัยของคนเรานั้น จะให้เป็นศิริมงคลและความร่มเย็นเป็นสุขแล้ว ควรจะให้ความเคารพแก่พระภูมิเจ้าที่ หรือเจ้าของเดิม ที่ล่วงลับไปแล้ว ถึงแม้ว่าจะไม่สามารถมองเห็นด้วยตาก็ตาม แต่สิ่งเหล่านี้ตั้งแต่ ครั้งอดีตกาล ต่างก็ให้ความเคารพนับถือมาแล้ว จนถึงปัจจุบัน

ฉะนั้นเพื่อความอยู่เป็นสุข แก่ครอบครัวแล้ว ควรให้ความ

เคารพ ด้วยการอุทิศส่วนกุศล ให้กับพระภูมิเจ้าที่ทุกวัน ถ้าบ้านใด มีศาลพระภูมิ ก็ควรจะถวายน้ำ ผลไม้ หรืออาหาร ทุกวัน หรือทุกวันพระ ถ้าไม่มีศาลฯ ก็แผ่เมตตาอุทิศให้ จะทำให้บ้านเรือนร่มเย็นขึ้น แล้วยังขอบารมีท่านช่วย คุ้มครองช่วยเหลือเรื่องต่าง ๆ ได้อีกด้วย

ทำบุญแล้ว ทำไมไม่เห็น ดีขึ้น !?

หลายท่านได้มีความสงสัยว่า ตนเองนั้นก็สร้างบุญกุศล ตักบาตรให้ทาน ร่วมทอดกฐินผ้าป่าเช่นกัน แต่ทำไม ยังไม่ร่ำรวย แถมยังมีปัญหา ให้ยุ่งยากอีกเล่า

การทำบุญสร้างกุศล เพิ่มบารมีนั้น ต้องทำอย่างต่อเนื่อง ห้ามขาดตอน เปรียบเสมือน การชาตท์ไฟ เข้าตัวแบตเตอร์รี่ ต้องเติมกระแสไฟให้เต็ม ตามอัตราปริมาณแบตเตอร์รี่ เครื่องนั้น จึงมีพลังกระแสไฟ นำไปใช้งานได้สว่างไสว อย่างมีประสิทธิภาพ

คนที่ทำบุญบ้าง หยุดบ้าง แล้วมาบ่นน้อยใจว่า ทำดีแล้วไม่ได้ดี ต้องกลับไปถามตัวเองเสียใหม่ว่า ได้ทำความดีมาอย่างสม่ำเสมอหรือเปล่า ? ถือศีลได้มากน้อยแค่ไหน แล้วความไม่

ดีหรือความชั่วนั้น ได้หยุดทำตั้งแต่เมื่อไร ถ้ายังไม่หยุดทำในสิ่งทีไม่ดี ก็เท่ากับกระแสไฟ ในตัวแบตเตอรี่ ได้หมดลงแล้ว

และถ้าไม่ทำความดี สร้างบุญกุศลเพิ่มเติม ชดใช้พลังที่หมดไป แน่นอนอุปสรรคต่าง ๆ ย่อมมาแทนที่ เพราะพลังบุญหรือแบตเตอรรี่ได้ เสื่อมสลายไปแล้ว

จึงขอให้มีความเชื่อมั่น ศรัทธาในเรื่องกุศลผลบุญ สร้างความดีทุกวัน ก็เท่ากับเติมพลังบุญ ชดเชยส่วนที่สึกหรอไป

ทำอย่างต่อเนื่อง เมื่อเต็มแล้ว ลาภผลเงินทองก็จะหลั่งไหลมาเอง จะได้ไม่ต้อง เหนื่อยยาก อีกต่อไป

มองแต่แง่ดีเถิด

เขามีส่วน เลวบ้าง ช่างหัวเขา
จงเลือกเอา ส่วนที่ดี เขามีอยู่
เป็นประโยชน์ โลกบ้าง ยังน่าดู
ส่วนที่ชั่ว อย่าไปรู้ ของเขาเลย

จะหาคน มีดี โดยส่วนเดียว
อย่ามัวเที่ยว ค้นหา สหายเอ๋ย
เหมือนเที่ยวหา หนวดเต่า ตายเปล่าเลย
ฝึกให้เคย มองแต่ดี มีคุณจริง

วิธีปฏิบัติ เพื่อแก้การ ปวดศีรษะ

ก่อนอื่น ผู้ปฏิบัติควร ทำใจ ให้สงบ เลิกคิดถึงอาการปวดศีรษะของตน แล้วหาที่นั่งให้สบาย จะนั่งท่าใดก็ได้

เมื่อนั่งเรียบร้อยดีแล้ว ให้กำหนดจิต อยู่ที่ก้อนสมองในกะโหลกศีรษะ นึกให้เป็นก้อนมันสมองกลม ๆ (นึกเอาเอง) แล้วนึกให้ มันสมองนั้นค่อย ๆ ขยายใหญ่ขึ้น ๆ รอบด้าน พร้อมทั้งนึกว่า เส้นโลหิตแดง ดำ ในสมอง เป็นเส้นเลือดที่แข็งแรง สมบูรณ์ กับมีโลหิต ไหล วนเวียน อย่างคล่องตัว ให้นึกเช่นนี้อยู่สักชั่วขณะหนึ่ง

ต่อไป ให้นึก ขยายก้อนสมอง ให้โตออกไป นอกศีรษะมาก ๆ และนึกให้สมอง โปร่งเบา เหมือนฟองสบู่ ที่ถูกตีให้เป็นฟองมาก ๆ เช่นในอ่าง หรือในถัง

ต่อไป ให้นึก ขยายสมองฟองสบู่ให้ใหญ่ขึ้น ๆ โปร่งมากขึ้น ๆ และเบาขึ้น ๆ ขณะที่ปฏิบัติถึงตอนนี้ อาจจะรู้สึกบ้างก็ได้ว่า อาการเครียด ในสมอง เริ่มเบาลง

ต่อไป ให้นึก ขยายสมองฟองสบู่นี้ ให้ใหญ่ขึ้นอีก ใหญ่

จนเต็มท้องฟ้า หรือให้ ใหญ่เต็มโลกได้ ยิ่งดี ทั้งกำหนดให้โปร่งเบามากขึ้น ๆ จนเหมือนกับ มีแต่อากาศ

ต่อไป ซึ่งเป็นขั้นสุดท้าย ให้นึกถึงท้องฟ้า ที่มีเมฆลอย เป็นท้องฟ้า ที่ว่าง ขาว สำหรับผู้ที่เคยขึ้นเครื่องบิน ก็ให้นึกถึงท้องฟ้า ขณะที่กำลังบินอยู่เหนือเมฆ ซึ่งจะมองดูว่างไปหมด

แล้วให้กลับมานึกขยาย สมองฟองสบู่ ให้ใหญ่ออกไป ใหญ่ออกไป จนเต็มท้องฟ้า และให้นึกว่าโปร่ง เบา เหมือนไม่มีอะไรเลย ให้นึกเช่นนี้เรื่อย ๆ ไป จนกระทั่งสมองฟองสบู่กระจาย กลืนหายไปกับความว่าง ในท้องฟ้า กลายเป็นความว่างโปร่ง เบา สบาย ไปทั้งหมด

ให้กำหนดแน่วนิ่งอยู่เช่นนี้ นาน เท่าที่ต้องการ

ขณะที่กำหนด ในขั้นสุดท้ายนี้ จะรู้สึกว่า สมองโปร่ง เบา สบาย ในที่สุด เมื่อเลิกปฏิบัติแล้ว สักครู่หนึ่ง อาการปวดศีรษะ ก็จะหายไปเองโดยไม่รู้ตัว

นี่เป็นคำสอน การปฏิบัติของ พระอาจารย์วิชัย เขมิโย

การอุทิศกุศล ผลบุญ ให้ถูกต้อง ถูกเรื่อง

ทุกท่าน ต้องเคยได้สร้าง บุญกุศลกันมาแล้ว และส่วนใหญ่เมื่อทำบุญแล้ว ก็จะอุทิศให้แก่ เจ้ากรรม นายเวรของตัวเอง และผู้มีอุปการคุณต่างๆ

แต่บางท่าน มีอุปสรรค ในการดำเนินชีวิตมาก บางคนมีสุขภาพอ่อนแอ บางคนเป็นโรค ที่ยืดเยื้อ เรื้อรัง ไม่ยอมหายขาด เช่น มะเร็ง โรคกระเพาะ โรคปวดหัว อัมพฤต เป็นต้น

ฉะนั้นการอุทิศ ส่วนกุศลผลบุญต่าง ๆ ที่ได้เคยสร้างมาต้องอุทิศให้กับ เรื่องของสุขภาพ ตัวเองก่อน จะได้หมดเวรหมดกรรม แข็งแรง หายได้เร็วไวขึ้น แล้วจึงค่อยอุทิศบุญ ในเรื่องที่ต้องการ เป็นลำดับต่อไป เช่น

ท่านที่มีปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพ เมื่อทำบุญแล้วให้กรวดน้ำแล้ว อุทิศให้แก่เจ้ากรรมนายเวร ที่ได้มาเป็นอุปสรรค ในการเจ็บป่วย โดยกล่าวว่า "บุญกุศลที่ข้าพเจ้าได้ทำในวันนี้ และที่ทำมาแล้วในชาติปัจจุบันนี้ และในอดีตชาติที่ได้ผ่านมาแล้วจะเป็นกี่ชาติกี่ภพก็ตาม ขอให้ผลบุญกุศลทั้งหลายของข้าพเจ้า

(บอกชื่อ นามสกุล) นี้มอบอุทิศให้แก่ เจ้ากรรมนายเวรที่ได้ล่วงเกินมา จนเป็นเหตุให้ข้าพเจ้า เกิดการเจ็บป่วยเป็น (ป่วยเป็นอะไรก็พูดไป) เมื่อท่านได้รับแล้ว ขอให้อโหสิกรรม ยกโทษให้แก่ข้าพเจ้าด้วย อย่าได้จองเวรผูกพันต่อไป และขอให้ข้าพเจ้า ได้หายจากโรคภัย ที่เบียดเบียนตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

"ทำบุญกุศลอะไรก็ตาม ให้แผ่เมตตา ด้วยการพูดอุทิศแบบนี้ ทุกครั้ง จะหายเป็นปกติในเร็ววัน"

แต่ผู้ที่เจ็บป่วยเป็นโรคฯ ที่ยืดเยื้อ ต้องมีการทำบุญด้วยการปล่อยสัตว์ เช่นปวดหัว ต้องปล่อยปลา ปวดขาเข่า ต้องปล่อยปลาไหล กบ ปู เต่า ส่วนปวดหลังให้ปล่อย ปลาไหลฯ

และที่สำคัญ ต้องถวายสังฆทาน ทุกเดือน อย่าลืม

รู้อดีตชาติ ปัจจุบัน อนาคต ด้วยตัวเอง !?

ตัวเราก็สามารถที่จะ รู้อนาคตของเราเองได้ เรื่องอนาคตข้างหน้านั้น ใคร ๆ ก็อยากรู้ทั้งนั้น คนที่ไม่ได้ อนาคตังสญาณแล้วจะรู้ได้อย่างไร เรื่องนี้แรก ๆ ได้ฟังพระท่านฯ สอนก็งง ๆ อยู่ ต่อเมื่อพระท่านฯ อธิบายแล้ว จึงเข้าใจ

พระท่านสอนว่า ชาติปัจจุบันที่เราเสวยสุขของเรื่องต่างๆ อย่างนี้ เป็นเพราะการกระทำ ที่เราได้ทำมาแล้ว ในอดีตชาติ นั่นเอง เช่นคนที่ ร่ำรวยเป็น เศรษฐี ก็เพราะเขาได้ทำบุญให้ ทานมาแล้ว ในชาติก่อน ส่วนพวกที่เป็น คนจน แสดงว่าทำมา น้อย หรือไม่ได้ทำบุญ ให้ทานมา ในชาติก่อน ชาตินี้จึงต้องจน

ถ้าคนนั้น มีสติปัญญาดี ฉลาด รอบรู้ แสดงว่าคนนั้นได้ เคยทำสมาธิ เจริญกรรมฐานมา อย่างต่อเนื่อง และถ้าบุคคล ใดที่โง่เง่า ปัญญาอ่อน หรือมีสติปัญญา ไม่สมประกอบแล้ว แสดงว่า ในอดีตชาตินั้น ชอบดื่มสุราเมรัย เรียกว่า เมาทุกวัน

ส่วนคนที่ชาตินี้ ต้องอกหัก ผิดหวัง ในเรื่องของความรัก แสดงว่า ชาติก่อน เคยทอดทิ้ง หลอกลวงผู้อื่นมาแล้ว ทำให้ เขาชอกช้ำใจมาก่อน ชาตินี้จึงต้องรับกรรม เรื่องอกหักไป

สรุปว่า ในชาตินี้ เราได้รับประสบ ผลกรรมอะไรมาก็ตาม นั่นเป็นสิ่งที่ เรา ได้เคยสร้าง เคยทำมาแล้วทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็น เรื่องที่ดี หรือเรื่องที่ไม่ดี มีความสุขหรือ มีแต่ความทุกข์ต่างๆ

ก็เรานั่นแหละ เป็นผู้สร้างมาแล้วนั่นเอง พระท่านบอกว่า ปลูกต้นมะม่วง ก็ต้องได้ผลเป็นมะม่วง จะได้ผลเป็นทุเรียนที่ ราคาแพงกว่านั้น จะเป็นไปได้อย่างไร มันเป็นไป ไม่ได้

หรือทำชั่ว ได้ชั่ว ทำดี ต้องได้ดี นั่นเอง

ชาติหน้า จะเกิด เป็นอะไร?

เรื่องอนาคตนั้น ก็ขึ้นอยู่กับการกระทำของเรา ในชาติปัจจุบันนี้ เรียกว่ากรรมใหม่ เราอยากจะเป็นอะไรหรือ ?

ถ้าอยากเป็น เศรษฐี ให้หมั่นทำบุญ สร้างทานอยู่เสมอ แล้วให้ อธิษฐานทุก ๆ ครั้งว่า "บุญใดที่ข้าพเจ้า ได้กระทำมาแล้วในอดีต ทุกภพทุกชาติ ที่ผ่านมา และผลบุญใดที่ข้าพเจ้าได้ทำแล้ว ในภพชาตินี้ ขอให้ผลบุญนั้น จงเป็นเหตุเป็นปัจจัยให้ข้าพเจ้า ได้เป็นผู้มั่งมี ทรัพย์สิน เป็นเศรษฐีทุก ๆ ชาติเทอญ"

อธิษฐานไว้เรื่อย ๆ ทุก ๆ ครั้งในการทำความดี รับรองว่าคนนั้น จะต้องได้เป็น มหาเศรษฐีแน่นอน

ถ้าใครอยากเป็น ครูบาอาจารย์สอนคน ไม่ว่าจะเป็นอาจารย์ใน มหาวิทยาลัย หรือจะเป็นผู้สอน ศาสนาเผยแพร่ธรรมะ ก็ให้รีบฝึกนั่งสมาธิ แล้วทำตัวให้อ่อนน้อมต่อผู้คน อย่าแข็งกระด้างดื้อด้าน เราก็จะเป็นอาจารย์ใหญ่ มีชื่อเสียง มีคนเชื่อถือ และกราบไหว้ . สรุปว่าสิ่งที่เราทำในชาตินี้ จะไม่สูญหาย บางคนยังได้รับผล ในชาตินี้ ก็มี เพราะเป็นแรงส่ง

ของ กรรมเก่า กับกรรมใหม่ ผสมกัน ฉะนั้นเราท่านจึงสามารถรู้อนาคต รู้ชาติหน้า ของตัวเราเองได้ ด้วยเหตุนี้

ศรศิลป ไม่ตรงกัน

คนบางคน เมื่อพบหน้ากันเพียง ครั้งแรก ก็มีความรู้สึกว่าไม่ถูกชะตากันแล้ว เมื่อเป็นเช่นนี้ ให้พึงระวังตัว อย่าพยายามใกล้ชิด หรือคบหาสมาคมด้วย เพราะจะมีปัญหา บุคคลนั้น จะนำความยุ่งยากมาให้ ไม่ว่าคนนั้นจะเป็นใคร ถ้าเป็นเจ้านาย ก็จะถูกเล่นงาน ถูกจับผิดได้ ถ้าเป็นเพื่อนร่วมงานก็จะเป็นตัว ต้นเหตุ ให้งานเสียหายได้

ถ้าเป็นเพื่อนบ้าน ยิ่งต้องระวังให้มาก เพราะอยู่ใกล้กันต้องพยายาม อย่าพูดคุยด้วย เพราะจะนำความเดือดร้อนมาให้ไม่มีสิ้นสุด

และการที่เรามีความรู้สึก ในใจว่า "ฉันกับคนนี้ชะตาไม่ถูกกันเลย" เป็นเพราะว่า ตัวจิตของเราเอง เป็นผู้บอกเพราะดวงจิตของคนเรานั้น ได้ผ่านการเวียนว่าย ตายเกิด มาหลายภพหลายชาติแล้ว จึงสามารถรู้ได้ จำได้ว่า คนนี้ได้เคยเป็นศัตรูกันมาก่อน คนนี้เป็น คู่แค้น คนนี้เป็น ฯ

จึงขอให้เชื่อ ความรู้สึกของตัวเองไว้ บางท่านบอกว่าเป็น ลางสังหรณ์ มีซิกเซ็นต์ สัมผัสได้ ความหมายก็เหมือนกันครับ ยิ่งคนที่ฝึก สมาธิเก่ง ๆ ยิ่งรู้ได้มากขึ้น

เป็น พี่น้องกัน ก็ยังฆ่ากันตาย

เรื่องพี่น้อง ต้องมา ฆ่ากัน ตายนั้น บางคนอาจจะสงสัยว่า ทำไมไม่รักกันหรือ เป็นสายเดือดเดียวกันแท้ ๆ เรื่องฆ่ากันตาย หรือรักกันมากนั้น เป็นเรื่องของ อดีตกรรม เป็นเรื่องของอดีตชาติ คนที่เคยเป็นศัตรูกันมา คนที่เป็นคู่อาฆาตกันมา ตั้งแต่อดีตชาติแล้ว เมื่อต่างเกิดมาเจอกันอีก ก็จะต้องมีเรื่องให้สะสางกัน ล้างแค้นกัน

ความรุนแรง ขึ้นอยู่กับ เหตุการณ์ในชาติก่อน ๆ เป็นปัจจัย และส่วนใหญ่คู่อาฆาตกันจริง ๆ แล้วจะต้องอยู่ใกล้กัน ยิ่งเป็นคู่ที่ต้องสะสางกันหลาย ๆ เรื่องแล้ว โอกาสที่จะเกิดเป็นพี่น้องกัน ญาติกันยิ่งมีมาก ชาตินี้จึงต้องมา คิดบัญชีกันอีก ไม่จบสิ้น เพราะยังไม่มีใคร อโหสิกัน หรือเลิกจองเวรกัน

ตามที่พระพุทธเจ้า ท่านสอนว่า กรรมเวร ย่อมระงับด้วยการ ไม่จองเวรต่อกัน เรียกว่า ต้องมีฝ่ายหนึ่ง เป็นผู้ยอมแพ้

ยอมเป็น ผู้เสียสละ มิฉะนั้น เกิดชาติหน้า น้องก็ จะกลับมาฆ่าพี่ตัวเอง ชดใช้ เพราะชาตินี้ พี่ ได้ฆ่าน้อง ไปแล้ว

และส่วนใหญ่ ก่อนที่คนนั้นจะตาย ได้กล่าวคำอาฆาตไว้ และมีจิตใจที่ เครียดแค้นพยาบาท จึงต้องเกิดมา ฆ่ากันอีก

ไอ้ลูก ล้างผลาญ

คนบางคน ถูกโกง ถูกหลอกให้เสียเงิน เสียทอง อยู่เรื่อยไม่จบสิ้น พอจะสบายหน่อย ถูกโกงอีกแล้ว แต่บางครอบครัว ลูก ๆ นี้แหละ เป็นไอ้ตัวร้ายเสียเอง คือคอยทำให้ เสียเงินเสียทองตลอด นำความเดือดร้อนอยู่เสมอ แต่ก็ไม่สามารถตัดขาดได้ ได้แต่ ตรอมใจ เจ็บใจ

เหตุที่เป็นเช่นนี้ เพราะเคยผลาญเงิน โกงเงิน เขามาก่อน ทางแก้นั้น ต้องรีบอโหสิกรรมกัน และถ้าเป็นกรรมมาก คือรู้สึกว่า ถูกลูกเวรคนนี้ ผลาญอยู่เรื่อย เป็นเวลานานแล้ว จนทรัพย์สิน ที่มีอยู่ กำลังจะหมดแล้ว

ให้รีบแบ่งเงินกับทรัพย์สิน ออกมาส่วนหนึ่ง ที่พอเห็นว่าจะอยู่กินใช้ได้ ในบั้นปลายชีวิต เสร็จแล้วที่เหลือเอาออกมา ให้ลูกเวรคนนี้เห็น รับรู้ไว้ โดยเรียกมาคุยกัน ให้รู้กัน

จุดธูปเทียนบูชาพระ บอกกล่าวต่อพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ให้เป็นพยาน ในเรื่องที่ลูกชอบกระทำความเดือดร้อน ให้พ่อแม่ เสียเงินทองไปมากแล้วนะ จนเกือบจะหมดสิ้นอยู่แล้ว

วันนี้ขอให้ลูก อโหสิกรรมต่อ พ่อแม่ด้วย ขอให้หมดกรรมหมดเวรกันในวันนี้ และเงินจำนวนนี้ เป็นก้อนสุดท้าย ที่พ่อแม่ จะให้ลูกไว้ทำกินต่อไป ส่วนพ่อกับแม่ ขอเงินติดตัวไว้กินอยู่บ้าง และจะขอไปอยู่ที่อื่นแล้ว เมื่อลูกรับรู้ รับปากก็เป็นอันเสร็จสิ้น แล้วรีบ ๆ ไป ก่อนที่มันจะเปลี่ยนใจ!!

ใครที่มีปัญหาในเรื่องนี้ ต้องรีบใช้วิธีนี้ จึงสามารถ
ตัดล้างกันได้ มิฉะนั้น หมดตัวแน่

ตายแล้ว จะเกิดเป็นอะไร ???

ความตายเป็นเรื่องที่น่ากลัวยิ่ง ของผู้คนทั้งหลาย เพราะคนส่วนใหญ่ ยังไม่อยากตาย และที่สำคัญ คือไม่รู้ว่าเมื่อตายแล้วจะไปไหน จะเกิดเป็นอะไร จะถูกยมบาลจับไป ลงกระทะ

ทองแดงหรือเปล่า หรือว่าตายไปแล้ว จะต้องเป็น ผีเร่ร่อนไปเรื่อยไม่จบสิ้น เรื่องที่มองไม่เห็น จึงเป็นเรื่องที่ น่ากลัว โดยเฉพาะกับคนที่ ไม่ได้ศึกษาธธรรมะ

แต่ตายแล้ว จะไปเป็นอะไรนั้น ตามคำสอนของ ครูบาอาจารย์ ที่ท่านได้ฝึก กรรมฐาน จนสามารถมีญาณ ได้ทิพยจักษุ หรือได้อนาคตังสญาณ และอดีตังสญาณ สามารถรู้อดีตชาติ รู้ปัจจุบัน และล่วงรู้ไปถึง อนาคตของสัตว์โลก ตลอดจนมนุษย์ทั้งหลาย ได้กล่าวสอนว่า

ความสำคัญอยู่ที่ว่า ขณะที่บุคคลนั้นจะตาย หรือใกล้จะตาย ขณะนั้น เขาได้มีจิตนึกคิดสิ่งไรอยู่ มีสติจดจ่ออยู่กับเรื่องอะไร มีจิตกังวลหรือมุ่งมั่นกับอะไร เมื่อวิญญาณ ได้หลุดลอยออกจากร่างที่หมดแล้ว วิญญาณของคนนั้น ก็จะมุ่งตรงไปหาสิ่งที่ ได้ตั้งใจ ไว้ก่อนตาย เรียกว่า ไปตามจิตใจที่ได้คิดไว้ก่อนตาย ดังยกตัวอย่างเรื่องจริง ในอดีตที่ท่านพระอาจารย์ได้เล่าเขียนเป็น หนังสือตำรา ไว้ว่า

มีสามีภรรยาที่ยากจนคู่หนึ่ง ได้ย้ายถิ่นฐาน เพื่อไปทำมาหากินเมืองอื่น เดินทางไปหลายวัน เสบียงอาหาร ได้หมดลง

ทำให้อดข้าว ไม่ได้กินอยู่ ๒ วัน บังเอิญได้ไปพบกับบ้านเศรษฐี ใจบุญเข้า จึงได้สั่งให้คนรับใช้ นำข้าวปลาอาหาร ไปให้ทาน

ทั้งคู่จึงทานด้วยความหิวโหย ฝ่ายสามีขณะที่ทานไป ได้เห็นสุนัขของบ้านเศรษฐี ก็กำลังทานอาหารเช่นกัน ก็คิดอยู่ในใจว่า เป็นสุนัขของบ้านเศรษฐีนี้ดีนะ มีข้าวปลาอาหารเลี้ยงดูอย่างสมบูรณ์ แถมยังมีชามข้าวเป็นทองคำด้วย ระหว่างที่ทานข้าวไป ก็มองไปคิดไป ด้วยความหิว จึงทานอย่างรีบร้อน ทำให้ สำลักข้าวตาย เมื่อตายไปแล้ว ไปเกิดเป็นลูกสุนัข ของเศรษฐ ใจบุญ ท่านนี้ อย่างทันการณ์ ทันที

ตรงนี้แหละครับ ที่เมื่อตายแล้ว ต้องไปเกิดเป็นหมา เพราะจิตใจตอนที่ กำลังจะตายนั้น ยาจกคนนี้เฝ้าเพ่งมอง ครุ่นคิดไปที่ตัวหมา ว่าชีวิตการเป็นหมาตัวนั้น ดีกว่าเขามากมาย ตัวเขา น่าจะ เป็นหมา ดีกว่า จึงเมื่อตายไป ก็ได้เกิดเป็น สุนัขดังได้ ตั้งใจไว้ (ถ้าเขาตอนนั้น เปลี่ยนความคิดว่า น่าจะเป็นอย่างเศรษฐีของบ้านนี้ เขาก็อาจเป็น ลูกเศรษฐี ไปแล้ว)

เมื่อเป็นสุนัขแล้ว ก็เป็นสุนัขที่แสนรู้ คนเขาพูดอะไรก็รู้เรื่องหมด ใช้งานได้ จนเศรษฐีมีความรัก เมตตาต่อสุนัขตัวนี้มาก และตัวเศรษฐีเอง ก็เป็นคนถือศีล ชอบฟังธรรม

ได้นิมนต์ พระปัจเจกพระพุทธเจ้า มาสอนธรรมะอยู่เสมอ และเวลาที่จะ นิมนต์พระปัจเจกพระพุทธเจ้ามา ก็จะเรียกเจ้าสุนัข ที่เคยเกิดเป็นคนยาจก ให้ไปนิมนต์ พระปัจเจกพระพุทธเจ้ามา และเวลากลับ เจ้าสุนัขแสนรู้ ก็จะไปส่ง พระปัจเจกพระพุทธิเจ้า กลับ เป็นเช่นนี้อยู่เสมอ

จนกระทั่งวันหนึ่ง พระปัจเจกพระพุทธเจ้า บอกสุนัขว่า เอาละ ส่งแค่นี้ล่ะ เพราะข้าฯ จะไปธุระที่อื่น และจะไปนานเป็นเดือน ๆ ต้องเหาะไปเพราะอยู่ไกลมาก ว่าแล้วพระปัจเจกพระพุทธเจ้า ก็แสดงฤทธิ เหาะเหินเดินอากาศลอยไปเลย เจ้าสุนัขจึงเห่าหหอน ด้วยความห่วงใยและอาลัย ที่ต้องจากไปนาน

แล้วคิดว่าการเป็น พระปัจเจกพระพุทธเจ้านี่ดี ไม่ต้องเดินใช้เหาะเอาก็ได้ เรานี้น่าจะเป็น อย่างท่าน ฯ นะ คิดและตั้งใจเช่นนั้น บังเอิญ เกิดตายขึ้นมาทันที!!

พอตายปั๊บ ก็ไปเกิดเป็น เทวดา !?

เป็นเรื่องจริง ที่แปลก จากการที่ เป็นคน

แล้วไปเกิด เป็นสุนัข จากสุนัข ได้ไปเป็น เทพ เทวดา

นี่เป็นตัวอย่าง ที่ง่าย ๆ ในการเปลี่ยนแปลง ภพชาติของมนุษย์ และสัตว์ สำคัญที่ว่า ในขณะที่กำลัง จะตายนั้น บุคคลนั้น จะมี สติ อยู่หรือไม่ ? พระท่านจึงสอน ให้มี สติ อยู่เสมอ

ยึดติดกับสิ่งไร ตายไปแล้ว ก็เฝ้าหวง อยู่กับสิ่งนั้น

ในสมัยพุทธกาล มีพระภิกษุรูปหนึ่ง บวชเป็นพระได้ไม่นาน ยังฝึก กรรมฐานไม่มาก ถึงแม้จะอยู่ใกล พระพุทธเจ้า ก็ตาม

อยู่มาวันหนึ่ง มีเศรษฐีมาถวาย ผ้าไตรจีวร และพระภิกษุรูปนี้ ก็ได้รับผ้านั้น ด้วยความยินดี เป็นอย่างยิ่ง ทุกวันจะจับต้อง ลูบคลำ เอาผ้ามาดูอยู่เสมอ แต่ได้ชื่นชม อยู่ไม่นานพระองค์นี้ ก็ถึงแก่ความตาย ตายตั้งแต่ยังหนุ่ม ๆ

พอตายแล้ววันรุ่งขึ้น พระพุทธเจ้าฯ ได้บอกต่อพระอานนท์ว่า "ผ้าจีวรผืนนี้ อย่าเพิ่งเอาไปใช้ ให้รอครบ ๗ วันก่อน จึงค่อยนำไป ซักล้าง"

ฝ่ายพระที่หลงใหล ในผ้าจีวรผืนใหม่นี้ เมื่อตายไป แล้วได้ไปเกิดเป็นตัวเล็น ซึ่งเป็นแมลงเล็ก ๆ ชนิดหนึ่ง แล้วอาศัยอยู่กับผ้าผืนนั้นตลอด จนอายุขัย คือ ๗ วัน จึงตายจากไป

การที่พระรูปนี้ เมื่อมรณภาพเป็นแล้ว ไปเกิดเป็นแมลง

เล็ก ๆ ทันที แล้วเฝ้าติดอยู่กับผ้า ที่ตัวเองเฝ้าหวง รักมัน

เป็นเพราะว่า ขณะที่ กำลังจะตายไปนั้น ได้มีจิตใจจดจ่อกับ ผ้า นั้นตลอด จนแม้กระทั่งจะดับจิต ก็ยังมีความคิดอยู่เช่นนั้นเมื่อเกิดใหม่จึงเป็น แมลง มาเฝ้ารักสมบัติที่ตัวเอง ทั้งห่วง ทั้งหวงนั่นเอง

พระพุทธเจ้าทรงมีญาณรู้ว่า พระรูปนี้เมื่อมรณภาพไปแล้วจะต้องไปเกิดเป็นแมลง อยู่ในผ้าจีวร จึงทรงห้ามพระอานนท์ไม่ให้นำไปซักล้าง ปล่อยให้แมลงตัวนี้ตายไปก่อน จึงค่อยนำมาใช้

ฉะนั้นคนเรา เมื่อจะตาย ควรปล่อยวางทุกอย่าง อย่ายึดทุกสิ่ง มิฉะนั้นต้องกลับมาอีก และอาจจะเกิดเป็นแมลง เป็นจิ้งจก เป็นสุนัข เป็นงู มาเฝ้าสมบัติของตัวเอง ก็ได้

ครูบาอาจารย์ทั้งหลาย จึงเฝ้าอบรมให้ฝึกสมาธิ ให้หัดนั่งกรรมฐานอยู่เสมอ เพื่อที่จะได้มีสติ รู้อยู่ตลอดเวลา เมื่อถึงคราวที่จะตาย ก็สามารถกำหนดจิต เข้าญาณได้จะให้ตายแล้วไปเป็นเทวดา เป็นเทพอยู่สวรรค์ชั้นไหน ก็สามารถทำได้ แต่ถ้าไม่มีสติในช่วงที่จะตาย ก็จะไปเกิดเป็นอะไรก็ไม่รู้ คือเลือกไม่ได้ อย่าง พระองค์นี้ ถึงจะตายใน ผ้าเหลือง ก็ตาม

เศรษฐี กลายเป็น ขอทาน !!??

บางคน มีคติประจำใจว่า บุญกุศล ข้าฯไม่ชอบ เพราะไม่ศรัทธาเชื่อถือ แต่ข้าฯ ก็ไม่ทำความชั่ว ทำบาปกับใคร เรียกว่า "ความชั่วไม่มี ความดีไม่ปรากฏ" และหลายคนอยากรู้ว่า

คนกลุ่มนี้ เมื่อตายไปแล้ว จะส่งผลอย่างไร?

เรื่องนี้ มีตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

ในสมัยพุทธกาล มีเศรษฐีท่านหนึ่งชื่อว่า อานันทเศรษฐี มีทรัพย์สินเป็น 100 โกฏิ เมื่อเทียบสมันนี้ประมาณ แสนล้าน จัดอยู่ในชั้น มหาเศรษฐีใหญ่ อุปนิสัยของ อานันทเศรษฐี อยู่ในประเภทบาปไม่ทำ แต่ก็ไม่ชอบสร้างบุญ สร้างกุศล มีความเป็นอยู่อย่างสบาย ตามแบบฉบับ ของเศรษฐีทั้งหลาย มีบ้านเรือนใหญ่โตมโหฬาร พร้อมทั้งข้าทาสบริวารพร้อม

และเมื่อตายจากไปแล้ว ทรัพย์สินทั้งหลาย ก็ตกทอดไปถึงลูก ๆ แต่ตัวเองกลับไปเกิดเป็น "ลูกขอทาน !" และผลของการที่มีทรัพย์ แต่ไม่เคยทำบุญ บริจาคทาน เริ่มส่งผลของความเป็นคนตระหนี่ ขี้เหนียว กรรมเริ่มสนองตั้งแต่ยังเป็นตัวอ่อนอยู่ในครรภ์ ของหญิงขอทาน

เป็นที่อัศจรรย์ ที่ก่อให้เกิดความอดอยาก ขัดสน ในหมู่ชาวขอทานด้วยกัน คือ กลุ่มคณะขอทาน เมื่อไปเที่ยวขอข้าวปลา ดังเช่นทุกวัน ที่เคยได้ข้าว ได้เงินบ้าง แต่วันนี้ ขอทานทั้งหมด ไม่มีใครได้อะไรเลย !!?? เป็นอยู่เช่นนี้ ๒ - ๓ วัน

หัวหน้าขอทาน ก็เรียกประชุม ประกาศว่า "คนกาลกิณีคงจะปรากฏขึ้น อยู่ในหมู่ขอทานของเราแล้ว พวกเราขอทานไม่เคยอด แต่คราวนี้อดหมดทุกคน น่าสงสัยมาก ฉะนั้นในวันพรุ่งนี้ พวกเราจะแบ่งเป็น ๒ พวก" ออกไปหากิน

พอตอนเช้า ได้จัดแบ่งเป็น ๒ กลุ่มปรากฏว่า กลุ่มที่ไม่มีแม่ของอานันทเศรษฐี ได้ข้าวปลาตามปกติ แต่กลุ่มของแม่อานันทเศรษฐี ที่ไปด้วย ไม่ได้ข้าวปลา สักคนเดียว !!

หัวหน้าขอทานเริ่มรู้แล้วว่า มีคนอัปรีย์มาอยู่ด้วยแน่ จึงได้แยกแบ่ง กลุ่มอับโชค กลุ่มนี้อีก และแยกไปเรื่อย ๆ จนเป็นรายคน จึงรู้ชัดว่า ไอ้เด็ก ที่มาเกิดในท้องของหญิงคนนี้ คงเป็นเด็กอัปปีย์จัญไร ทำให้คนอื่นไม่ได้กินไปด้วย

หัวหน้าขอทาน จึงสั่งให้แม่ของอานันทเศรษฐี อยู่กับบ้านไม่ต้องไปขอทาน จนกว่าจะคลอด ส่วนข้าวปลาอาหารให้คนอื่นแบ่งมาให้กิน ต่อมาเมื่อ อานันทเศรษฐี คลอดจากครรภ์แล้ว

วันไหนถ้าแม่พาลูกชายไปขอทานด้วย วันนั้นไม่ได้อะไรเลย แต่วันไหน ถ้าไม่พาลูกชายไป วันนั้นจะได้ของ ! นี่แหละเรียกว่า กรรมตามสนอง ไม่เคยให้ของใคร แล้วใครจะมาให้ของเรา

ต่อมาเมื่อเด็กอับโชคคนนี้ ได้เติบโต จนอายุประมาณ ๔ ขวบ แม่เห็นว่าแข็งแรง พอที่จะออกไปหากินเองได้ ก็ขับไล่ออกจากสำนักขอทาน โดยกล่าวว่า เจ้าเป็นคนจัญไร อับโชค พาให้แม่อดอยาก ให้เอ็งไปหากิน ตามลำพังเถิด

สำหรับอานันทเศรษฐีคนนี้ แกตายจากคน แล้วเกิดเป็นคนอีก เลยกลายเป็นคนที่ ระลึกชาติได้ ชาติเดียว เพราะมีสภาพเหมือนคนนอนหลับ แล้วก็ตื่นขึ้น เรื่องราวก่อนหลับทำอะไรไว้บ้างที่ไหน เราจะจำได้หมด ฉันใด คนที่ตายจากคน แล้วไปเกิดเป็นคน ก็จะมีสภาพเหมือนคนนอนหลับ แล้วก็ตื่นขึ้น

เมื่อถูกไล่ออกจากบ้าน อานันทเศรษฐีที่กลาย เป็นลูกขอทาน จึงระลึกชาติได้ว่า เอ๊ะ ก่อนที่เราจะมาเป็นเด็กนี้ ตอนนั้นเราเป็นผู้ใหญ่ เป็นมหาเศรษฐี มีสมบัติมาก วันนี้เมื่อแม่เราไล่ออกจากบ้าน เราก็จะกลับไปบ้านของเรา เมื่อคิดและจำได้เช่นนั้นแล้ว เศรษฐีเก่า ก็รีบเดินทางไปที่บ้านเก่า

เมื่อไปถึงบ้านก็ดีใจมาก แต่คนยามเฝ้าประตู ไม่ยอมให้เข้า จะพูดจะอ้างยังไง ก็ไม่ฟัง ไม่ยอมท่าเดียว เพราะเห็นว่า

เป็นเด็กสกปรก เนื้อตัวมอมแมม เสื้อผ้าขาดวิ่น ดังเด็กจรจัดเร่ร่อน เที่ยวขอทานไปทั่ว

ขณะนั้นเป็นเวลาที่ พระพุทธเจ้าเสด็จผ่านไปพอดี ไปบิณฑบาตกับพระอานนท์ พระองค์ได้ตรัสแก่พระอานนท์ว่า"อานนท์ เธอเห็น อานันทเศรษฐีไหม?" พระอานนท์จึงมองหาแต่ไม่เห็น ความจริงพระอานนท์ ก็เคยรู้จักอานันทเศรษฐี เมื่อมองหาไม่เจอ จึงทูลตอบว่า "ไม่เห็นพระพุทธเจ้าข้า เห็นแต่เด็กน้อยนี้"

พระพุทธเจ้าจึงตรัสว่า เด็กคนนี้แหละ คืออานันทเศรษฐี ตอนนี้ ท่านพระอานนท์ เริ่มสงสัย จึงกราบทูลว่า ข้าพระพุทธเจ้า ทราบว่า อานันทเศรษฐีได้ตายไป ๓-๔ ปีแล้ว

พระพุทธเจ้าข้า พระพุทธเจ้า จึงตรัสว่า ใช่ อานันทเศรษฐี ตายแล้ว แต่ไปเกิดเป็นคนจน เป็นลูกขอทาน ก็คือเด็กที่กำลังจะพยายามเข้าประตู อยู่นี่แหละ คืออานันทเศรษฐี

ถ้าอานนท์ อยากทราบความจริง ก็จงเรียก เศรษฐีบุตร ออกมา คือหมายถึง ลูกชายคนโต ของอานันทเศรษฐีที่เป็นคน ครอบครองทรัพย์สมบัติ ต่อจากพ่อ เมื่อเศรษฐีบุตรออกมาแล้ว ได้ถวายการต้อนรับ พระพุทธเจ้าและพระอานนท์

แล้วพระพุทธเจ้าได้ตรัสถามแก่ อานันทเศรษฐีว่า "ทรัพย์สินของเธอ สมัยก่อนที่จะตาย จากความเป็นมนุษย์ ที่ฝังไว้แล้ว

แต่ยังไม่ได้แจ้ง ให้ลูกชายทราบ มีอีกไหม?" ท่านอานันทเศรษฐีเด็ก ก็กราบทูล องค์สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าว่า มีพระพุทธเจ้าข้า เงินก็มี ทองก็มี แก้วแหวนเพชรนิลจินดาก็มี มีค่ามากของทั้งหมด มีราคาเป็นเรือนโกฏิ (ร้อยล้านเท่ากับ 1 โกฏิ)

พระพุทธเจ้าทรงตรัสว่า ถ้าอย่างนั้น ท่านอานันทเศรษฐีจงพาลูกชายไป แล้วก็ชี้สถานที่ ที่ท่านฝังทรัพย์นั้นไว้ ให้ลูกชายขุด เป็นการพิสูจน์ว่า มันเป็นความจริงเพียงไร อานันทเศรษฐี ก็พาลูกชาย ไปยังสถานที่ต่าง ๆ ทั้งห้องเรือน

แล้วชี้อธิบายว่า นี่ห้องครัว นี่ห้องนอนของข้า นั่นห้องของลูกคนโน้นคนนี้ ชี้บอกได้ถูกหมด!! ลูกชายซึ่งเดินตามมาเริ่มหายงง เริ่มจะเชื่อแล้วว่า เด็กขอทานคนนี้ คือพ่อแน่ ๆ ต่อเมื่อได้ชี้ที่ฝัง สมบัติต่าง ๆ ที่ตัวเองยังไม่รู้ เมื่อได้ใช้ ข้าทาสบริวารลงมือขุด ก็เจอทุกครั้งที่บอก ให้ขุด

เศรษฐีผู้เป็นบุตร จึงยอมรับว่า เด็กขอทานผู้นี้คือ พ่อของตัวเอง แน่นอน ยิ่งได้รับการบอกกล่าว จากพระพุทธเจ้าแล้ว ยิ่งต้องเชื่อถือ อย่างสนิทใจ

และที่พระพุทธเจ้า ได้เมตตาสงเคราะห์ แก่เด็กขอทานผู้นี้ ก็เพื่อให้เป็นตัวอย่าง ของการที่ "บุญไม่สร้าง บาปไม่ทำ"

จะมีสภาพใด เมื่อตายแล้วไปเกิดใหม่ และเป็นการสอนแก่พระอานนท์ เพื่อบันทึกไว้ใน พระพุทธประวัติ สืบมาจนทุกวันนี้ พวกเราจึง ได้อ่าน ได้รู้ว่า

"ผลของการไม่ทำบุญ สร้างกุศลนั้น จะเป็นเช่นไร?"

ผู้มีบุญวาสนา

หลาย ๆ คน มีความสงสัย ในเรื่องของความแตกต่างกันของมนุษย์ เราในด้าน ฐานะความเป็นอยู่ คือ พวกคนรวย กับคนจน หรือทำไมจึงมีคนได เป็นเศรษฐี เรื่องนี้ทาง ครูอาจารย์ท่านสอนว่า เป็นเรื่องของบุญวาสนาของแต่ละคน ซึ่งได้ทำมาไม่เหมือนกัน

ในอดีตชาติ คนที่เป็นเศรษฐี เขาได้ทำบุญ สร้างกุศลกันมามากแล้ว พอมาเกิดในชาตินี้ สิ่งที่เขาได้สร้างสมมาก็สนองตอบให้เขาเป็นคนร่ำรวย เรื่องนี้เขาเรียกกันว่า บุญเก่า

ส่วนคนยากจน ตกยาก มีกินบ้าง ไม่มีบ้าง ในชาติก่อนพวกเขา ได้ทำบุญมาน้อย ในชาตินี้ จึงต้องตกทุกข์ได้ยาก

นี่เป็นเรื่องของ กฎแห่งกรรม หรือเป็นเรื่องของธรรมชาติ ใครทำอะไร ก็จะต้องได้สิ่งนั้น

ส่วนคนที่มีฐานะ ปานกลาง ก็เท่ากับว่า ได้สร้างบุญกุศล มาบ้างเหมือนกัน คือไม่มาก ไม่น้อย นั่นเอง

แล้วคนยากจนในชาตินี้ จะมีโอกาส ร่ำรวย ได้หรือไม่?

และถ้าอยากเป็น คนมั่งมี จะมีวิธีปฏิบัติอย่างไร?

การทำบุญ สร้างกุศล ของคนที่เกิดมา ในชาติปัจจุบันนี้ พระท่านเรียกว่า *"บุญใหม่ หรือกรรมใหม่"* ไม่ว่าจะเป็น เศรษฐีหรือคนจนแล้ว ยิ่งต้องสร้างบุญ ให้กับตัวเองและครอบครัว ให้ได้ทุกวัน อย่างน้อยต้องมีการ ตักบาตรให้พระทุกวัน

และถ้าให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ก็ต้องปฏิบัติตามข้อ ๑ - ๒ และ ๓ ของคาถาเงินล้าน ชีวิตนี้ก็จะไม่มีวัน ตกต่ำ กว่านี้

ส่วนงานบุญอื่น สามารถทำได้ก็รีบทำเสีย เพื่อเป็นการสร้างสมบารมีในภพชาตินี้ ชาติหน้าเกิดมา จะได้มีฐานะมั่นคงขึ้น

สำหรับพวกเศรษฐีมีกิน ก็อย่าได้ประมาทในเรื่องนี้ มิฉนั้น จะกลายเป็นยาจก เช่นเรื่อง เศรษฐี กลายเป็น ขอทาน

พวกที่มี ทรัพย์สินเงินทอง แล้วไม่สร้างบุญต่อ เขาเรียกว่า " *กินบุญเก่า* " ฉะนั้นทุกท่าน อย่าได้ประมาท ในเรื่องนี้ เพราะชาติหน้า ยังรอเราอยู่ ไม่ว่าเราจะทำ กรรมดี หรือ กรรมชั่ว ต่างต้องได้รับ ทั้งสิ้น

พระเครื่อง พระคาถา จะขลังหรือไม่ ขึ้นอยู่กับท่าน

มีข้อปฏิบัติอยู่เรื่องหนึ่ง สำหรับทุกท่านที่บูชาพระคาถา ไม่ว่าจะเป็น บทใดในหนังสือเล่มนี้ หรือจะเป็นพระคาถาที่ท่านได้ท่อง สวด เป็นประจำมา ก็ตาม ท่านจะต้องมีจิต ศรัทธา มีความเชื่อมั่น ต่อพระคาถาที่ท่านบูชาในบทนั้น อย่างเต็มที่เต็ม 100% ความขลัง ความศักดิ์สิทธิ์ของ พระคาถา จึงจะส่งผลได้เต็มกำลัง เต็มร้อย ตามที่ท่านได้ให้ความ เคารพเชื่อมั่น ถ้าเชื่อบ้าง ไม่เชื่อบ้าง หรือไม่มั่นใจ ก็จะมีผลแค่ 50%

หรือพระคาถาเวทย์มนต์ต่างๆ ขึ้นอยู่กับกำลังใจ ความเชื่อมั่น ของบุคคลนั้น เช่นเดียวกับ พระเครื่อง พระบูชา ที่เรากราบไหว้ หรือที่เรานำมา ใส่สร้อยแขวนนั้น ท่านก็จะต้องมีความเชื่อมั่น ศรัทธาอย่างสุดหัวใจ ดังที่กล่าวมา

และทุกครั้งทุกวัน ที่เราจะสวมใส่สร้อย ที่มีพระเครื่องนั้น ก็จะต้อง อาราธนา พระเครื่องนั้น ทุกครั้ง เสมอไปก่อนที่จะออกจากบ้าน ยิ่งมีการบอกกล่าว ในเรื่องธุระกิจ ที่จะไปทำก็ยิ่งดี จะได้มีกำลังใจ และประสบความสำเร็จ ได้มากขึ้น

เรื่องที่ไม่ควรทำ เพราะจะเป็นอัปมงคลแก่ตัวเอง

ถ้าเกิดไปเดินกันกับพระ หลวงปู่หลวงพ่อด้วยกัน ห้ามเดินนำหน้าพระเด็ดขาด และให้ระวังอย่าได้เดินไปเยียบเงาของท่าน

ห้ามไปทะเลาะกับพระสงฆ์

ห้ามนำผ้าเช็ดเท้า รองเท้าไปวางหน้าพระพุทธรูป หรือบริเวณหน้าพระบูชา ไม่ว่าจะเป็นโต๊ะหมู่บูชา หน้าหิ้งพระ หรือที่หัวนอนก็ตาม จะทำให้บ้านเรือนนั้น ไม่มีความเจริญ ทำมาค้าขายไม่ขึ้น มันเป็นอาถรรพณ์

ห้ามปิดบ่อน้ำ ห้ามถมบ่อน้ำ ไม่ว่าบ่อน้ำนั้น จะเป็นบ่อเก่าหรือใหม่ จะทำให้คนในบ้าน เจ็บป่วย ล้มตาย

ห้ามไปขุด เอาดินภูเขา มาสร้างบ้าน ถมบริเวณบ้าน

ห้ามขุด จอมปลวก ไปถมหนองน้ำ

ห้ามเอา ช่องหน้าต่าง ไปขยาย เปลี่ยนเป็น ช่องประตู

ห้ามทำ บ้านสองหลัง ไปรื้อทำใหม่ ให้เหลือเป็นหลังเดียว

ห้ามทำ บ้านหลังที่ใหญ่ รื้อทำใหม่ ทำแล้วกลับเล็กลง

ห้ามปล่อย เงินกู้ด้วยการ เก็บดอกเบี้ย แพงๆ

ภรรยา ไม่ปฏิบัติ สามี ครอบครัวนั้น จะเสื่อมถอย

ห้ามเอาวัว ควาย ที่เคยช่วยทำนา ทำงาน ไปขาย

ไปฆ่า เด็ดขาด เพราะจะทำให้ ชะตาชีวิตตกต่ำ ทันทีทันใด

ถ้าดูถูกหรือเนรคุณต่อ พ่อแม่ ครูบาอาจารย์ คนคนนั้นจะเสื่อมถอยไม่เจริญ

ผ้าเช็ดตัว อย่าเอามาเช็ดหน้า ผ้าเช็ดหน้าห้ามเอามาเช็ดตัว เอาเชิงชายผ้าขาวม้า มาเช็ดหน้า ไม่เป็นมงคลต่อชีวิต

บ้านใด ที่มีผู้น้อยไม่เคารพ นอบน้อมผู้ใหญ่ ผู้เฒ่า บ้านนั้น จะหมดอำนาจ วาสนา

บ้านใดที่ขัดแย้ง ทะเลาะกันอยู่เสมอ เทพเทวดา ที่เคยดูแลอยู่ จะหนีจากไป แล้วความเสื่อมถอย จะตามมา

เจอ ช้างให้ห่าง ๑๐ หลา. เจอ ม้าให้ห่าง ๕ หลา.

เจอ คนพาล ให้หนีให้ไกลที่สุด

แย่ง อาหารการกิน แย่ง แผ่นดินกันอยู่

แย่ง ชู้ กันพิศวาส แย่ง อำนาจการครอง

นี่คือโลกมนุษย์

ชื่อนั้น สำคัญไฉน

เรื่องของชื่อ นาม ที่ใช้เรียกขาน ของแต่ละคนนั้น เดิมทีเริ่มมีตั้งแต่ในสมัย รัชกาลที่ ๖ เป็นต้นมา สมันนั้น ส่วนใหญ่จะให้ ผู้เฒ่าผู้แก่ ที่เคารพนับถือ ตั้งชื่อให้ เพื่อเป็นการ ให้เกียรติแก่คนที่ตั้ง และมากที่สุด คือให้ พระ หลวงปู่หลวงพ่อ ท่านตั้งให้ ในวันที่รับขวัญ ผูกข้อมือ เพื่อเป็นสิริมงคล แก่เด็ก และได้เข้าวัดทำบุญด้วย

แต่ในยุคปัญจุบันนี้ ชื่อ กลับมีบทบาท มีความสำคัญมากขึ้น ในด้านของโชคลาง ของตัว อักษรต่างๆ ที่นำมาตั้งเป็นนามเป็นชื่อ ว่ามีอักษรที่ไม่ดี เป็นกาลกิณีฯ เชนหาว่ามีตัว อ.ในชื่อจะเป็นตัวอาถรรพณ์ ถ่วงครามเจริญ เพราะตัว อ.มัน... พอคนนั้น มีตัว ค. ควาย ก็หาว่าเป็นตัว ค. อยู่ในกลุ่ม อักษรของทาสี คุณ จะเหนื่อยยากไปตลอดชาติ ไม่มีวันรวย !?

เรื่องชื่อนี้ ครูบาอาจารย์ท่าน บอกว่า มันไม่มีอิทธิพลหรอก ไม่ใช่ ชื่อทักษิณ แล้วต้อง รวย กันทุกคน มันเป็นเรื่องของบุญวาสนาของแต่ละคน ใครไม่เข้าใจก็ให้อ่านเรื่อง *เศรษฐี กลายเป็น คนขอทาน* ก็จะเข้าใจ ได้แจ่มแจ้ง ชื่อ นั้นมันสำคัญอยู่ที่ว่า เรียกง่ายหรือไม่ ไพเราะ หวานหูหรือเปล่า ยิ่งชื่อ ที่พ่อแม่ตั้ง มาแล้ว กลับไปเปลี่ยน มันก็ไม่ค่อย จะถูกต้องนัก แถมต้องไปยุ่งยากกับเอกสาร เสียเวลา

พระคาถามนต์ขลัง
ที่ควรนำมา อ่านท่องบูชา
เพื่อเป็นสิริมงคล ต่อการดำเนินชีวิต

พระคาถาพาหุง

ชยมังคลอัฏฐคาถา

พระคาถา แห่งชัยชนะอันยิ่งใหญ่ ของพระพุทธ

(๑) พาหุง สะหัสสะมะภินิมมิตะ สาวุธันตัง
ครีเมขะลัง อุทิตะ โฆระสะ เสนะมารัง
ทานาทิธัมมะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุเต ชะยะมังคะลานิ

(๒) มาราติเร กะมะภิยุชฌิตะ สัพพะรัตติง
โฆรัมปะนาฬะวะกะมักขะมะถัทธะยักขัง
ขันตีสุทันตะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

(๓) นาฬาคิริง คะชะวะรัง อะติมัตตะภูตัง
ทาวัคคิจักกะมะสะนีวะ สุทารุณันตัง
เมตตัมพุเสกะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท

ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

(๔) อุกขิตตะ ขัคคะมะติหัตถะ สุทารุณันตัง
ธาวันติโยชะนะปะถังคุลิมาละวันตัง
อิทธีภิสังขะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

(๕) กัตตวานะ กัฏฐะมุทะรัง อิวะ คัพภินียา
จิญจายะ ทุฏฐะวะจะนัง ชะนะกายะมัชเฌ
สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

(๖) สัจจัง วิหายะ มะติสัจจะกะ วาทะเกตุง
วาทาภิโร ปิตะมะนัง อะติอันธะภูตัง
ปัญญาปะทีปะชะลิโต ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

(๗) นันโทปะนันทะ ภุชะคัง วิพุธัง มะหิทธิง
ปุตเตนะ เถระภุชะเคนะ ทะมาปะยันโต
อิทธูปะเทสะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

(๘) ทุคคาหะทิฏฐิ ภุชะเคนะ สุทัฏฐะหัตถัง
พรัหมัง วิสุทธิชุติมิทธิ พะกาภิธานัง
ญาณาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

(๙) *เอตาปิ พุทธะชะยะ มังคะละอัฏฐะคาถา*
โย วาจะโน ทินะทิเน สะระเต มะตันที
หิตวานะเนกะวิวิธานิ จุปัททะวานิ
โมกขัง สุขัง อาธิคะเมยยะ นะโร สะปัญโญ

พระคาถาพาหุงนี้ เป็นพระคาถา ที่ศักดิ์สิทธิมาก มีอานุภาพให้ผล ในด้านประสบความสำเร็จ การมีชัย การเข้าแข่งขัน ชิงชัยที่มีคู่แข่งมาก ป้องกันการถูกปองร้าย จากศัตรู

ในสมัย องค์สมเด็จ พระนเรศวรมหาราช ได้ท่อง พระคาถานี้ ก่อนเข้าทำการสู้รบ กับศัตรู และได้ชัยชนะ ทุกครั้งไป ดังมีอยู่ใน บันทึก ประวัติศาสตร์ชาติไทย

ในยุคสมัยนี้ บุคคลใดที่ จะเข้าสอบแข่งขันอะไร ก็ตาม เช่น การสอบเข้าโรงเรียน สอบเข้ามหาวิทยาลัย สอบบรรจุงาน ให้ใช้ พระคาถานี้สวดบูชา ทุกวัน แล้วจะสำเร็จผล

พระคาถา พาหุง ฯ บางท่านจะท่องพร้อมกับ บท ชะยะปะริตตัง

เลยเรียกรวมกันว่า พาหุง มะหากา (เรื่องนี้อยู่ที่คนชอบ)

พระคาถา ชะยะปะริตตัง

มะหาการุณิโก นาโถ หิตายะ สัพพะปาณินัง
ปูเรตวา ปาระมี สัพพา ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง ฯ
ชะยันโต โพธิยา มูเล สักยานัง นันทิวัฑฒะโน
เอวัง ตวัง วิชะโย โหหิ ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล
อะปะราชิตะปัลลังเก สีเส ปะฐะวิโปกขะเร
อะภิเสเก สัพพะพุทธานัง อัคคัปปัตโต ปะโมทะติฯ
สุนักขัตตัง สุมังคะลัง สุปะภาตัง สุหุฏฐิตัง
สุขะโณ สุมุหุตโต จะ สุยิฏฐัง พรัหมะจาริสุ
ปะทักขิณัง กายะกัมมัง วาจากัมมัง ปะทักขิณัง
ปะทักขิณัง มะโนกัมมัง ปะณิธิ เต ปะทักขิณา
ปะทักขิณานิ กัตวานะ ละภันตัตเถ ปะทักขิเณฯ
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะพุทธานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เตฯ
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะสังฆานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เตฯ
ภาวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะสังฆานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ

พระคาถา หลวงปู่ทวด วัดช้างให้

จุดธูป ๓ ดอก ว่านะโม ๓ จบ ตั้งจิตระลึกถึง หลวงปู่ทวด แล้วท่อง

นะโม โพธิสัตโต อาคันติมายะ อิติภะคะวา

ท่อง ๙ จบ ปรารถนาให้ หลวงปู่ทวด ช่วยอะไรก็ให้บอกกล่าวไป หลวงปู่ทวด เป็นพระที่มีฤทธิเดช มีอภิญญา ได้ช่วยเหลือบ้านเมือง ประเทศชาติ ตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา

จวบจนทุกวันนี้ ผู้คนทั้งหลาย ก็ยังได้รับความเมตตา จากท่านฯ อยู่เสมอ และต่างเรียก ท่านฯว่า *"หลวงปู่ทวดเหยียบน้ำทะเลจืด"*

พระคาถา มงกุฎพระเจ้าฯ

พระคาถานี้ สมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวฯ ร.๕ ได้ใช้เสกหญ้า ให้ม้าที่พยศกิน เมื่อม้า ได้กินหญ้าที่เสกแล้ว ม้าตัวนั้นได้หายพยศ กลายเป็นม้าที่เชื่อง ท่านฯ จึงขึ้นขับขี่ได้สบาย

พระคาถานี้ศักดิ์มาก เมื่อท่อง พระคาถานี้ ทุกวัน จะทำให้มีคนนับถือ เชื่อฟัง ดีในด้านการบังคับบัญชา ลูกน้อง บริวาร และนักเรียน

อิติปิโส วิเสเสอิ อิเสเส พุทธนาเมอิ

อิเมนา พุทธตังโสอิ อิโสตัง พุทธนาเมอิ

พระคาถา ชินบัญชร

สวดบูชา องค์สมเด็จพระพุฒาจารย์โต พรหมรังษี ก่อนที่จะขึ้น ชินบัญชร คาถาบูชาสมเด็จฯ มีเพียง ๑ บท ๔ วรรค ดังนี้

"ปุตตุกาโม ละเภ ปุตตัง ธะนะกาโม ละเภธะนัง
อิตถิ กาเย กายะญาณะ เทวานัง ปิยะตัง สุตะวาฯ"

ชะยา สะนากะตา พุทธา เชตะวา มารัง สะวาหะนัง
จะตุสัจจาสะภัง ระสัง เย ปิวิงสุ นะราสะภา
ตันหัง กะราทะโย พุทธา อัฏฐะ วีสะติ นายะกา
สัพเพ ปะติฏฐิโต มัยหัง มัตถะเก เต มุนิสสะรา
สีเส ปะติฏฐิโต มัยหัง พุทโธ ธัมโม ทะวิโลจะเน
สังโฆ ปะติฏฐิโต มัยหัง อุเร สัพพะคุณากะโร

หะทะเย เม อะนุรุทโธ สารีปุตโต จะ ทักขิเณ
โกณฑัญโญ ปิฏฐิภาคัสมิง โมคคัลลาโน จะ วามะเก
ทักขิเณ สะวะเน มัยหัง อาสุง อานันทะราหุโล
กัสสะโป จะ มะหานาโม อุภาสุง วามะโสตะเก
เกสะโต ปิฏฐิภาคัสมิง สุริโยวะ ปะภังกะโร
นิสินโน สิริสัมปันโน โสภิโต มุนิปุงคะโว
กุมาระกัสสะโป เถโร มเหสี จิตตะวาทะโก

โสมัยหัง วะทะเน นิจจัง ปติฏฐาสิ คุณากะโร
ปุณโณ อังคุลิมาโล จะ อุปาลี นันทะสีวะลี
เถราปัญจะ อิเม ชาตา นะลาเต ตีละกา มะมะ
เสสาสีติ มะหาเถรา วิชิตา ชินะสาวะกา
เอเตสีติ มะหาเถรา ชิตะวันโต ชิโนระสา
ชะลันตา สีละเตเชนะ อังคะมังเคสุ สัณฐิตา
ระตะนัง ปุระโต อาสิ ทักขิเณ เมตตะสุตตะกัง
ธะชัคคัง ปัจฉะโต อาสิ วาเม อังคุลิมาละกัง
ขันธะโมระปะริตตัญจะ อาฏานาฏิยะ สุตตะกัง
อากาเส ฉะทะนัง อาสิ เสสา ปาการะสันฐิตา
ชินา นานา วะระสังยุตตา สัตตัปปา การะลังกะตา
วาตะปิตตา ทิสัญชาตา พาหิรัชฌัตตุ ปัททะวา
อะเสสา วินะยัง ยันตุ อะนันตะ ชินะ เตชะสา
วะสะโต เม สะกิจเจนะ สะทา สัมพุทธะ ปัญชะเร
ชินะปัญชระ มัชฌัมหิ วิหะรันตัง มะหีตะเล
สะทา ปาเลนตุ มัง สัพเพ เต มหาปุริสาสะภา
อิจเจวะ มันโต สุคุตโต สุรักโข
ชินานุภาเวนะ ชิตูปัททะโว
ธัมมานุภาเวนะ ชิตาริสังโฆ
สังฆานุภาเวนะ ชิตันตะราโย
สัทธัมมานุภาวะ ปาลิโต จะรามิ ชินะ ปัญชะเรติฯ

พระคาถา ชินบัญชร บทนี้ เป็นของสมเด็จฯ โต ที่นำมาปลุกเสก พระสมเด็จฯ ของท่าน จนเป็นที่นิยมกันมาก เป็นพระคาถาที่อันเชิญพระอรหันต์เจ้า หลายๆพระองค์ มาคุ้มครอง ปกป้องเภทภัยอันตรายให้แก่ผู้ที่ บูชาพระคาถานี้ ให้อยู่เย็นเป็นสุข

และในพิธีปลุกเสก พระเครื่อง เครื่องรางของขลังต่างๆ ส่วนใหญ่ได้นำพระคาถา นี้ มาท่องเสกด้วย ทำให้ มีพุทธานุภาพ มากๆ

พระคาถา นกยูงทอง โมระปะริตตัง

อุเทตะยัญจักขุมา เอกะราชา

หะริสสะวัณโณ ปะฐะวิปปะภาโส

ตัง ตัง นะมัสสามิ หะริสสะวัณณัง ปะฐะวิปปะภาสัง

ตะยัชชะ คุตตา วิหะเรมุ ทิวะสัง

เย พราหมะณา เวทะคุ สัพพะธัมเม

เต เม นะโต เต จะ มัง ปาละยันตุ

นะมัตถุ พุทธานัง นะมัตถุ โพธิยา

นะโม วิมุตตานัง นะโม วิมุตติยา

อิมัง โส ปะริตตัง กัตวา โมโร จะระติ เอสะนาฯ

อะเปตะยัญจักขุมา เอกะราชา

หะริสสะวัณโณ ปะฐะวิปปะภาโส

ตัง ตัง นะมัสสามิ หะริสสะวัณณัง ปะฐะวิปปะภาสัง

ตะยัชชะ คุตตา วิหะเรมุ รัตติง

เย พราะหมะณา เวทะคุ สัพพะธัมเม

เต เม นะโม เต จะมัง ปาละยันตุ

นะมัตถุ พุทธานัง นะมัตถุ โพธิยา

นะโม วิมุตตานัง นะโม วิมุตติยา

อิมัง โส ปะริตตัง กัตวา กัตวา โมโร วาสะมะกัปปะยีติฯ

คาถานกยูงทองนี้ มีอานุภาพในด้านแคล้วคลาด ปลอดภัย บังตา จากศัตรูหรือ โจรผู้ร้ายที่จะมาทำร้าย จี้ ปล้นทรัพย์

โดยเฉพาะ ผู้หญิงที่กลัวถูกจับ ไปทำร้าย จับไปข่มขืน

ให้ท่องบูชาทุกวัน ในตอนเช้า และก่อนนอน

และถ้าจะต้อง เดินทางไกล หรือต้องไปในที่ๆรู้สึกว่า ไม่ปลอดภัย ก็ให้ท่องพระคาถานี้ ก่อนออกเดินทาง จะปลอดภัยแน่นอน 100%

เป็นพระคาถาที่ พระพุทธเจ้าตอนเป็นพระโพธิสัตว์ ได้ท่องบูชาทุกวัน

พระคาถา สีวลี

พระสีวลี เป็นพระอรหันต์เจ้า ที่มีบุญบารมี ทางลาภสักการะ มากกว่า พระอรหันต์ด้วยกัน ทุกๆองค์ ในสมัยพุทธกาล

พระอินทร์ ได้มอบพระคาถานี้ ให้กับ คุณแม่บุญเรือน โตงบุญเติม ท่านแม่เป็นฆราวาส แต่ก็ได้ฝึกธรรมและกรรมฐาน ถึงขั้น ได้อภิญญา มีฤทธิเดชมากมาย ดังมีหลักฐาน ให้อ่านให้ดูได้ที่

วัดอาวุธ ถ.จรัลสนิทวงศ์ บางพลัด กทม.

นะ ชาลีติ ฉิมพาลี จะ มหาเถโร

สุวรรณะ มามา โภชนะ มามา วัตถุวัตถา มามา

พลาพลัง มามา โภคะ มามา มหาลาโภ มามา

สัพเพ ชะนา พหู ชะนา ภวันตุเม

ถ้าจะให้เกิดลาภ สม่ำเสมอ ให้ท่องพระคาถา ตามกำลังวัน ดังนี้ วันอาทิตย์ ๖ จบ วันจันทร์ ๑๕ วันอังครา ๘ วันพุธ ๑๗ วันพฤหัส ๑๙ วันศุกร์ ๒๑ วันเสาร์ ๑๐

เป็นพระคาถาที่ ทำให้เกิดลาภผลทางค้าขาย มีโชคลาภมากๆ และจะ ขลัง ศักดิ์สิทธิมาก เมื่อมีการ ใส่บาตรทุกวัน

บทสวดมนต์ขอพร พระแม่กวนอิมโพธิสัตว์

นำโม ไต่ซือ ไต่ปุย กิวโข่ว กิวลั้ง กวงไต่ เหล่งก๊ำ กวงสีอิมผ่อสัก
(ท่อง ๓ จบ แต่ละจบ ให้กราบ ๑ ครั้ง แล้วจึงท่องบทต่อไปนี้)

นำโมฮูก นำโมหวก นำโมเจง นำโม กิ๊วโข่ว กิ๊วลั้ง กวงสีอิมผ่อสัก ถั่งจี๊โต โอม เกียล้อฮวกโต เกียล้อฮวกโต เกียออฮวกโต หล่อเกียฮวกโต หล่อเกียฮวกโต ชำพอออ เทียงหล่อซิ้ง ตี่หล่อซิ้ง นั้งหลี่ลั้ง ลั้งหลี่ซิง เจ็กเฉียก ไจเอียง ฮวยอุ่ยติ๊ง นำโม หม่อออ ปั่วเยี้ยะ ปอหล่อบิ๊ก (กราบ)

ใจความสำคัญ ของมนต์ขอพร พระแม่กวนอิมฯ

ขอนอบน้อม พระแม่กวนอิมมหาโพธิสัตว์ พระผู้เปี่ยมล้นด้วยมหาเมตตา มหากรุณา อันยิ่งใหญ่ไพศาล

ข้าพเจ้าขอน้อม ถึงพุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ สังฆานุภาพ พระแม่กวนอิม มหาโพธิสัตว์ ขอได้โปรด ขจัดเป่าทุกข์โศก โรคภัยทั้งปวง ให้หมดสิ้นไป ขอความสุข สมปรารถนาทุกประการ จงมีแด่ข้าพจ้า ขอเทพเจ้าเบื้องบน และเทพเจ้าเบื้องล่างทั้งหมด ได้โปรดปัดเป่า ให้เวรกรรม และสรรพเคราะห์ทั้งมวล จงหมดสิ้นไป

พระคาถา อะภะยะปะริตตัง

ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ
โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท
ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง
พุทธานุภาเวนะ วินาสะเมนตุฯ
ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ
โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท
ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง
ธัมมานุภาเวนะ วินาสะเมนตุฯ
ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ
โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท
ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง
สังฆานุภาเวนะ วินาสะเมนตุฯ

คาถาบทนี้ใช้สวดบูชา เมื่อตอนที่ฝันร้าย หรือเห็นนิมิตร้ายต่าง ๆ คนที่ฝันว่าเก็บเงินเก็บธนบัตรได้ หรือ ได้หยิบเงิน จากการให้ของใครก็ตาม ถือว่าเป็นการฝันไม่ดี จะมีเรื่องเดือดร้อน

การสวดบูชาต้องรีบสวดในวันนั้น ให้สวดท่อง ๑๙ จบ

พระคาถา แผ่เมตตาหลวง

อิทังโนปุญญะพาคัง ราชาทินันเจวะ อิสสะระณัง มาตาปิตุ อาทีนันจะ ปิยะชะนานัง สัพพะสัตตานัญจะ นิยาเทมะ

ข้าพุทธเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายส่วนบุญกุศล ให้แก่อิสระชนคนผู้ที่เป็นใหญ่ทั้งหลาย มีพระราชามหากษัตริย์ทุก ๆ พระองค์ ผู้เป็นพระประมุขของชาติ องค์สมเด็จพระสังฆราช ผู้เป็นพระประมุขของศาสนา และคณะรัฐบาล ผู้บริหารประเทศชาติ เป็นต้น

ข้าพเจ้าขอแผ่ ส่วนบุญกุศล ให้แก่ ปิยะชน คนผู้เป็น ที่รักทั้งหลาย มีมารดาบิดา ปู่ย่าตายาย คุณครูอุปัชฌา อาจารย์ ทั้งหลาย เป็นต้น ข้าพเจ้าขอแผ่ส่วนบุญกุศล ให้แก่สรรพสัตว์ทั้งหลายทั้งปวง ทุกชาติชั้นวรรณะ ทุกศาสนา ทุกภาษา ที่อยู่ทั่ว ทุกมุมแห่งโลก

สัพเพสัตตา ปุญญะภาคิโณ โหนตุ

ขอให้สัตว์ทั้งหลาย ทั้งปวง จงมีส่วน แห่งบุญกุศล รวมกับข้าพเจ้าทั้งหลาย โดยทั่วถึงกันเถิด

สัพเพสัตตา อะเวราโหตุ อัพยาปัชฌาโหตุ

อะณีฆาโหตุ สุขีอัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

ขอให้สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง จงเป็นสุข ๆ เถิด อย่าได้มีเวรแก่กันและกันเลย อย่าได้เบียดเบียน ซึ่งกันและกันเลย อย่าได้ทุกข์กาย

ทุกข์ใจเลย ขอจงมีความสุขกาย สุขใจ รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัย อันตราย ทั้งหมด ทั้งสิ้นเทอญ

พระคาถา โสฬสมงคล

โสฬะสะมังคะลัญเจวะ

นะวะโลกุตตะระธัมมะตา จัตตาโรจะมหาทีปา

ปัญจะพุทธามหามุนี ตรีปิฎะกะธัมมักขันธา

ฉะกามาวะจะราตะถา ปัญจะทัสสะกะเวสัจจัง

ทะสะมังสีละเมวะจะ เตรัสสะธุตังคาจะ

ปาฏิหารัญจะทะวาทัสสะ เอกะเมรุจะ สุราอัฏฐะ

ทะเวจันทังสุริยังสัคคา สัตตะโพชฌังคาเจวะ

จุททัสสะจักกะวัตติจะ เอกาทะสะวิสะณุราชา

สัพเพเทวามัง ปะลายังตุ สัพพะทาเอเตนะ

มังคะละเตเชนะ สัพพะโสตถี ภะวันตะ เม ฯ

อนุภาพของ พระคาถาบทนี้ มีดังนี้

กล่าวให้ปรากฏ อุปเท่ห์ โสฬส บันดาลชายหญิง ภาวนาทีหนึ่ง สองทีดีจริง สิบแปดทีดี ยิ่งมีผลานสิงค์ ชักลูกประคำ ร้อยแปดเลิศ

ล้ำ ให้ได้คาบทรงคงเกิดส่วนบุญ มีผลานิสงค์ พบแล้วอย่างง ไม่พบเร่งหา ผู้ใดไม่พบ บุญน้อยถอดถด เสียชาติเกิดมา เป็นคนขัดสน มืดมนต์หนักหนา พบแล้วท่านว่า ภาวนาประจำ

เหมือนได้ดวงแก้วแถม ทองผ่องแผ้ว กุศลชักนำ สิ่งใดปรารถนา ภาวนาหัวค่ำ กุศลเลิศล้ำ ประมูลพูนมา อุบาทว์จัญไร กันทั้งโรคภัยปรากฏคาถากลับจิต คิดเห็น อนัตตา มิอาจมาทำลายตัวเรา

ภาวนาหัวค่ำ ทีหนึ่งประจำ เที่ยงคืนและย่ำรุ่ง เป็นสามที เกิดสวัสดี มีลาภทุกประการ อาหารการกิน ปรีเปรมเกษมสันต์ ภาวนา ๓-๗ เป็นสำเร็จการ ทุกค่ำสำราญกว่าคนทั้งหลาย อายุวัณโณ บรมสุขโข ภิญโญทั้งปลาย

ถ้าไฟไหม้มา ให้เสกข้าวสาร สาดหว่านหลังคา ลมพาพัดหวล อย่าได้สงกา ฝนตกลงมา ภาวนาป้องกัน

ถ้าจะขายของ เสกน้ำประพรม สินค้าสารพันระบือลือสั่น พากันเข้ามาค้าเรือ เหนือใต้ เขียนคาถาไว้ แผ่นกระดาษ ปรารถนา เสกด้วยตัวเองปิดหัวนาวา นำของสินค้าขายมีกำไร

ถ้าเป็นความ เสกน้ำล้างหน้า ทาแป้ง เสกเครื่องแต่งตน เสกหมากอย่านาน กินแล้วยาตรา กระทืบเท้าสามที แปลงกาย บ่ายสู่คู่ความตามที่เป่าพ่น อย่าหนี พลุ่งพล่านต้องเวทย์มนต์ถาคาพลัน

ให้ภาวนา เสกน้ำล้างหน้า กันทั้งคุณไสย อุบาทว์ จัญไร อัคคีโจรภัย ตามความปรารถนา

พระคาถาบทนี้ เป็นของหลวงปู่เอี่ยม ปฐมนาม วัดสะพานสูง ปากเกร็ด จ.นนทบุรี ซึ่งท่านได้ใช้บทนี้ ปลุกเสก สร้างพระปิดตา และใช้ลงยันต์ ทำเป็น ตะกรุด ทำให้มีพุทธคุณมาก จนเป็นที่ต้องการของผู้คนทั้งหลาย ตราบเท่าทุกวันนี้

ผู้ที่มีชะตาชีวิต ขึ้นๆลงๆ มีปัญหาอยู่เสมอ ต้องท่องบูชาทุกวัน ตักบาตรทุกวัน เมื่อทำได้ครบ ๒๘ วัน จะมีชะตาที่ดีขึ้น แน่นอน

หลวงปู่เอี่ยม ปฐมนาม เกิดเมื่อ ๒๓๖๐ มรณะภาพ เมื่อ ๒๔๓๙

พระคาถา อุณหิสสะวิชะยะ

อัตถิ อุณหิสสะ วิชะโย ธัมโม โลเก อะนุตตะโร
สัพพะสัตตะ หิตัตถายะ ตัง ตวัง คัณหาหิ เทวะเต
ปะริวัชเช ระชะทัณเฑ อะมะนุสเสหิ ปาวะเก
พะยัคเฆ นาเค วิเส ภูเต อะกาละมะระเณนะ วา

สัพพัสมา มะระณา มุตโต ฐะเปตวา กะละมาริตัง
ตัสเสวะ อานุภาเวนะ โหตุ เทโว สุขี สะทา
สุทธะ สีลัง สะมาทายะ ธัมมัง สุจะริตัง จะเร
ตัสเสวะ อานุภาเวนะ โหตุ เทโว สุขี สะทา
ลิกขิตัง จินติตัง ปูชัง ธาระนัง วาจะนัง คะรุง
ปะเรสัง เทสะนัง สุตวา ตัสสะ อายุ ปะวัฑฒะตีติ

พระคาถาบทนี้ อยู่ในสมัยพุทธกาล ที่พระพุทธเจ้า ได้ทรงเมตตา ให้เทวดาองค์หนึ่ง ที่กำลังหมดอายุขัย จะต้องลงไปเสวยกรรมในนรก แต่เทวดาองค์นี้ มีความกลัวมาก ที่จะต้องลงไป เกิดในเมืองนรก จึงดิ้นรนทุกวิถีทาง ที่จะไม่ไปเกิด

แต่ก็ไม่มีใครจะช่วยเหลือได้ แม้แต่องค์ พระอินทร์ แต่ยังโชคดีที่ได้พบพระพุทธเจ้า และทรงแนะให้ภาวนาคาถาบทนี้ จะได้มีอายุยืนยาวนานต่อไป เพื่อที่จะได้ใช้เวลาที่เหลืออยู่นี้ บำเพ็ญภาวนา ใช้หนี้กรรมที่มีอยู่ ให้หมดไป

พระคาถาบทนี้ จึงมีพุทธานุภาพมาก ในเรื่องของการมีอายุยืนยาว และยังทำให้สุขภาพแข็งแรง ไม่เจ็บไข้ได้ป่วยอย่างง่าย ๆ อีกด้วย ผู้ที่มีสุขภาพไม่ดี หรือขี้โรค หรือป่วยเป็นโรคที่รักษายากแล้ว ควรหมั่นท่อง ภาวนา เป็นประจำ จะหายได้โดยเร็ววัน

อย่ายึดทุกอย่าง ปล่อยวางทุกสิ่ง
ทำจิตให้นิ่ง แล้วถึงนิพพาน

คำสอนของ หลวงพ่อวิชัย เขมิโย

ประวัติ พระคาถา พระปัจเจกะโพธิ์โปรดสัตว์

พระคาถา พระปัจเจกะโพธิ์โปรดสัตว์นี้ หลวงพ่อปาน (พระครูวิหารกิจจานุการ) วัดบางนมโค อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้เรียนมาจากครูพึ่งบุญ อายุ ๙๙ ปี อยู่จังหวัดนครศรีธรรมราช (ท่านทำทาน ให้ขอทาน ครั้งละ ๑ บาท ซึ่งสมัยนั้นก๋วยเตี๋ยวข้าวแกง จานละ ห้าสตางค์เอง)

เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๑ หลวงพ่อปาน พร้อมด้วยคณะได้เดินทางไปทุกภาคของประเทศไทย ทิศเหนือได้ไปเชียงตุงของพม่า ทิศตะวันออก ไปสุดภาคอีสาน และได้ขออนุญาติ ข้ามเขตเข้าไปใน อินโดจีนของฝรั่งเศส ถึงประเทศญวน ทิศใต้ ได้ไปถึง ปีนัง ของอังกฤษ

ท่านครูพึ่งบุญ เล่าประวัติพระคาถา

เมื่ออายุท่านได้ประมาณ ๔๐ ปี ได้มีพระธุดงค์ เดินธุดงค์มารูปเดียว ท่านเห็นพระรูปนั้นแล้ว รู้สึกเลื่อมใสมาก จึงได้นิมนต์ให้พักอยู่เพื่อบำเพ็ญกุศล ๕ วัน ได้ปฏิบัติรับใช้ท่านอย่างดี เท่าที่จะทำได้ ได้เรียนกรรมฐานจากท่าน ท่านได้สอนให้อย่างเต็มใจ

เมื่อจะกลับ ท่านพูดว่า “โยมฉันจะลากลับ ต่อไปจะไม่ได้มีโอกาสผ่านมาอีก หากโยมยากพบอาตมา ก็ขอให้จุดธูป อาราธนาพระ

แล้วอาตมาจะมาพบ ทางใน แล้วท่านได้มอบ พระคาถาพระปัจเจกะโพธิ์โปรดสัตว์บทนี้ให้ พร้อมทั้งอธิบายวิธีปฏิบัติ ท่านว่าทำเพียงเท่านี้พอเลี้ยงตัวรอด เงินทองของใช้ไม่ขาดมือ

ถ้าปฏิบัติเป็นกรรมฐาน ทำให้ถึงฌานแล้ว จะร่ำรวยเป็นเศรษฐีโยม เอาพระคาถาบทนี้ ภาวนาเป็นกรรมฐานเถิดนะ ไม่เกิด ๒ ปีโยมจะรวยใหญ่ เงินทองจะหลั่งไหลมาเอง พระคาถาบทนี้เป็นของพระปัจเจกพุทธเจ้า ตระกูลอาตมา ได้เรียนสืบต่อกันมาทุกตน ไม่มีใครจน อย่างจนก็พอเลี้ยงตัวรอด”

ให้หลวงพ่อปานเรียนพระคาถา

เมื่อพูดจบ ได้มอบพระคาถา ให้หลวงพ่อปานฯ เรียน แล้วบอกว่า ได้โปรดอย่าปิดบัง พระคาถาบทนี้เลย ขอได้กรุณาแจกเป็นธรรมด้วย แล้วหลวงพ่อก็หลับตา เข้าสมาธิ ท่านครูผึ้งก็หลับตาเข้าสมาธิ ต่างคนต่างหลับตา ประมาณ ๕ นาที ก็ลืมตาขึ้นพร้อมกันต่างคนต่างยิ้ม เสียงท่านครูผึ้งพูดว่า “ผมดีใจด้วยที่ต่อไปเบื้องหน้าท่านจะได้ศิษย์คู่ใจ” หลวงพ่อก็หัวเราะ

ตอบคำถามหลวงพ่อ

หลวงพ่อถามว่า ท่านอาจารย์ทำนานนักไหม จึงจะรู้ผล ท่านครูผึ้ง ตอบว่า ไม่นานครับ ประมาณเดือนแรกผ่านไป เริ่มรู้ผล

ระยะแรก ให้ผลในทางกินก่อน เช่นข้าวหุงตามธรรมดา คนกินในบ้าน ก็กินเท่าเดิม เพิ่มการใส่บาตร แต่ข้าวเหลือ ผมเคยต่อว่าทำไม หุงมากนัก เขาบอกว่า หุงเท่าเดิม ผมจึงสั่ง ให้ลด จนเหลือครึ่งจำนวน จึงพอดี !?

เงิน เริ่มเพิ่ม (เงินงอก)

เมื่ออาหารเริ่มลดความหมดเปลือง รายได้ก็เพิ่มขึ้น ในระยะ ๑ ปี ผ่านไป เรื่องการเงินเริ่มไหวตัว เงินในที่เก็บ เริ่มเกินบัญชี เงินจากร้านค้ารับมา นับดูแล้วว่าพอดี พอรุ่งขึ้น มาตรวจเงินดู มากกว่าจำนวนทุกที !! จึงดีขึ้นเรื่อย ๆ ไม่ว่าจะทำอะไร ก็เป็นเงินเป็นทองไปหมด เดี๋ยวนี้ ผมทำอะไร ไม่ไหวแล้ว แต่ผมก็มีรายได้ ทุกวัน ใครไปใครมา ขากลับคนนี้ให้บ้าง คนนั้นให้บ้าง คิดเฉลี่ย ผมมีรายได้ วันละประมาณ เกือบร้อยบาท พระคาถาบทนี้ ศักดิ์สิทธิ์มากครับ

ทำเป็น กรรมฐาน

หลวงพ่อฯ ได้ถามว่า ท่านอาจารย์ทำอย่างไร ท่านครูผึ้งตอบว่า ผมทำเป็น กรรมฐาน เลยครับ ทำจนสว่าง หลับตา ลงแล้ว เกิดความสว่างขึ้น ได้เห็น พระพุทธรูปบ้าง พระสงฆ์บ้าง

มีอยู่องค์หนึ่งครับ จีวรสวยมาก ไม่เหมือน จีวรพระธรรมดา จากนั้นแล้ว ในนิมิต เริ่มเห็นเงิน คราวแรก ๆ เป็นจำนวนน้อย ๆ ต่อมา ก็เห็นจำนวนมากตามลำดับ จนถึงกองใหญ่เหลือที่จะนับ ตอนนี้

เองครับ เงินทองไหลมากันใหญ่ ทำอะไรนิด ทำอะไรหน่อย ก็ดีไป หมด คนอื่นเขาทำขาดทุน ผมลองไปทำบ้าง ก็มีกำไรดีเสียด้วย

ของใช้สอย ก็ยังเพิ่ม

มีเรื่องแปลกอีกครับ นอกจากเงินเพิ่มแล้ว ของก็เพิ่มอีกด้วย ข้าวของที่มีอยู่ หรือหามาใหม่ มีบัญชีจดไว้ครบถ้วน ครั้นไปตรวจคราวใด ของนั้น เกินบัญชีทุกที !!

เคล็ดลับ ของท่านครูผึ้ง

หลวงพ่อปาน ถามว่า มีเคล็ดลับอะไรบ้าง ในการเข้าออกและการเก็บเงิน ใช้เงิน ท่านครูผึ้ง ตอบว่า มีครับ แหม ผมเกือบลืมบอก ดีแล้วครับ ถามดีมาก เรื่องนำข้าวของไม่ว่าเป็นอะไร จะเป็นของกินของใช้ ของขายก็ดี *ผมทำน้ำมนต์ ด้วยพระคาถาบทนี้ไว้* เมื่อนำข้าวของ เข้าบ้าน ผมเอาใบพลู ๓ ใบ จุมน้ำมนต์ พรมของนั้น ๓ หน พรม ๑ ครั้ง ว่าพระคาถา หนึ่งจบ

การนำเงิน เข้าเก็บ และนำออกใช้

เมื่อนำเงินเข้าเก็บ และนำเงินออกมาใช้ ให้ว่าพระคาถานี้เท่ากับจำนวน ที่สวดบูชาพระ เช่นปกติสวด ๗ จบ เมื่อนำเงินเข้าเก็บก็

ว่าพระคาถานี้ ๗ จบ แต่อย่านับเงินก่อน ให้จบเงินแล้วว่า พระคาถา ให้ครบ ๗ จบ จึงนำเงินออกมานับ นอกที่เก็บ

(ทุกท่านต้องปฏิบัติ ดังนี้ เงินจึงจะเพิ่ม)

จบคำสนทนาของ ครูพึ่งบุญ กับหลวงพ่อปาน วัดบางนมโค

พระคาถาพระปัจเจกะโพธิ โปรดสัตว์

นะโมตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ ๓ จบ

พุทธะ มะอะอุ นะโมพุทธายะ

วิระยะโย วิระโคนายัง วิระหิงสา วิระทาสี วิระทาสา
วิระอิตถิโย พุทธัสสะ มานีมามะ พุทธัสสะ สวาโหม

ปรารภถึง หลวงพ่อปาน โสนันโท
โดยนายประยงค์ ตั้งตรงจิตร ห้างขายยาตราใบโพธิ์ ท่าเตียน

เนื่องด้วยข้าพเจ้า เป็นศิษย์ของ พระครูวิหารกิจจานุการ หลวงพ่อปาน วัดบางนมโค บ้านแพน อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งท่านได้มีพระคุณ ได้อบรมสั่งสอนวิชา และให้โอวาทความดีต่าง ๆ แก่ข้าพเจ้าตลอดมา

เท่าที่ข้าพเจ้าสังเกต ท่านที่มีพระคุณนี้ เห็นว่าท่านใส่ใจ ในพระคาถา ของพระปัจเจกะโพธิ์ มากกว่าสิ่งใด ๆ ทั้งหมด อาทิเช่น เมื่อ ท่านฯ จะมีการประกอบ พิธีบำเพ็ญกุศลใด ๆ

ท่านต้องนำบท พระคาถานี้ ออกแจกแก่บรรดาท่านทั้งหลาย ที่มาร่วมกันกระทำ การกุศลนั้น ทั้งบรรดาท่านที่คุ้นเคยนับถือ และบรรดาศิษยานุศิษย์ทั่วกันทุก ๆ คน หรือท่านมีกิจจะไปพัก ณ ที่ใด ท่านจะต้องนำ พระคาถานี้ ติดตัวท่านไปแจกด้วยเสมอทุก ๆ ครั้งหรือท่านจะเดินเข้าออก ภายในกุฏิของท่านเอง ท่านจะต้องยกมือขึ้น ทำการสักการะบูชา กับกองพระคาถานี้ ในขณะที่ท่านผ่านไปมาทุกเมื่อ

หรือท่านจะอยู่ ณ สถานที่ใด ย่อมต้องกล่าวอ้างถึงความงาม ความดี แห่งพระคาถานี้เสมอ และแนะนำให้ ผู้ที่มานั่งฟังอยู่ ณ ที่นั้น ให้ไป กระทำตาม พร้อมทั้งกล่าวยกตัวอย่าง ที่ท่านได้แนะนำไปแล้ว ว่าได้ผลดีอย่างไร

ถึงกับได้นำของ ตัวอย่าง มาให้ดูด้วย เช่น ต้นกล้วย ที่มีผู้ปลูกแล้ว ต้นสูงใหญ่ผิดกว่าต้นกล้วยธรรมดา มีลูกมากกว่า ๕๐๐ ลูกต่อหนึ่งเครือ !! ตกปลีแล้ว ยังเหลือปลีใหญ่ อีกมากนัก

ผู้ที่เห็นกับตาตนเองแล้ว กล่าวอนุโมทนา ทุกคนว่า แปลกประหลาดมาก ต้นกล้วยที่กล่าวนี้ ท่านได้นำมาตั้ง ให้คนจำนวนมากดูอยู่ที่ลานวัดของท่าน เพื่อจะได้ชมเป็นขวัญตาทุกคน และยังมีอีกมากรายที่ท่านได้เล่าให้ฟัง มีผลดีทั้งนั้น

การปลูกฟัก ที่ลูกมากมาย ฟัก ๓ ลูกใหญ่โตมาก ๓ ลูกหนักกว่า ๑ หาบ การปลูกมะม่วงอกร่อง ออกลูกเต็มต้น ผลมะม่วงใหญ่กว่า ผลมะม่วงธรรมดา ถึง ๓ เท่า การปลูกข้าว ก็ได้ข้าวมากกว่าธรรมดามาก แต่เหลือวิสัยที่จะนำมาให้ดูได้ทุก ๆ อย่าง เป็นแต่เล่าให้ฟังพอเป็น สังเขปเท่านั้น

จึงเห็นว่า หลวงพ่อปาน ท่าน สนใจในพระคาถานี้มากที่สุด

(นายประยงค์ ตั้งตรงจิตร เป็นศิษย์คนแรก ที่ได้นำพระคาถาบทนี้ ไปปฏิบัติอย่างจริงจัง จนได้ผลสำเร็จมาแล้ว จากคนธรรมดาได้เปลี่ยนฐานะ เป็นเศรษฐี และได้ช่วยเหลืองานของ หลวงพ่อปาน มาตลอด และเป็นผู้ เผยแพร่พิมพ์แจก พระคาถาบทนี้ เป็นคนแรก)

และตอนที่หลวงพ่อปาน จะให้ นายประยงค์ บูชา พระคาถาบทนี้ ท่านได้กล่าวว่า " เออดีแล้ว ไอ้ลูกหัวปี เอาไปท่องบูชา " แล้วท่านสั่ง " ถ้าเองทำ 2 ปี ไม่มีผล หลวงพ่อจะไม่สอนใครเลย "!!

พอครบ สองปีแล้ว นายห้างประยงค์ ได้ไปหา หลวงพ่อปาน ที่วัด แล้วเล่าให้ หลวงพ่อปานฟังว่า " เมื่อก่อนที่ผมจะได้ คาถานี้ไป ถ้าเดือนไหน ค้าขาย แล้วได้กำไร สองร้อยบาท ต่อเดือน เดือนนั้น สองคนผัวเมีย จะนอนไม่หลับ เพราะดีใจมาก แต่เวลานี้ กำไรเดือนละหมื่น ยังรู้สึกเฉย ๆ เลยครับ (สมัยนั้นข้าวแกงก๋วยเตี๋ยว ชามละ ๕ สตางค์)

หลวงพ่อปานฟังแล้ว ก็ ดีใจที่ คาถานี้ได้ผลดี จึงให้นายประยงค์สร้างวัด เขาสะพานนาค นายห้างได้ถามว่า ต้องใช้เงินเท่าไรจึงพอ หลวงพ่อปาน บอกว่า ทำไปเรื่อย ๆ ใช้ทุนสำรอง สองหมื่นบาท ก็พอ แล้วสั่งว่า ถ้าเอ็งจะเอาเงินไหน เป็นทุนสำรอง เอ็งเอาเงินนั้นมาให้พ่อก่อนนะ

หลังจากนั้น นายห้างประยงค์ ก็นำเงินมาให้ หลวงพ่อปาน แทนที่หลวงพ่อปาน จะเอาเงินไว้ *ท่านกลับเอาเงินจำนวนนี้ มาเสกด้วยคาถา วิระทะโย อีก 7 คืน แล้วท่านจึงสั่ง ให้เอาเงินนั้นกลับไป แล้วบอกเคล็ดว่า ถ้าเวลาที่พ่อสั่ง ให้เอาเงินมา ให้เอ็ง เอาเงินกองนี้นะ ห้ามเอาเงินกองอื่น*

ตอนหลังเมื่อเวลาหลวงพ่อปาน จะใช้เงินสร้างวัด เขาก็เอาเงินกองนั้นแหละมาให้ หยิบเข้า หยิบออก อยู่อย่างนั้น จนกระทั่งสร้างวัดเขาสะพานนาคเสร็จ เงินกองนั้นก็ยังเหลือ สองหมื่นเหมือนเดิม!!

นี่เป็นเรื่องอัศจรรย์ ที่เกิดขึ้นแล้ว เกิดจาก พระคาถา บทนี้

ประวัติ หลวงพ่อปาน โสนันโท

หลวงพ่อปาน ถือกำเนิดที่ย่าน วัดบางนมโค เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๔๑๘ อาชีพของครอบครัว คือการทำนา

หลวงพ่อปาน อุปสมบท เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๔๓๘ โดยมีพระอุปัชฌาย์ คือหลวงพ่อสุ่น วัดบางปลาหมอ เป็นอาจารย สอนจนสำเร็จกรรมฐาน

ได้หลวงพ่อเนียม วัดน้อย อ.บางปลาม้า จ. สุพรรณบุรี เป็นอาจารย์สอนด้าน กรรมฐาน เพิ่มเติม ตอนมีชีวิตอยู่ หลวงพ่อปานได้ช่วยรักษา โรคภัยไข้เจ็บ ตลอดจนผู้คนที่ถูกคุณไสยฯ ต่างๆ จนหายเป็นปกติทุกรายไป

หลวงพ่อสุ่น และหลวงพ่อเนียม ได้ทำนาย หลวงพ่อปาน ไว้ว่า หลวงพ่อปาน ได้ปรารถพุทธภูมิ มามาก ทำมาเยอะแล้ว ชาตินี้เป็นชาติที่สุด การบำเพ็ญบารมี ชาตินี้เป็นชาติสุดท้าย ต่อไปก็มีการเกิด จะตรัสเป็น พระพุทธเจ้า เท่านั้น

หลวงพ่อปาน โสนันโท มรณะภาพเมื่อ ๒๖ กรกฎาคม ๒๔๘๑

หลวงพ่อ พระมหาวีระ ถาวโร

วัดจันทาราม (ท่าซุง) อ.เมือง จ.อุทัยธานี

หลวงพ่อพระมหาวีระ ถาวโร หรือหลวงพ่อฤาษี เป็นศิษย์ใกล้ชิดหลวงพ่อปาน มากที่สุด และเป็นผู้เขียน ประวัติหลวงพ่อปาน วัดบางนมโค ให้เราได้ทราบพระประวัติ รายละเอียดจนทุกวันนี้

หลวงพ่อฤาษีฯ ได้เพิ่มพระคาถา พระปัจเจกพระพุทธเจ้า ดังนี้

นะโมตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ ๓ จบ

สัมปะจิตฉามิ นาสังสิโม

พรหมา จะ มหาเทวา สัพเพยักขา ปะรายันติ

พรหมา จะ มหาเทวา อภิลาภา ภะวันตุ เม

มหาปุญโญ มหาลาโภ ภะวันตุ เม

มิเตพาหุหะติ

พุทธะ มะอะอุ นะโมพุทธายะ วิระยะโย วิระโคนายัง

วิระหิงสา วิระทาสี วิระทาสา วิระอิตถิโย พุทธัสสะ

มานีมามะ พุทธัสสะ สวาโหม

สัมปะติจฉามิ

เพ็ง เพ็ง พา พา หา หา ฤา ฤา

วิธีปฏิบัติต่อ พระคาถาบทนี้
ให้ถูกต้อง แล้วจะสัมฤทธิ์ผล อย่างแน่นอน ดังนี้

๑. ต้องตักบาตรหรือ ถวายภัตตาหาร แด่พระภิกษุทุกวัน ถ้ามีเหตุที่ไม่สามารถตักบาตรได้ ให้ใช้วิธี เก็บเงินใส่พาน ถวายไว้ที่หิ้งพระหรือโต๊ะหมู่บูชาพระ ตอนที่ ท่านสวดมนต์ไหว้พระ และเมื่อครบ ๗ วันแล้ว ให้นำเงินจำนวนนั้น ไปถวายวัด

จะไปใส่ตู้ ด้วยตนเอง หรือจะไปธนาคาร ส่งเงิน โอนเงิน เข้าบัญชี วัดฯ ที่คุณชอบ หรือที่ โรงพยาบาลสงฆ์ ก็ได้บุญเช่นกัน แล้วให้จบอธิฐาน ในสิ่งที่ต้องการอยู่ในขณะนี้ อนึ่ง การส่งเงิน ไม่ควรให้ช้ากว่า ๑๐ วัน เพราะ บุญ จะไม่ต่อเนื่องกัน เรื่องนี้สำคัญ

๒. พระคาถาบทนี้ ต้องท่องสวดหลายๆ จบ ยิ่งมากยิ่งดี แต่อย่างน้อย ๆ ต่อหน้า พระบูชาที่บ้านแล้ว ต้องครบ ๙ จบ ส่วนเวลาอื่น ๆ เช่น นั่งรถไปทำงาน หรือ ขณะที่ทำงานไมว่าจะนั่ง เดิน ยืนให้ภาวนาตลอด ๆ เรียกว่า นึกได้เมื่อไร ก็ท่อง ภาวนา พระคาถาฯ บทนี้ทุกขณะจิต ยิ่งจะได้ผลมาก ได้ผลเร็วขึ้น

โดยเฉพาะคนที่ ดวงชะตาตก อับจน เงินทองขัดสน ยิ่งต้องภาวนามาก ๆ เรียกว่า ให้ท่องเป็นร้อย ๆ จบ พันจบ ได้ยิ่งดี และไม่จำเป็น ที่จะต้อง สวดภาวนา ต่อหน้า พระบูชา ก็ได้

ท่านใดก็ตาม ที่สามารถปฏิบัติได้ ใน ๒ ข้อนี้รับรอ จะมีความ

เป็นอยู่ที่ ดีขึ้น เรื่องที่จะ ขัดสน ในด้านอาหารการกิน จะไม่มี อย่างแน่นอน ขอรับรอง

คนตกงาน กำลังจะหางานใหม่ ให้ปฏิบัติดังนี้

ให้ทำตามข้อที่ ๑ และ ๒ และให้เพิ่มการ ถือศีล อย่างน้อย ศีล ๕ ให้ครบ และเมื่อ ตักบาตรทำบุญทุกครั้ง ให้อธิษฐานดังนี้

ขอบุญกุศลที่ข้าพเจ้า ได้ทำมาตั้งแต่ อดีตชาติจวบจนในชาติ ปัจจุบันนี้ และวันนี้ จงส่งผลให้ข้าพเจ้า ให้ได้งาน ที่ข้าพเจ้าได้ติด ต่อไปแล้วนั้น จงสำเร็จ จงสำเร็จ ในเร็ววันนี้ด้วยเถิด

และเมื่อไหว้พระ สวดมนต์แล้ว ให้อธิษฐานดังนี้ ขอให้คุณพระ ศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย หลวงปู่ หลวงพ่อ ทั้งหลาย (หรือหลวงปู่ หลวงพ่อ ที่เราเคารพนับถือ เคยรับใช้เป็นลูกศิษย์ก็ให้ กล่าวอัญเชิญด้วย) ครูบาอาจารย์ทั้งหลาย และพระคุณของบิดามาร ดา เทพ เทวดาทั้งหลาย พระภูมิเจ้าที่ ขอได้เมตตาต่อข้าพเจ้าช่วย ดลบันดาล ให้ข้าพเจ้าได้มีงานทำ มีตำแหน่งหน้าที่การงาน ในเร็ว วันนี้ด้วยเทอญ ขอต่อคุณพระฯ และสิ่งศักดิ์สิทธิทุกวัน

และถ้าจะให้ผลมากยิ่งขึ้น เมื่อสวดมนต์ไหว้พระเสร็จแล้ว อธิษฐานขอแล้ว ให้นั่งสมาธิ โดยใช้พระคาถาพระปัจเจกะโพธิ์โปรด สัตว์ เป็นบทภาวนา ทำเป็นสมาธิเลย ถือศิลให้มั่นและมากข้อ

ถ้าบุคคลใด สามารถทำสมาธิ โดยใช้พระคาถานี้ ภาวนา ไป เรื่อย ๆ ประมาณสัก ๑ ถึง ๒ ชั่วโมงแล้ว รับรองไม่ถึง ๓๐ วัน จะ

ได้งานทำทันที เพราะหนึ่งชั่วโมง จิตของผู้นั้น ก็สามารถนิ่งสงบแล้ว เมื่อ จิตสงบ ความสำเร็จจึงเกิดขึ้น คนที่ตกงานหลายคน ปฏิบัติตามนี้ แค่ ๑๕ วัน ก็ได้งานทำแล้ว เป็นที่น่า อัศจรรย ยิ่ง

สำหรับ พ่อค้า แม่ค้า ที่ค้าขาย

สำหรับพ่อค้าแม่ค้า ที่ค้าขาย จะเป็นการ ค้าขาย อะไรก็ตาม ถ้าจะให้ ค้าขายดี มีกำไรทุกวันแล้ว ให้ปฏิบัติตาม ข้อที่ ๑ และ ๒ และให้เพิ่มเคล็ด ดังนี้

ตอนที่ไหว้พระ สวดมนต์ตอนเช้าแล้ว ให้นำขันหรือแก้วใส่น้ำแล้ว ท่องพระคาถา พระปัจเจกะโพธิ์ฯ ๙ จบ แล้วนำ ใบพลูไปพรมสินค้าที่จะขาย พรมไป ท่องพระคาถาไป รับรองสินค้าจะขายดี โดยเฉพาะผู้ที่ ปรุงทำอาหารหรือขนม ทำไปท่องไป ก็เท่ากับเสกอาหารนั้น ให้มีเสน่ห์ และอร่อยไปในตัวด้วย คนรับประทาน ก็จะชอบใจต้องมาซื้ออีก และที่น่าอัศจรรย์ยิ่ง ก็คือ ต้นทุน การผลิตจะลดลง

คนทำไร่ ทำสวน

สำหรับชาวไร่ชาวสวน ไม่ว่าจะปลูก พืชผัก ผลไม้ชนิดไหน ก็ตาม ให้ปฏิบัติตามขอ ๑ และ ๒ แล้ว ให้เพิ่มเคล็ดดังนี้

ให้ท่อง พระคาถานี้ ทำเป็นน้ำมนต์ แล้วนำไปพรม ที่เมล็ดพืช หรือ กิ่งชำหรือ ต้นไม้ต่าง ๆ ที่จะไปเพาะ ไปชำ ไปหว่าน ไปปลูก เมื่อ

พรม น้ำมนต ์เสร็จแล้ว ให้อธิษฐาน ตามที่เราต้องการ แล้วจึงนำไปปลูกลงดิน พอลงดินเสร็จเรียบร้อยแล้ว หมดทุกต้นแล้ว

ให้ท่องพระคาถานี้ อีกครั้งหนึ่ง จึงครบจบพิธี

และแต่ละวัน ขณะที่ให ้น้ำ แก่ต้นไม้ หรือพืชผัก ให้ภาวนาท่องพระคาถา ไปตลอด จะเป็นการใช ้น้ำหยด สปริงเกอร์ หรือใช้เรือรถน้ำ ตามล่องคูสวนก็ตาม แล้วจะเห็นผลแตกต่างกัน เมื่อตอนเก็บเกี่ยวพืชไร่ ผลผลิตจะมาก เช่นกล้วย มะม่วง จะออกดก และมีขนาดใหญ่ มากกว่า ตอนที่ ไม่ได้ใช้ พระคาถานี้

พนักงานขาย พ่อค้าแม่ค้า การทำ ธุรกิจ

การติดต่อธุรกิจ ค้าขายอะไรก็ตาม ไม่ว่าบุคคลนั้นจะเป็นเซลล์แมนเซลล์เกิล หรือพ่อค้าแม่ค้า พิธีกรขายสินค้าต่างๆ ให้ปฏิบัติตามข้อ ๑ และ ๒ แล้ว ให้เพิ่ม เคล็ดลับดังนี้

ขณะที่จะไปหาลูกค้า หรือติดต่อกับใครก็ตาม เมื่อตอนจะออกจากบ้าน ให้กราบไหว้ คุณพระศรีรัตนตรัย หลวงปู่หลวงพ่อทั้งหลาย สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย แล้วท่องพระคาถานี้ ๙ จบ อธิษฐาน ขอให้ประสบความสำเร็จ ในธุรกิจที่จะทำ พอออกจากบ้านแล้ว ให้ภาวนาพระคาถา ไปตลอดทาง จะท่องเสียงดังหรือ ท่องในใจไปก็ได้ ท่องไปตลอด จนกว่าจะถึงที่หมาย หรือจนกว่าจะพบบุคคลนั้น แล้วความสำเร็จสมหวัง ก็จะเกิดขึ้น

พระนิพนธ์ สมเด็จพระญาณสังวร
สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก

แม้เชื่อ ในเรื่องกรรม

ไม่มีผู้ใด จะได้รับ สิ่งที่ตนได้ทำไว้ ด้วยตนเอง ทำไว้ในอดีต มารับผล ในปัจจุบันได้. ทำในปัจจุบัน ก็จะได้รับผล ในอนาคต เช่นกัน. และอนาคตนั้น ไม่หมายถึง ต้องข้ามภพข้ามชาติ เสมอไป อนาคต ในภพชาตินี้ ก็ได้.

ดังนั้น แม้เชื่อใน เรื่องกรรม และ การให้ผล ของกรรม หรือไม่เชื่อก็ตาม ก็ไม่สามารถ (สมควร) เสี่ยง รับผลร้ายที่จะเกิด แต่การทำ ความไม่ดี หนักหนาเพียงไร ยิ่งให้ ผลร้ายแรงเพียงนั้น

ยิ่งไม่สมควรเสี่ยงอย่างยิ่ง ที่จะทำความไม่ดี หนักหนานั้น

บ้านหลังใหม่

สำหรับท่านผู้สูงอายุทั้งหลาย ขออย่าลืมว่า ความคิดนั้นสำคัญที่สุด สำหรับทุกคนทุกเวลา อย่ายอมให้ความคิด นำไปสู่ความทุกข์ เช่นความโกรธ ความน้อยใจ แต่จงควบคุม ตกแต่งความคิด ให้นำไปสู่ ความสุข เท่านั้น และควรให้เป็นความสุข อย่างสงบเย็น มิใช่ความสุข ที่ปิดบัง ความร้อน นานาประการไว้

ขึ้นชื่อว่าเป็น ผู้สูงอายุ สิ่งสำคัญที่พึงนึกถึง คือภพภูมิภายหน้า หรือ บ้าน หลังใหม่ ที่จะต้องไปอยู่ จงเตรียมสร้าง เตรียมตกแต่ง ประดับประดา บ้านหลังใหม่ของตน ให้เป็นไปตามความ ปรารถนาต้องการ

บ้านทุกวันนี้เกิดแล้ว จากการสร้าง การตกแต่ง ในภพภูมิก่อน แต่บ้านใน ภพภูมิใหม่ ยังเลือกแบบ เลือกเครื่องตกแแต่ง ให้งดงาม เลิศเลอ เพียงใด ก็ได้

จึงใคร่เตือน ผู้สูงอายุ ทั้งหลาย ให้เตรียมบ้ายใหม่ ให้ดีให้เป็นที่สุขสบายที่สุด สำหรับชีวิตใหม่ และการเตรียมสร้างบ้านใหม่ ก็มิใช่ต้องลงทุนน ลงแรง อะไรมากมายนัก

เพียงสำนึกมั่น ในคำที่ สมเด็จพระบรมศาสดา สัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงแสดงสอนไว้ และพยายาม ปฏิบัติ ให้เต็มความสามารถ ก็จะได้บ้านใหม่ ในชีวิตใหม่ ที่งดงามนัก

นั่นก็คือ อย่าทำบาป ทั้งปวง ทำกุศล ให้ถึงพร้อม ทำใจให้ผ่องใส ซึ่งจะเป็นไปได้ด้วย การควบคุมความคิด อย่าให้ความคิดนำไปสู่ความวุ่นวายทุกข์ร้อน แต่จงพยายาม ให้ความคิดนำไปสู่ความสงบ

การสวด พุธโธ พุธโธ พุธโธ ทุกเวลา ก็เป็นวิธี นำความสุขสงบ ให้แก่จิตใจได้ จึงขอฝากไว้

ขอเชิญ ร่วมเป็นเจ้าภาพ สร้างโบสถ์
วัดถ้ำผาจม อ.แม่สาย จ.เชียงราย

เนื่องจากโบสถ์หลังเก่า ตั้งอยู่ในสถานที่ ที่ต่ำเกินไป ต่ำกว่าที่พักของเรือนพักต่าง ๆ รวมทั้งที่พักแรม ของคณะผู้มาเยี่ยมเยือน วัดถ้ำผาจม เมื่อญาติโยมที่มาเห็นแล้ว ต่างลงความเห็นว่า ควรย้ายโบสถ์ไปอยู่ในสถานที่ สูงกว่านี้หรือ เหมาะสมกว่านี้

จึงเรียนมา เพื่อขอให้ผู้ใจบุญ ทั้งหลาย ช่วยกันสร้าง กุศลรวมบารมี กับ หลวงพ่อวิชัย เขมิโย

เพราะอุโบสถ เป็นสถานที่สำคัญของทางศาสนา บัดนี้หลวงพ่อวิชัย เขมิโย จึงได้ลงมือ ปรับพื้น เตรียมสถานที่ตรง กลางเขา ด้านขวามือ ไว้เรียบร้อยแล้ว ประมาณค่าก่อสร้าง ๑๐ ล้านบาท

ขอเชิญไปทำบุญที่ ..
หลวงพ่อวิชัย เขมิโย วัดถ้ำผาจม ต.เวียงพางคำ อ.แม่สาย เชียงราย
57130. โทร. 053 -731415. 053 -733129

ขอเชิญร่วมเป็นเจ้าภาพ สร้างศูนย์วิปัสสนากัมมัฏฐาน วัดป่าวิมุตติธรรมาราม ร่วมกับ หลวงพ่อวิชัย เขมิโย

เนื่องจากหมู่บ้านแสนตอ ต.กุดชมภู อ.พิบูลมังสาหาร จ.อุบล เป็นหมู่บ้าน ที่มีคนมาอาศัยอยู่ 100 กว่าปี แต่ยังไม่เคย มีวัดประจำหมู่บ้าน และสถานที่นี้เป็นบ้านเกิดโยมบิดาของ หลวงพ่อวิชัย เขมิโย ซึ่งหลวงพ่อท่านก็ได้ อยู่อาศัย ตั้งแต่เกิดเช่นกัน

ญาติโยมชาวบ้านจึงได้อาราธนาหลวงพ่อวิชัย เขมิโย มาเป็น ประธานนำพาสร้างวัดป่าขึ้นมา ในสถานที่นี้ โดยจะเริ่มสร้าง ศาลาปฏิบัติธรรมขึ้นมาก่อน 1 หลังมีความกว้าง 24 เมตร ยาว 45 เมตร ใช้เสาปูน 54 ต้น

(ขณะนี้วันที่ ๙ พ .ย. ๒๕๔๕) เริ่มขุดหลุมเพื่อทำตอม่อรับเสาปูนแล้ว) และสร้างกุฏิพระจำนวน 5 หลังก่อนเพื่อดูแลการก่อสร้าง สร้างห้องน้ำ ห้องสุขา เพื่อให้ญาติโยมที่มาปฏิบัติธรรม และมาเยี่ยมชมสถานที่นี้อีกทั้งให้พระภิกษุสามเณรใช้ด้วย

จึงเรียนเชิญ ท่านผู้ใจบุญทั้งหลาย มาร่วมสร้างบุญบารมี กับหลวงพ่อวิชัย เขมิโย ด้วยการสร้างวัดใหม่ ในบ้าน

เกิดของท่าน การที่มีส่วนร่วมสร้างวัดขึ้นมาใหม่นั้นถือว่าเป็นบุญอันยิ่งใหญ่

อนึ่งท่านที่ประสงค์จะสร้างเสาปูนศาลาหลังนี้ ต้นละ 10,000บ. นั้น จะสลักชื่อเจ้าภาพติดที่เสาให้ ส่วนห้องน้ำ ห้องล 10,000 บาท

*ข้าพเจ้า*____________________*ที่อยู่*__________________________

*ประสงค์ร่วมทำบุญ ร่วมสร้างวัดใหม่เป็นเงิน*__________*บาท*

*ร่วมทำบุญสร้างกุฏิให้พระภิกษุ เป็นเงิน*__________*บาท*

*ร่วมทำบุญสร้างห้องน้ำ สุขา เป็นเงิน*__________*บาท*

*ร่วมทำบุญสร้างแทงค์น้ำ เป็นเงิน*__________*บาท*

*รวมเป็นเงิน*__________*บาท*

ขอเชิญทำบุญไปที่

ธนาณัติสั่งจ่าย หลวงพ่อวิชัย เขมิโย วัดถ้ำผาจม อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย 57130 โทร 053-731415, 053-733129

หรือโอนเงินเข้าบัญชีออมทรัพย์ พระวิชัย เขมิโย

ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาบางบัว กรุงเทพ

เลขที่บัญชี **053-2-23380-2**

ธนาคารกสิกรไทย สาขาแม่สาย จ.เชียงราย

เลขที่บัญชี **176-2-20136-0**

สอบถามเพิ่มเติมได้ที่ คุณสุดาโทร.*02-5798282, 02-5793342,*

งานปริวาสกรรม

งานปริวาสกรรม เป็นงานที่สำคัญงานหนึ่ง ของพุทธศาสนา หลวงพ่อวิชัย เขมิโย จึงได้จัดงานนี้ขึ้น ที่วัดถ้ำผาจม เป็นงานประจำปี ตลอดมาร่วม ๒๐ ปีมาแล้ว และทุกปีจะเริ่มงานในวัน ขึ้น ๒ ค่ำ เดือน ๓ (ทุกครั้งจะใกล้กับ วันตรุษจีน ซึ่งจะจำง่ายดี)

แต่ละปี จะมีพระสงฆ์ จากจังหวัดต่าง ๆ มาที่งานนี้เป็นจำนวนมาก ๆ บางปีมีถึง ๔๐๐ กว่ารูป !?

งานปริวาสกรรมนี้ จึงนับเป็นงานที่ใหญ่ และสำคัญของ วัดถ้ำผาจม และของหลวงพ่อ วิชัย เขมิโยด้วย ที่จะต้องดูแล พระสงฆ์จำนวนมาก ๆ ที่มาเข้าปริวาสกรรม ต้องจัดสถานที่ ให้เหมาะสม และที่สำคัญคือเรื่องของอาหาร น้ำปานะ เรียกว่า ต้องระดมกำลังคนให้มาช่วยกัน ต้องเพิ่มแม่ครัวมากเป็นพิเศษ

คนที่มาช่วยเหลืองาน ส่วนใหญ่จะเป็นคน พื้นที่แม่สาย ส่วนคนกรุงเทพ ส่วนมากจะมาดูพระ ที่ปักกลดอยู่ตามเชิงเขา และที่ประทับใจมาก ก็จะเป็นภาพที่ ตอนเดินลงเขา มาบิณฑบาตร จะเดินเรียงแถวยาวจากยอดเขาสูง ๆ แล้วค่อยๆ เดินลงมา ตามเนินเขายาวลงมาเรื่อย ๆ จนถึงบริเวณโบสถ์ด้านล่าง ซึ่งเป็นภาพที่น่าดูมาก คนกรุงเทพ จึงชวนกันไป งานปริวาส อยู่เสมอ เพราะเป็นช่วง ตรุษจีน ด้วย และอากาศ ก็หนาว แบบเย็นสบาย

จึงขอเชิญชวน ท่านทั้งหลาย มาเที่ยวชมบรรยากาศที่วัด ด้วยกัน

รายนาม ผู้ร่วม พิมพ์หนังสือ

1	คุณแม่ใหญ่ พับพา พลอยบุญนาค	100ฟรังก์สวิส
2	คุณ แสงเดือน ทามั่น (ฮูเบอรี) พร้อมครอบครัว	100
3	คุณ อำไพ ฉิมกลาง ชมิดลิน	100
4	คุณ ชญานี เรเน่ เบอร์นี่	50
5	คุณ ยุพาภร คาโดนี่	70
6	คุณ บุณ บุญนาค นิลนวล	70
7	คุณ สุมานุช แสตปเลอรี	100
8	คุณ โยอันนิส ลาวัลยี มานูวีส	299 เล่ม
9	คุณ ทวี กาสุทที มามั่ง กิ่ง	50 ฟรังก์สวิส
10	คุณ กาจนา ประกอบธรรม	30
11	คุณ ไพเราะ ยอดพิชัย	20
12	คุณ สุมาลี กันเพียง จอห์นนี่	30
13	คุณ ลาลย์ ลีบ ดงพาสา โโกดี	10
14	คุณ ภูธา สีแดง พร้อมครอบครัว	150
15	คุณ เปรมจิตร์ คุณแม่ จำเนียร ทิมเดช	30
16	คุณรจนา มาร์แชล โมสาดี	100
17	คุณ มาลัย สร้อยศิริ	100
18	คุณ บุปผา บาฮูด	50
19	คุณ มุกดา เอียมใส	25

20	คุณ น้องมด	19	ฟรังก์สวิส
21	คุณ น้องป้อม มิเชล	20	
22	คุณ แจ๊ว ฉัตรแก้ว เปิมจิตร	300	
23	คุณ จุ้ย วิริยะภาพ	20	
24	คุณ อางคนา ราชสีมา	20	
25	คุณ แจ๊ว นาถตยา จันทเจริญ	10	
26	คุณ น้อย กุนเดอ	20	
27	คุณ แสงจันทร์ จันทแสง	50	
28	คุณ นิภาภรณ์ พียูส วินเทอร์แบร้ก	50	
29	คุณ เยาวเรศ สาลาด่วน	50	
30	คุณ เอียมคำรู ซิก	50	
31	คุณ พรสา สมศรี ชุด	20	
32	คุณ เปรมจิตต์ และครอบครัว และ จำเนียร ทิพเวช	20	
33	คุณ จินนา เคลเลอร์	20	
34	คุณทิพวรรณ ไกรสร	20	
35	ครอบครัว นางเพ็ญศรี เลคมันน์	10	
36	คุณ สุภานี สิงหาเบ	10	
37	คุณ จิตราพร สเตฟาน ปปรีชา ธรรมรัตน์	20	
38	คุณ อมรรัตร์ ฮาสเลอร์ และครอบครัว	20	
39	คุณ จันทนา ดิคาปริโอ	40	

40	คุณ ลูปิโก สเรช	20 ฟรังก์สวิส
41	คุณ สิวาพร เรือนคำ และครอบครัว	50
42	คุณ สมภพ สุดตาและครอบครัว	20
43	คุณ เบญจะ ชินปัญชนะ	500 บาท
44	คุณ สุดา ชินปัญชนะ	100 ”
45	คุณ สิรินภรณ์ ชินปัญชนะ	100
46	คุณ พัทธนันท์ ชินปัญชนะ	100
47	คุณ โศภิษฐ์ ชินปัญชนะ	100
49	คุณ ธราพงษ์ เพียซ้าย	100
48	*สำนัก ศิลปลายมือ*	800
49	*คุณ ชินวัตร์ ลี้สมบูรณ์ ทำบุญ ส่วนที่ ยังขาด ทั้งหมด*	

จัดรวบรวมเป็นเล่ม โดย

สำนัก ศิลปลายมือ รับพยากรณ์โชคชะตา

โทร 02 -5798282 , 02 -5793342

คนเรายังไม่สิ้นกรรม ก็ยังไม่มีปัญญาพิจารณาถึงความไม่เที่ยง ไม่เห็นความ เกิด แก่ เจ็บ ตาย จึงหลงทางกับสิ่งเหล่านั้น.

แย่ง อาหารการกิน แย่ง แผ่นดินกันอยู่
แย่ง ชู้ กันพิศวาส แย่ง อำนาจการครอง

คำสอนของ หลวงพ่อ วิชัย เขมิโย

หลวงพ่อ ทองทิพย์
วัดถ้ำผาจอม อ. แม่สาย จ. เชียงราย